

Giới thiệu Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn

Truyện Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn, gia cảnh khó khăn vô tình đẩy con người ta vô những ngõ cụt phải đi tới bước đường cùng không còn sự lựa chọn nào khác, thậm chí phải hy sinh cả tính mạng cũng chỉ vì tiền.

Gia đình cô đang gặp khó khăn cần một số tiền lớn để cứu mạng, nhưng cô không biết phải làm sao để có được số tiền lớn như vậy. May mắn hay là xui xẻo đây khi cô được một người bạn nhờ đóng giả thành cô để đi xem mắt, nếu cô ấy hoàn thành nhiệm vụ đó thì sẽ đưa cho cô một số tiền lo cho gia đình. Cô không băng khoản mà chấp nhận ngay điều kiện đó. Nhưng chính vì cô không suy nghĩ một giây một phút nào hết mà đã mang tai họa đến với cô.

Vị hôn phu của người bạn thân mà mình đang xem mắt lại chính là kẻ mấy hôn trước cô gặp và xảy ra xung đột với hắn, đã từng khi dễ cô, một tên ác ma đề tiện như hắn mà cũng có vị hôn thê xinh đẹp hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Nhà họ Tiền dường như là bị ai đó nguyên rủa, cả ba đời đều rất nghèo khó. Từ đời thứ nhất làm nghề nông, đời thứ hai làm thợ đến đời thứ ba chuyển sang buôn bán cũng đều không thoát được cảnh nghèo khó. Đời thứ nhất làm nghề nông, gặp hai năm liền khô hạn, vì vậy mắc nợ rất nhiều. Ở đời thứ hai thì trả sạch các món nợ nhưng con cả nhà họ Tiền lại ham mê cờ bạc, nhà họ Tiền lại tiếp tục mắc nợ. Đến đời thứ ba vất vả lắm mới trả hết nợ, nhà họ Tiền quyết định chuyển sang buôn bán, kết quả cũng không tệ, nhà họ Tiền cho rằng cuối cùng cũng lật ngược tình thế, không ngờ ngày nào đó..... Một khách hàng lớn lấy của bọn họ hơn một triệu rồi bỏ trốn!! Từ đó về sau, nhà họ Tiền từ bỏ giấc mộng phát tài. Người đứng đầu đời thứ bốn của nhà họ Tiền tên là Tiền Bối Bối, ông sở dĩ có cái tên kỳ quái như vậy chính là vì cha của ông muốn ông có thể thoát khỏi cảnh nghèo khó, thế nên ông mới có tên là Bối Bối, vì ở thời xưa “Bối” có ý nghĩa là tiền. Nhưng là, cho dù có cố gắng đặt tên như thế nào thì tới đời Tiền Bối Bối kinh tế vẫn không phát triển. Vợ chồng Tiền Bối Bối có sáu người con gái, tất cả đều xinh đẹp, đặc biệt cô con gái út xinh đẹp nhất gọi là Tiền Mật Mật, năm nay 18 tuổi. Vì gia cảnh nghèo khó, năm cô con gái đầu sau khi tốt nghiệp đại học đều nỗ lực đi khắp nơi tìm việc làm, kinh tế dần dần cải thiện, tuy vẫn còn phải trả nợ nhưng đã tốt hơn lúc trước rất nhiều. Mà con gái út Tiền Mật Mật do hoàn cảnh gia đình trở nên cực kỳ yêu tiền. Mặc dù cô vừa mới thi lên đại học cũng đã đi làm công, chỉ cần có tiền cô đều làm. Rồi một ngày kia, bạn học kiêm bạn tốt của cô quyết định giao cho cô một nhiệm vụ..... “Mật Mật, bạn có chắc là giúp mình làm chuyện này không? Mình biết giá cả này làm cho mọi người rất thích, giá không nhỏ, nhưng bạn từ chối, mình cũng không tức giận, dù sao chúng ta đều là bạn tốt.” Thiên kim nhà họ Thẩm - Thẩm Mạn Trữ hai mắt nhìn chăm chú vào bạn tốt của mình Tiền Mật Mật, vẻ mặt nghiêm túc nói. Dựa vào sự hiểu biết của cô đối với Tiền Mật Mật, con số hai mươi triệu cô chắc chắn 99% Tiền Mật Mật sẽ đồng ý, nhưng vì tình bằng hữu cô vẫn phải nhắc nhở Tiền Mật Mật. Chỉ là Thẩm Mạn Trữ vẫn hy vọng cô có thể gạt đầu đồng ý, bởi vì trên thế giới này sợ rằng không tìm được người thứ hai như cô, hơn nữa cô còn là bạn tốt của mình. Tiền Mật Mật cùng Thẩm Mạn Trữ quen nhau từ lúc đi nhà trẻ, khi nhỏ hai người không giống nhau nhưng càng lớn hai người ngày càng giống nhau, cho nên thường có người nhầm lẫn họ là chị em sinh đôi. Mặc dù ngoại hình cả hai đều giống nhau nhưng lại có số phận khác nhau. Thẩm Mạn Trữ là thiên kim – viên ngọc sáng của 1 công ty điện tử, mà Tiền Mật Mật chỉ là 1 cô gái nghèo khó. Từ nhỏ Tiền Mật Mật đều nhờ Thẩm Mạn Trữ giúp cô tìm việc có thể kiếm thêm tiền, những việc này bao gồm viết bài gửi, giờ trưa Thẩm Mạn Trữ không ngủ được thì cùng cô nói chuyện, nói dối ba mẹ Thẩm Mạn Trữ là đang ở nhà họ Tiền, khi lớn lên, Thẩm Mạn Trữ thường chơi trò bắt cá hay tay, Tiền Mật Mật là người “sắp xếp thời gian”. Nếu phải nói ra sự khác nhau của hai người thì chính là về cá tính. Vì Thẩm Mạn Trữ là tiểu thư đài cát nên tính tình hơi cao ngạo, còn Tiền Mật Mật thuộc loại thấu hiểu lòng người, dịu dàng đáng yêu. Lần này Thẩm Mạn Trữ tạo cơ hội cho cô, đối với cô mà nói là 1 cơ hội hấp dẫn nhưng mặt khác, cô vẫn còn do dự. Một khi nhận việc này cô phải giả thành Thẩm Mạn Trữ, thay cô ấy đi gặp vị hôn phu của cô ấy trong hai tháng. Mặc dù lúc trước cô đã từng giả thành Thẩm Mạn Trữ nhưng chỉ có 1 ngày, còn lần này là hai tháng!! Nếu...nếu như trong hai tháng này, lộ ra sơ hở gì thì hậu quả không thể lường trước được. Còn có, cô không biết vị hôn phu của Thẩm Mạn Trữ là người như thế nào, lỡ như đó là tên sắc lang hay là người biến thái thì sao?? Cô hẳn là không xong rồi?? Nhưng...hai mươi triệu là con số hấp dẫn! Có hai mươi triệu cô có thể mua nhà, trả hết nợ...Cho dù cô đi làm cả đời cũng không kiếm được con số này! “Chuyện này.....” Cô cúi đầu nhìn tờ chi phiếu trong tay, có chút hưng phấn và do dự. Hai mươi triệu.....Thật sự là hai mươi triệu, không phải là hai triệu! Đồng ý hay là không đây? “Mật Mật.....” Thấy Tiền Mật Mật không lên tiếng, Thẩm Mạn Trữ nóng nảy gọi. Cô không muốn kéo bạn tốt xuống nước, nhưng cô không nghĩ ra phương án khác, cô không cam lòng bỏ người mình yêu mà đi lấy người khác. “Mình biết bạn khó khăn nhưng Mật Mật, mình không có cách nào mới nhờ tới bạn, bạn cũng biết mình có người trong lòng rồi. Mình không biết tại sao nhà mình lại muốn hợp tác cùng tập đoàn Caesar và lại, mẹ mình còn đồng ý với nhà họ Kinh trước khi kết hôn, đến biệt thự nhà họ Kinh ở Đài Loan cùng Kinh Thiên Hạo xây dựng tình cảm. Bạn không biết là mình tức muốn chết, người mình yêu là Duy Thần mà! Sao mình có thể gả cho Kinh Thiên Hạo được chứ? Mật Mật, bạn hãy tin mình, mình nghe nói Kinh Thiên Hạo rất đẹp trai, bạn thay thế mình hai tháng cũng không thiệt thòi gì đâu! Đúng không? Hôm qua ba mình có gọi điện thoại về nói chờ hai tháng sau ba làm xong chuyện hợp tác, mình và Kinh Hạo Thiên sẽ đi Italy tổ chức hôn lễ, mà trước lúc đó mình sẽ cùng ba đến tập đoàn Caesar hủy hôn ước. Mình tin đến khi đó mình và Duy Thần đã gao nấu thành cơm, ba mình không thể không hủy hôn ước này.” “.....” Tiền Mật Mật vẫn còn do dự. “Mật Mật, bạn nói một câu đi! Là bạn tốt của mình nhiều năm như vậy, bạn không từ chối mình phải không?” Thẩm Mạn Trữ nắm tay Tiền Mật Mật làm nũng: “Năn nỉ, năn nỉ bạn đó! Duy Thần vì tức giận đã rời khỏi Đài Loan rồi, mình phải đi tìm anh ấy để nói lại tình cảm, nếu không mình sẽ.....mình sẽ đau lòng mà chết!” Nhìn dáng vẻ Thẩm Mạn Trữ sắp khóc, cho dù không nhìn tới số tiền Tiền Mật Mật cũng không đành lòng. Từ nhỏ Thẩm Mạn Trữ đã giúp cô một tay, chăm sóc cô, mà hôm nay bạn tốt nói sẽ khó chịu tới chết cô làm sao mặc kệ được? Cô biết rõ đối với Thẩm Mạn Trữ thì tình cảm chính là điểm yếu, nếu như chuyện tình cảm không thuận đường Thẩm Mạn Trữ nhất định sẽ một khóc, hai nháo, ba thất cổ. Cho nên cô quyết định ra tay giúp đỡ! “Mạn Trữ, mình đồng ý với bạn.” Nói xong, cô tươi cười ôm chặt lấy Thẩm Mạn Trữ.

Nghe vậy, Thẩm Mạn Trữ không chắc chắn hỏi lại: “Bạn.....đồng ý?” “Ừ, chỉ là giả thành bạn làm quen Kinh Thiên Hạo hai tháng mà thôi! Mình nghĩ

sẽ không có vấn đề gì lớn. Nếu người nhà của anh ấy vẫn chưa gặp qua bạn như vậy muốn lừa gạt cũng không khó, có đúng không?” Tiền Mật Mật nói xong nhìn chăm chăm vào tờ chi phiếu hai mươi triệu, lấy hết can đảm đối mặt với chuyện này. Cô tự nói với mình, vì hai mươi triệu cần phải chịu đựng qua hai tháng! “Mật Mật.”Thẩm Mạn Trữ cảm kích nhìn Tiền Mật Mật, nhắc nhở: “Mình chỉ biết Kinh Thiên Hạo có gương mặt đẹp trai, những cái khác mình không rõ lắm. Con cháu nhà giàu, tiêu xài, biến thái, đào hoa, bạo lực...v.v mình không bảo đảm Kinh Thiên Hạo là loại nào. Cho nên, nếu cảm thấy không ổn bạn phải rời đi, đừng vì mình mà nhịn xuống, biết không? Mình sẽ nhờ chị mình giúp bạn ở bên trong.” “Mình biết”. Nghe những lời này, Tiền Mật Mật khản trương nuốt nước miếng. Nhưng cô đã quyết định giúp bạn tốt vì thế sẽ không rút lui. “Mật Mật.Mình nghĩ Duy Thần cũng sẽ cảm ơn bạn, thật sự cảm ơn bạn, cảm ơn bạn rất nhiều.” “Đừng nói như vậy, Mạn Trữ, bạn đối với mình tốt như vậy, giúp bạn được một việc mình cũng rất vui vẻ!”. “Thật sự cảm ơn bạn”. Thẩm Mạn Trữ cầm tay Tiền Mật Mật “Lần này mình có thể yên tâm tìm Duy Thần rồi, trong khoảng thời gian mình không có ở Đài Loan, có chuyện gì không giải quyết được, thì gọi điện thoại cho chị Lăng Khả Mi.” “Nhớ kỹ, chuyện này chỉ có mình, bạn cùng chị ấy biết mà thôi, không thể tiết lộ ra ngoài. Mình nghe nói tập đoàn khi Caesar khởi nghiệp là Mafia, nếu như biết chúng ta đùa giỡn hậu quả thực không thể chịu nổi.” Mafia? Có phải giống như trong phim, bỏ người vào cối xay thịt??? Nghe vậy, đầu óc Tiền Mật Mật trở nên trống rỗng. Sao bây giờ Mạn Trữ mới nói? Khi Tiền Mật Mật cảm giác như nước mắt sắp rơi, cô liền nhìn vào tờ chi phiếu hai mươi triệu an ủi bản thân. Tất cả đều không quá tệ, ít nhất.ít nhất cô cũng có tờ chi phiếu hai mươi triệu. “Bạn phải diễn thật tốt vai Thẩm Mạn Trữ đây!” Thẩm Mạn Trữ nói xong, lấy cái laptop từ trong túi Prada ra “Đây là họ hàng và cách xưng hô trong gia đình mình, cùng mình xem các tài liệu quan trọng một chút. Cái này là đêm hôm qua mình làm việc không nghỉ ngơi, tốt nhất là bạn hãy học thuộc lòng, tránh để lộ bí mật.” Tiền Mật Mật đưa tay cầm lấy cái laptop thiếu chút nữa không cầm nổi, chỉ liếc mắt thôi cô cũng đã choáng váng. Quan hệ nhà họ Thẩm thật là loạn, đàn ông họ Thẩm cưới ít nhất cũng ba người vợ, ba của Thẩm Mạn Trữ là Thẩm Chấn Hồng “chỉ” cưới hai người, coi như là chung tình lắm rồi. Thẩm Chấn Hồng có hai vợ, vợ cả là Tống Tiểu Lam, vợ hai là Canh Mẫn Hoa cũng chính là mẹ Thẩm Mạn Trữ nhưng Canh Mẫn Hoa vài năm trước đã qua đời, Thẩm Chấn Hồng cũng vì mất đi Canh Mẫn Hoa rất đau xót nên nhiều năm ra ngoài công tác, Thẩm Mạn Trữ vì vậy ở trong nhà một thân một mình. Mạn Trữ xác định ba của cô tạm thời sẽ không về nước cho nên ba cô sẽ không phát hiện Tiền Mật Mật giả thành cô, mẹ cả và các chị cũng không quan tâm lắm mà cô và Tiền Mật Mật cũng khá giống nhau cho nên sẽ không bị phát hiện. Aizz, hy vọng lời Mạn Trữ nói là chính xác. “Chu Tiểu Lam đã gả con gái Thẩm Mạn Trinh ngang ngược, tự cho là đúng thích khi dễ người.” Tiền Mật Mật vừa đọc văn bản bên trong laptop vừa nghĩ vậy cũng may, dù sao cô ta cũng đã gả đi. Nhưng tiếp tục nhìn xuống --- --- “Thẩm Mạn Trinh cùng chồng không hợp, ba ngày hai bữa lại chạy về nhà mẹ.” Vậy ý là.Thẩm Mạn Trinh có thể xuất hiện khi dễ cô? Thẩm Mạn Trữ nhìn sắc mặt của Tiền Mật Mật cũng hiểu nghĩ ngờ trong lòng bạn, cầm tay Tiền Mật Mật nói: “Mật Mật, bạn đừng lo lắng, nếu bạn có khó khăn hãy liên lạc với chị mình, chị ấy sẽ nghĩ mọi cách giúp bạn, nhưng bạn ngàn lần cũng đừng đổi ý, ảnh hưởng đến chúng ta và tập đoàn Caesar còn chưa tính, quan trọng là.” “Quan trọng Caesar là tập đoàn Mafia, mình sẽ gặp nguy hiểm, mình biết rồi.” “Mình hy vọng bạn có thể hiểu rõ, mình không có ý hại bạn.” Thẩm Mạn Trữ cảm kích nhìn Tiền Mật Mật nói: “Tình trạng của mình rất bất đắc dĩ.” “Mình biết, bạn đã giúp mình thì bây giờ mình giúp bạn là việc nên làm. Mình nhớ khi còn bé, mỗi lần không có tiền đóng tiền học, tiền ăn trưa, bạn sẽ có chuyện nhờ mình sau đó đưa tiền cho mình. Thật ra thì mình biết, bạn chỉ đang tìm cách giúp mình. Coi như không quan tâm tiền bạc, nhìn bạn tốt với mình như vậy, mình cũng sẽ tốt với bạn. Huống chi, chuyện chưa chắc đã tệ như chúng ta nghĩ, đúng không?” Nghe vậy, Thẩm Mạn Trữ ngoại trừ mỉm cười với Tiền Mật Mật, cũng không biết nên nói gì. Bởi vì.cô thật không thể bảo đảm được cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Đời thứ nhất nhà họ Kinh chủ yếu là buôn bán vũ khí; đời thứ hai là buôn lậu hợp tác với Mafia; đến đời thứ ba thì quyết tâm rửa tay gác kiếm, thoát khỏi mafia từ từ chuyển sang kinh doanh hợp pháp, thành lập tập đoàn Caesar, từ đó nhà họ Kinh nổi tiếng toàn cầu. Có nhiều người từng điều tra nhà họ Kinh rốt cuộc có bao nhiêu tiền? Trải qua kết quả sơ lược, đất đai phân bố toàn bộ thế giới, hơn cả trăm ngàn mảnh đất nhưng cái này chỉ là một phần nhỏ của tập đoàn Caesar. Trong quá khứ, đàn ông nhà họ Kinh đều cùng phụ nữ Mafia kết hôn để duy trì quan hệ với nhau. Tuy nhiên đến thế hệ này nhà họ Kinh muốn hoàn toàn sạch nên không cùng phụ nữ Mafia kết hôn nữa. Nhà họ Kinh có tổng cộng ba con trai và một con gái, theo tứ tự là Kinh Thiên Hạo, Kinh Thiên Chấn, Kinh Thiên Mưu, Kinh Thiên Mai; mà Kinh Thiên Hạo chính là vị hôn phu của Thẩm Mạn Trữ, theo lời đồn Kinh Thiên Hạo là người ít nói, hành động bí ẩn và tàn nhẫn. Mặc dù cả gia tộc họ Kinh đều đang ở Italy nhưng vì tổ tiên nhà họ Kinh vốn ở Đài Loan nên nhà họ Kinh ở Đài Loan có không ít bất động sản và đầu tư khá nhiều. Nhà họ Kinh đối với ngành điện tử Đài Loan có hứng thú, lần này họ hy vọng cùng điện tử Minh Trinh hợp tác, sáng tạo, tạo ra một bước tiến mới. Cũng bắt đầu từ dự án này, nhà họ Kinh cũng chạy tới chạy lui Đài Loan bàn chuyện công nhân tiện du lịch. Nhà họ Kinh du lịch ở Đài Loan chủ yếu nghỉ phép ở các vùng núi chưa khai phá. Nhưng giờ phút này, trong căn biệt thự xinh đẹp đã sắp loạn lên----- “Anh về rồi à?” Hai mắt Kinh Thiên Chấn vẫn nhìn màn hình vì tính chất webcam với cô gái mặc bikini, đầu cũng không thèm quay lại nhìn. Tuy không quay đầu lại nhưng anh ta có thể cảm giác được là Kinh Thiên Hạo đang đến, bởi vì bất kì nơi nào Kinh Thiên Hạo đến đều phảng phất một cơn gió lạnh làm cho người ta có cảm giác rùng mình. “Uh.” Lời nói của Kinh Thiên Hạo tiết kiệm hơn vàng, gọn gàng một chữ. Đây là khi tâm trạng của anh không xấu chứ nếu tâm trạng mà xấu thì ai cũng mặc kệ. Kinh Thiên Chấn tiếp tục nhìn màn hình hỏi tiếp: “Anh có biết là anh sắp kết hôn hay không, hả?” “Cái gì?” Nghe vậy, Kinh Thiên Hạo rất ngạc nhiên, cho nên phá lệ trả lời hai chữ. Phản ứng của anh làm cho Kinh Thiên Chấn rất đắc ý bởi vì anh ta đã làm cho anh trai nói nhiều hơn một chữ haha! Kinh Thiên Chấn giống như là sợ Kinh Thiên Hạo nghe không hiểu dùng tiếng Anh nói lại: “You are getting married!” Xác định mình không có nghe lầm, Kinh Thiên Hạo nhăn mày đi tới bên Kinh Thiên Chấn. Mặc dù anh không nói chuyện nhưng Kinh Thiên Chấn biết anh đang ám chỉ kêu mình nói cho anh biết đang xảy ra chuyện gì. “Kết hôn thương mại, you know?” cười cười, Kinh Thiên Chấn không lo lắng khi nói ra chuyện này: “Nhà chúng ta muốn mở rộng thị trường điện tử ở Đài Loan và đối tượng hợp tác là điện tử Minh Trinh. Vì để sự hợp tác thuận lợi, anh sẽ phải cưới con gái cưng của điện tử Minh Trinh là Thẩm Mạn Trữ, chúc mừng anh.” Kinh Thiên Hạo nghe xong cả câu chuyện, phát ra một chữ duy nhất: “SHIT!” Lúc này, cô gái bikini chat webcam đã kết thúc biểu diễn, Kinh Thiên Chấn mới chịu quay lại nhìn sắc mặt khó coi của Kinh Thiên Hạo, nói: “Anh cũng đừng ghét như vậy! Dù sao chúng ta đều là đàn ông họ Kinh, cho tới nay đều lấy kinh doanh làm điều kiện kết hôn nên chuyện này cũng không có gì kỳ lạ. Huống chi, anh là anh cả, anh được ưu tiên nghĩa vụ cưới vợ, em nói đúng không?” Kinh Thiên Hạo nghe xong chỉ có im lặng. Kinh Thiên Chấn tiếp tục: “Cho nên anh không cần đưa gương mặt thối ra đâu. Kết hôn là việc tốt! Đợi khi em chơi đã, em cũng sẽ kết hôn, đến lúc đó em muốn lấy một cô mafia Italy.” Lúc Kinh Thiên Chấn nói ra những lời này thì Kinh Kính đột nhiên xuất hiện. “Con vừa nói cái gì?” Nghe Kinh Kính hỏi như vậy, Kinh Thiên Chấn hít sâu một hơi. Kinh Thiên Chấn có phản ứng này cũng vì Kinh Kính từng thông báo cho bọn

họ, từ nay về sau không ai được cưới con gái Mafia làm vợ, nếu không sẽ bị đuổi ra khỏi nhà. “Con không có nói gì.” Kinh Thiên Chấn phản ứng rất nhanh: “Con chỉ nói cô gái bikini chat webcam là cô gái Italy.” “Cha.” Kinh Thiên Hạo nói. “Ừ.” Kinh Kính ngồi xuống sofa, trên miệng ngậm điều thuốc “Vừa rồi Thiên Chấn đã nói cho con biết hết?” “Con không đồng ý.” Kinh Thiên Hạo trực tiếp nói rõ ý của anh. WHAT! Cả nhà cũng chỉ có Kinh Thiên Hạo dám to gan trực tiếp phủ nhận quyết định của Kinh Kính. Kinh Thiên Chấn sợ hai cha con nóng này không hợp lời lại đem súng ra nói chuyện, vội vàng chạy đến “bổ sung” lời nói của Kinh Thiên Hạo. “Ý của anh cả là anh còn chưa gặp qua Thẩm Mạn Trữ, sợ rằng cô giống đầu heo, sau này sẽ không dễ chịu? Đúng không, cha?” Không ngờ Kinh Thiên Hạo không đồng ý, lập tức trả lời: “Mặc kệ Thẩm Mạn Trữ là tròn hay méo, con đều không đồng ý.” Người này đúng là không biết sống chết là như thế nào? Kinh Thiên Chấn lẩm bẩm trong lòng. Nghe câu nói của Kinh Thiên Hạo, Kinh Kính nhủ mầy. “Thân là con trai trưởng tập đoàn Caesar mầy không cảm thấy lời mầy nói là thiếu suy nghĩ hay sao? Kinh Thiên Hạo vẫn lạnh lùng, tức giận nói: “Đàn ông họ Kinh không phải con chó, chỉ vì lợi ích cùng đàn bà giao phối!” Kinh Thiên Chấn nghe được câu này lập tức cứng người. Anh cả hần không nói thì thôi một khi nói là khiến người ta muốn học máu. Một câu nói này đều muốn bị liệt tổ liệt tông nhà họ Kinh mắng cho. Cái gì? Kinh Kính nghe câu nói này, tức giận xông lên tới não. “Mày.mày.là muốn tạo phản ngay cả tao mà mày cũng muốn mắng!” “Cha, con không phải có ý mắng cha, con nói là sự thật.” Kinh Thiên Hạo nói. Thấy Kinh Thiên Hạo không nghe lời khuyên, Kinh Kính cũng không khách khí. “Mày cho rằng Selinna sẽ trở về sao? Mày còn đợi nó sao? Mày cho rằng tình yêu thật vĩ đại nhưng người đàn bà kia làm gì với mày? Nó còn thậm chí không coi mày là chó mà chỉ là chó hoang ven đường!” Kinh Thiên Chấn bị kẹp giữa, cảm thấy vô lực. Một là anh mình, một là cha của mình, hai người đều có tính tình cương trực, chỉ cần gây gỗ một tí sẽ phát hỏa. Dù gì cũng là cha con, hà có gì phải gây nhau? Cha cũng thiệt là! Mọi người cả trăm năm nay cũng không nhắc tới Selinna, thậm chí cũng không dám kết bạn với người nào có tên Selinna, ngay cả tên Selinna Phi Dung cũng không dám gọi. Lúc trước Kinh Thiên Chấn có bạn gái tên là Selinna vì không muốn kích thích Kinh Thiên Hạo nên gọi cô bé kia là Sea. Kinh Thiên Chấn không nhận được muốn ngăn cản Kinh Kính không nên nói gì nữa: “Cha, sao cha lại đề cập đến chuyện này?” Mà Kinh Thiên Hạo vẻ mặt lạnh lẽo, trên trán hiện lên gân xanh, nắm chặt quả đấm bộ dạng rất muốn đánh người. Ầm! Giây kế tiếp, Kinh Thiên Hạo quay đầu ra cửa, dùng sức đập cửa, biến mất ở phòng khách. Thân là em của Kinh Thiên Hạo, Kinh Thiên Chấn có thể hiểu được tâm trạng của anh trai mình. Kinh Thiên Hạo 28 năm qua chỉ có một người bạn gái chính là năm anh 15 tuổi, cũng là mối tình đầu của anh. Suy nghĩ lại, Selinna ít nói hơn Kinh Thiên Hạo, Kinh Thiên Chấn thật không biết, tình cảm này làm sao có thể phát triển được. Trong thời gian hai người đang hẹn hò, Kinh Thiên Hạo vô tình phát hiện, Selinna đang cùng cô gái khác hôn nhau thì tranh cãi với cô, hôm sau Selinna liền biến mất. Rõ ràng là chạy theo cô gái kia. Cùng là nam, Kinh Thiên Chấn có thể lý giải, chuyện này không tính tổn thương ở tình cảm bên ngoài mà đối với sự tôn nghiêm bên trong càng tổn thương mạnh hơn. Trách không được Kinh Thiên Hạo về sau cũng không có bạn gái, cá tính trở nên kỳ quái, lời nói cũng ngày càng ít đi. Nhìn tới Kinh Kính ngồi trên sofa, sắc mặt nghiêm trọng, khó chịu ngày càng tăng, Kinh Thiên Chấn vội vàng xuất chiêu. “Cha, Thẩm Mạn Trữ ngoại hình cô được không cha?” Kinh Thiên Chấn thật tò mò, anh ta đối với tất cả sinh vật trên thế giới này đều cảm thấy hứng thú. “Ta không biết?” Kinh Kính tức giận trả lời “Hôn nhân thương mại chính là như vậy, cho dù là đầu heo cũng phải lấy.” “Nếu đã không tốt, mà anh cả cũng không cần.” Kinh Thiên Chấn đề nghị: “Con chịu uất ức một chút, nếu Thẩm Mạn Trữ ngoại hình xinh đẹp, con có thể cưới cô ấy! Mọi người không nên làm khó nhau như vậy, cha, con nói đúng không?” Nhìn Kinh Thiên Chấn vẻ mặt phờ phạc, Kinh Kính buồn cười: “Ta vừa rồi nghe nói, con không phải là muốn kết hôn với con gái Mafia hay sao?” Kinh Kính cố ý đùa con trai. “Có hả?” Kinh Thiên Chấn la lối “Thật là oan uổng! Cha, cha thật không hiểu con rồi, cha cũng biết trong mắt con, chỉ cần là mỹ nữ thì đều tốt hết. Ai muốn con gái Mafia chứ, vừa cao lớn, vừa không dịu dàng.” Lúc này, vợ của Kinh Kính – mẹ của bốn người con xuất hiện, hơn nữa còn nghe được lời Kinh Thiên Chấn nói. “Con đang nói ai?” Bà cố ý kéo cao giọng: “Là ai đang phê bình con gái Mafia?” Cát Tân Na là chính gốc Italy, cha là thủ lĩnh Mafia. Gia tộc của bà các cô gái đều nóng bỏng và nhiệt tình hơn nữa rất giỏi làm chủ cuộc diện nhưng Cát Tân Sa lại là ngoại lệ. Cuộc đời của bà lấy triết học làm thú vui, trừ hưởng lạc ở ngoài bà đối với cái gì cũng không có so đo, vì vậy bà cũng không hỏi tới tập đoàn Caesar, chỉ muốn trải qua cuộc sống nhàn nhã. “Không có.không có! Ai dám phê bình cô gái Italy nào? Con còn có chuyện, con ra ngoài trước!” Thấy mẫu thân đại nhân xuất hiện, Kinh Thiên Chấn thầm kêu một tiếng hồng бет, lập tức mượn cớ chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Tiền Mật Mật cảm tờ chi phiếu ngày hôm sau lập tức gửi vào ngân hàng, sau đó nhiệm vụ chính là lều mạng mua đồ, trang phục và đạo cụ để hóa trang thành Thẩm Mạn Trữ. Đi dạo hơn nửa ngày, rốt cuộc mua hết trang phục và đạo cụ, cô cảm giác có chút mệt mỏi nhưng có phần hưng phấn. Gọi taxi đầu tiên là ném đồng đô to vào trong trước rồi mới ngồi vào, mười phần trang nhã, quý tộc. Cô tự nói với mình, trong hai tháng này cô chính là Thẩm Mạn Trữ, là một tiểu thư nhà giàu cho nên từ giờ khắc này cô phải chú ý tới từng cử chỉ động tác của mình, cô phải diễn thật tốt vai này. Tối hôm nay, Thẩm Mạn Trữ sẽ lên máy bay đến Angeri tìm người yêu của cô ấy, trong khoảng thời gian này cô nhất định sẽ hoàn thành thật tốt nhiệm vụ. Xe chạy ngang một tòa nhà tên “x” “box” pub, mắt Tiền Mật Mật sáng lên: “bác tài, làm ơn dừng xe phía trước “x” “box” pub?” Trước kia cô nghe nói pub là chỗ chơi rất vui, nhưng cô chưa đầy 18 tuổi căn bản không thể đi được. Đến khi cô đủ 18 tuổi thì cô biết chỗ đó rất mắc tiền, đi một lần là xài hết một tuần ăn mỳ của cô cho nên cô cũng không dám đi. Bây giờ, cô đã có tiền, cho nên, cô quyết định thực hiện tâm nguyện của mình, vui chơi hết mình. Coi như là trước khi thực hiện nhiệm vụ, tự thưởng cho bản thân mình trước. Trong “x” “box” pub là nơi có rất nhiều doanh nhân, người giàu có, mặc dù nó không phải là câu lạc bộ cao cấp nhưng vì hoàn cảnh, trang trí, âm nhạc đều là loại hạng nhất nên hấp dẫn rất nhiều người có tiền. Nghe nói còn có các ngôi sao đến! Có khi cô còn gặp được một ngôi sao nổi tiếng, haha. Xuống xe, cầm các túi đồ đi vào bên trong, Tiền Mật Mật đưa ánh mắt đảo quanh. Ngồi xuống phía trước quầy bar, Tiền Mật Mật cầm menu tiếng Anh. Nhìn thấy các tên rượu xa lạ, dù không hiểu nhưng cô vẫn không muốn mở miệng hỏi, bởi vì bộ dáng như vậy rất quê mùa. Cuối cùng cô nhắm mắt tùy tiện chỉ một loại rượu. Bartender rất nhanh đem rượu tới cho cô. Mắt Tiền Mật Mật tròn tròn, nhìn ly rượu màu xanh nhạt trông thật xinh đẹp, nhưng dù thế nào cô vẫn cảm thấy không nên uống cái này. Uống thử một ngụm, Tiền Mật Mật nhủ mầy: “Đây là cái gì vậy?” Bartender giống như nghe được, quay đầu lại rất lễ phép hỏi thăm “Xin hỏi có vấn đề gì không?” “Không có...” Tiền Mật Mật khần trương nhìn bartender nói: “Không có chuyện gì.” Cô tuyệt đối không để lộ dáng vẻ quê mùa của mình ra. Trả lời bartender xong, Tiền Mật Mật nhìn ly rượu không biết làm như thế nào với nó. Nhìn trái nhìn phải, cô muốn biết mọi người uống rượu như thế nào, cô nhìn thấy một cô gái cầm ly rượu trên bàn quất mạnh, uống hết 50%. Thì ra người có tiền uống rượu là như vậy? Tiền Mật Mật hít thở sâu nhìn cái ly màu xanh nhạt trên bàn, dự tính uống một hơi cạn sạch ----- Bartender vừa nhìn thấy muốn đi lên ngăn cản nhưng đã không kịp, cô đã uống hơn phân nửa. Uống hơn phân nửa ly rượu mạnh, Tiền Mật Mật thiếu chút nữa tròn trắng mắt. Cô cảm thấy cổ họng như đang bị đốt cháy, hít thở không được, muốn ngắt xiu, giấy tiếp

theo cô lập tức ngã trên quầy bar. Bartender tốt bụng đưa cho cô một ly nước: “Uống chút nước đi”. Bartender nhìn cô lắc đầu, cho rằng cô đang thất tình, nên mới mạnh mẽ uống rượu mạnh, mê hoặc bản thân. Trên thế gian, tình yêu nam nữ thật đáng thương. “Cảm ơn.....” Tiền Mật Mật hơi thở mong manh lên tiếng. Mãi cho đến lúc này, cô cũng không dám hỏi cái cô uống rốt cuộc là cái gì. Tiền Mật Mật ngẩng đầu lên muốn rời đi, không ngờ mắt thẳng băng, cô đã an vị trên mặt đất --- ----- Giờ phút này, có một tên háo sắc đang chờ đợi thời cơ, rất tự nhiên đưa tay kéo cô lên. Tiền Mật Mật vẫn không rõ hoàn cảnh của mình, cô tưởng rằng dựa vào lồng ngực nở nang đó chính là giường của mình. Người đàn ông xa lạ cố ý làm bộ như quen thân với cô nói với cô: “Tôi dẫn cô về nhà, cô uống say rồi.” Phát hiện tình huống không đúng, Tiền Mật Mật cố gắng giãy giụa thoát thân: “Tôi không cần...không nên đụng tôi.....” “Bé ngọc, về nhà thôi đừng làm trò cười ở chỗ này!” Người đàn ông xa lạ không để ý tới sự giãy giụa của cô, nói tiếp, vừa nói vừa dẫn cô ra ngoài. Tiền Mật Mật dùng hết hơi sức, muốn tránh thoát khỏi hắn, nhưng “x” “box” lúc này âm nhạc đã lên đỉnh, mà cô căn bản đã không còn nhiều sức cho nên tiếng la của cô cũng không ai nghe. Ngay khi Tiền Mật Mật vừa định cất cao giọng thì hắn lại bịt miệng cô. Lúc đó, cô cảm giác bên cạnh như có luồng gió lạnh ngang qua. Tiếp, có một Người đàn ông đụng phải hai người bọn họ, nhưng ngay cả một câu xin lỗi cũng không có. Người đàn ông không phải ai xa lạ, chính là Kinh Thiên Hạo. Kinh Thiên Hạo vừa từ khu nghỉ phép dành riêng cho tập đoàn Caesar liền đưa xe đến chỗ này, ở Đài Loan, “x” “box” chính là nơi anh thường đến. Khi Kinh Thiên Hạo lướt qua bọn họ, anh trực giác có gì đó không đúng, vì vậy lại xoay người đi ra cửa. Lần này, anh rõ ràng nhìn thấy Tiền Mật Mật đang giãy giụa. Quả nhiên không ngoài dự đoán. “Anh kia!” Kinh Thiên Hạo chỉ vào tên háo sắc kia, lạnh giọng hỏi: “Đang làm gì?” Tên háo sắc kia đánh rắm một cái cũng không dám, liền buông tay bỏ chạy. Đáng thương cho Tiền Mật Mật cứ như vậy ngã xuống, đập đầu vào nền xi măng, nằm ngang trên đường. Kinh Thiên Hạo nhìn nhìn, lộ ra kiểu cười khinh miệt, sau đó quay đầu..... Anh mặc kệ cô? Tại sao lại có người như vậy? Anh cuối cùng là có giúp cô hay không vậy? Thấy vậy, cô vừa vội lại vừa sợ, kêu lên: “Đợi đã nào.....” Nghe cô kêu, Kinh Thiên Hạo dừng bước. Tiền Mật Mật dùng sức bò dậy, nói với Kinh Thiên Hạo: “Cảm ơn.” Nghe xong Kinh Thiên Hạo tiếp tục đi. Tiền Mật Mật hô to: “Này! Anh cứ như vậy đi sao?” Kinh Thiên Hạo lại dừng bước. Nếu không cô còn muốn như thế nào? “Đưa..... đưa tôi về nhà!” Tiền Mật Mật không sợ mất mặt đưa ra yêu cầu đối với Kinh Thiên Hạo. Cái gì? Cô gái này lại dám yêu cầu anh đưa cô về nhà sao? Anh không có nghe lầm chứ? Cô có biết cô đang nói chuyện với ai không?

Lần này, Kinh Thiên Hạo thật sự quay đầu lại, dùng ánh mắt sắc bén nhìn Tiền Mật Mật. “Dù sao cũng đã làm người tốt rồi thì làm cho đến cùng đi!” Cô không để ý đến sự không vui trong mắt anh chỉ chấp tay năn nỉ anh: “Tiền taxi ban đêm phải tính thêm phụ thu, rất mắc đó!” “Cô.....” Kinh Thiên Hạo cho là mình nghe lầm: “Coi tôi như tài xế ư?” “Cũng không hẳn là vậy! Trên thực tế.....” Tiền Mật Mật còn nói chưa hết câu đã bị người nào đó một tay xách lên, ném cô vào trong xe thể thao. Đầu óc cô vốn không tỉnh táo lại còn bị ném như vậy càng không phân biệt được Đông Tây Nam Bắc. Kinh Thiên Hạo ném Tiền Mật Mật vào ghế phụ xong bản thân cũng ngồi lên xe. Anh đến gần tai cô, dùng giọng uy hiếp lạnh lùng nói với cô: “Coi tôi như tài xế chính là cô phải trả giá rất lớn.” Nói xong Kinh Thiên Hạo dùng lực đạp ga, chạy về phía vùng núi, tốc độ xe trong vòng ba giây đã đạt tới 100km/giờ. May mắn Tiền Mật Mật nắm chặt tay vịn, nếu không ở giây thứ hai cô có thể bay ra ngoài mất. “Anh đang làm gì? Cứu mạng! Cứu mạng!” Kinh Thiên Hạo đối với la hét của cô giả vờ mắt nhắm tai nghe nhưng lại cảm thấy rất thú vị lộ ra nụ cười, hàm răng trắng dưới ánh trăng tỏa sáng, giống như ma quỷ. Anh.....Anh là ma quỷ.....Anh là ma quỷ đó! “Cứu mạng! Cầu xin anh dừng lại, tự tôi..... tự tôi gọi taxi..... cũng được rồi.....” Giờ phút này trong đầu Tiền Mật Mật chỉ còn lại ý nghĩ “phải tiếp tục sống tốt”. Cô chỉ mới 18 tuổi, không nên ra đi sớm như vậy. Huống chi, cô còn có nhiệm vụ trong người----- cô đã lấy của Thâm Mạn Trữ hai mươi triệu rồi, phải giả trang thành Thâm Mạn Trữ mới được! “Cứu mạng.....cứu mạng aaaaaaaa.....anh.....anh dừng nhanh như vậy nhaaaaa! Tiếng thét thê lương truyền khắp cả vùng núi, nhưng nơi này rất vắng vẻ, đại khái cũng không ai nghe được cũng sẽ không có ai đến cứu cô. Nghe tiếng thét chói tai của Tiền Mật Mật, Kinh Thiên Hạo cảm thấy cực kỳ sáng khoái. Rất lâu không có trêu chọc ai, mà hôm nay tâm tình của anh thật không tốt lại có người tự đến cửa để anh chọc ghẹo. Vì chuyện hôn nhân thương mại khiến anh không vui, giờ phút này cũng đã bay sạch rồi. Quả trứng ngọc này đúng là quà mà ông trời thả xuống cho anh. Kinh Thiên Hạo ngày thường ít nói lạnh lùng, cũng quên mất bình thường rất ghét cùng con gái ở chung. “Tôi cho anh tiền. Tôi cho.....van xin anh.....ít nhất.....ít nhất cũng giảm tốc độ.....tôi van xin anh đó!” Kinh Thiên Hạo làm sao có thể nghe lời cầu xin của cô được, anh đang rất vui nha! “Tôi đã nói rồi...” Kinh Thiên Hạo nói với Tiền Mật Mật trong tiếng gió vù vù: “Coi tôi như tài xế, là phải trả giá rất đắt.” “Anh tại sao lại đối với tôi như vậy?” Nắm thật chặt cái vịn của phòng việc bị bay ra ngoài, Tiền Mật Mật hét to: “Tôi và anh..... lại..... không thù không oán.....” “Trên thế giới này, không phải chuyện gì cũng phải có lý do.” Kinh Thiên Hạo nói, nắm chặt tay lái bởi vì xe đang chạy tới của gấp 180o. Mắt thấy xe như quẹo cua không kịp mà đụng vào hàng rào phía trước, sau đó té xuống hố sâu, lòng của Tiền Mật Mật rốt cuộc cũng không chịu nổi nữa, tay nắm tay vịn cũng dần buông lỏng, ngất đi. Kinh Thiên Hạo tỉnh mắt nhìn cô, đột nhiên đập thẳng dừng lại. Anh chỉ muốn cùng cô vui đùa 1 chút, không ngờ cô bị dọa đến ngất xỉu. “Này! Này!” Kinh Thiên Hạo ngừng xe, đưa tay vỗ vỗ mặt Tiền Mật Mật “Cô tỉnh đi!” Anh gào thét cũng không được, Tiền Mật Mật hình như ngất đi thật. “Này! Này!” Kinh Thiên Hạo vẫn chưa từ bỏ, lần này dùng lực mạnh hơn 1 chút, nhưng Tiền Mật Mật cũng không có phản ứng nào. Phiền chết mất! Dứt khoát ném cô ở chỗ này thôi, dù sao sáng mai cũng có người đến cứu cô, Kinh Thiên Hạo trong lòng suy nghĩ. Mở cửa xe, anh nghĩ sẽ ném Tiền Mật Mật ra ngoài sau đó về nhà..... Nhưng là, ngay lúc anh hành động lại vô ý nhìn thấy gương mặt như đang ngủ say của cô. Giờ phút này, Tiền Mật Mật giống như một em bé đang ngủ say, hình ảnh này đã khắc sâu vào trái tim Kinh Thiên Hạo. Anh thật phải làm như vậy sao? Anh vừa rồi nhiều chuyện cứu cô từ trong tay tên háo sắc kia, bây giờ nếu ném cô ra giữa vùng hoang vu này cô phải ăn thịt người? Kinh Thiên Hạo cuối cùng cũng quyết định dừng tay. “Thôi!” Anh đóng cửa xe lại, trở về vị trí của mình, cái dây an toàn cho cô gái bên cạnh, sau đó nhẹ nhàng đạp ga từ từ chạy đi. Xuống núi, Kinh Thiên Hạo thấy ven đường có một cái motel* liền lái xe vào. *Motel: dạng khách sạn mini Anh quyết định để cô ở chỗ này. Trả tiền, anh lái xe vào garage. Dừng xe xong, Kinh Thiên Hạo nhìn trái nhìn phải, trong miệng nhắc đi nhắc lại: “Đây là cái nơi quý quái gì? Nhỏ như vậy, là cho con ruồi ở sao? Nơi này mà còn thu lệ phí 5000, cũng không tránh khỏi.....” Tiền Mật Mật đang ngủ mà nghe được “5000” lập tức nhảy lên! Cô kêu: “5000? Ở đó có 5000? Tôi muốn kiểm!” Không thể nào? 5000 mà có thể làm cho cô tỉnh dậy? Sớm biết như vậy anh đã nói một tỷ, làm cho cô tỉnh dậy sau đó đuổi cô ngồi taxi về nhà. Kinh Thiên Hạo vừa suy nghĩ trong lòng vừa nhìn Tiền Mật Mật, ánh mắt đầy sự hứng thú. Bỗng nhiên, anh lại có hứng chơi đùa tiếp..... “Cô muốn kiểm 5000?” Kinh Thiên Hạo khoanh hai tay ở trước ngực, nói với cô. Tiền Mật Mật đột nhiên nhìn thấy Kinh Thiên Hạo xuất hiện trước mắt, giống như một con quỷ, hét lên muốn ra ngoài. “A-----” “Đây không phải là.....Cái người “lái xe bỏ mạng” sao? Cô làm sao không thể thoát khỏi anh ta đây? Hình như là sợ phải trải nghiệm lại cái thể loại đua xe đó, Tiền Mật Mật ngay cả câu thăm hỏi cũng không dám nói với anh, liền cuống quýt đẩy cửa xe chạy trốn. Nhưng là làm sao có thể đơn giản như vậy? Khi Tiền Mật Mật thật vất vả xuống xe, chạy tới cửa thì đã thấy Kinh Thiên Hạo đã đứng đó nghiêng người dựa vào tường, ung dung vươn tay để lại thang máy..... Thang máy có chức năng khá tốt, chỉ ba giây liền đóng lại, Tiền Mật Mật vừa nhào tới đụng vào mặt sắt cứng ngắc. Cô gấp đến độ dùng sức gõ cửa thang máy nhưng trừ phát ra tiếng ồn chói tai thì cũng không được gì. Cô như muốn khóc, nhưng cũng không dám quay đầu lại yêu cầu Kinh Thiên Hạo mở cửa ra. Kinh Thiên Hạo nhìn cô nóng nảy lộ ra nụ cười ẩn ý. “Cô.” Kinh Thiên Hạo chỉ tay vào Tiền Mật Mật nói. Anh mới nói 1 chữ, Tiền Mật Mật đã rơi nước mắt. “Cô không phải muốn kiểm 5000 sao?” Kinh Thiên Hạo cố ý dùng giọng tà ác nói với cô. “Không cần! Không muốn! Tôi không muốn kiểm 5000, tôi chỉ muốn rời đi thôi!” Tiền Mật Mật khăn trương lại bắt đầu đập vào cửa thang máy. “Nhưng rõ ràng là tôi nghe được!” Kinh Thiên Hạo nhìn con mồi nhỏ, cô càng khăn trương, anh càng vui vẻ, hào hứng tới đỉnh. “Không có, không có! Tôi cái gì cũng không có nói.” Mặc dù Kinh Thiên Hạo không có đến gần cô nhưng cô vẫn bị dọa đến phát run, cô nhấc chân lên..... bắt đầu đập cửa! Cô bắt đầu hận mình vì sao thấy tiền là sáng mắt. Cũng chỉ là 5000 thôi mà cô đã quên cô vừa mới lấy được hai mươi triệu, tại sao vì 5000 mà rước tới phiền phức cho mình chứ? Miệng cô thật tùy tiện, khi không

lại nói mới làm gì chứ! “Tôi cho cô kiếm 5000, cô thấy thế nào?” Kinh Thiên Hạo nhìn cô cười tà. “Không cần!” Tiền Mật Mật nhanh chóng từ chối, cả người như dính vào cửa cuốn. Tư thế bây giờ của cô như con bạch tuột, hai tay hai chân đều dính vào cửa thang máy. Chơi vui thật! Chơi vui thật! Kinh Thiên Hạo nhìn Tiền Mật Mật trong lòng vô cùng vui sướng. “Từ chối không hiệu quả!” Kinh Thiên Hạo tàn nhẫn tuyên bố, bước 1 bước dài, nắm lấy hai vai Tiền Mật Mật, di chuyển nhẹ nhàng, đem con bạch tuột này ra khỏi thang máy, trực tiếp vác cô lên. “Anh buông tôi ra! Cứu mạngggggg!” Tiền Mật Mật liều mạng đập phía dưới của anh, nhưng anh hình như một chút cảm giác cũng không có, gương mặt vẫn giữ nguyên nụ cười ác ma, thái độ nhẹ nhõm, ung dung tự tại. “Cái người này sao lại như vậy? Anh rốt cuộc đang làm gì vậy? Này! Này! Anh điếc sao? Cảm rồi à? Sao không trả lời tôi?” Không một tí nào để ý tới tiếng la hét của cô, Kinh Thiên Hạo đem cô vác lên lầu. Cửa vừa mở ra, anh liền ném Tiền Mật Mật lên giường, sau đó dùng tốc độ cực nhanh lần người đi lên áp chế thân thể của cô. “Rất thú vị phải không? Uhm.” Kinh Thiên Hạo đưa ánh mắt quét qua 1 vòng trên người Tiền Mật Mật, nói bằng giọng mập mờ. Thấy Kinh Thiên Hạo từ trên cao nhìn xuống, Tiền Mật Mật cả người kinh hoàng muốn nhảy dựng lên, nhưng anh đem cô vẩy lại căn bản cô không thể cử động. “Anh.....Anh muốn làm gì?” Vào giờ phút này, Tiền Mật Mật vô cùng sợ hãi, Người đàn ông phía trên rốt cuộc muốn làm gì, cô nghĩ cũng không dám nghĩ, đoán cũng không dám đoán. “Cô hy vọng tôi dịu dàng một chút hay là thô bạo một chút? Hả?” Kinh Thiên Hạo khẽ nâng môi mỉm cười, làm bộ ra vẻ hưng phấn hơn nữa còn rất “dân chủ” hỏi thăm cô muốn phương thức nào. “Anh! Hạ lưu! Hạ lưu!” Tiền Mật Mật nghe được câu này chỉ muốn hét to lên “Tôi không muốn nghe! Tôi không muốn lựa chọn! Ghê tởm! Hèn hạ!” Kinh Thiên Hạo chậm rãi đưa mặt tới gần cô: “Nhưng tôi lại muốn, hơn nữa, cô không phải là muốn kiếm 5000 sao?” “Anh.....anh không được tới.....” Say rượu cộng thêm khăn trương quá độ, khiến cả gương mặt cô đỏ rực, toàn thân nóng cháy, đầu óc bắt đầu có chút hôn mê: “Tôi.....tôi muốn kết hôn, tôi không bán mình.” “Thật sao?” Kinh Thiên Hạo cuối mặt xuống cánh môi mềm mại của cô, mắt thấy đôi môi sắp đụng đến..... “uhmmmm!” Tiền Mật Mật ngậm chặt môi, không muốn cho anh ta được như ý. “Cô năm nay bao nhiêu tuổi?” Kinh Thiên Hạo đột nhiên dừng lại, mở miệng hỏi cô. “18!” Tiền Mật Mật trả lời. Chính lúc cô mở miệng trả lời, trong nháy mắt Kinh Thiên Hạo đã hôn cô --- Anh.....Anh.....Anh.....Cứ như vậy tùy tiện cướp đi nụ hôn đầu của cô? Tại sao lại như vậy? Tiền Mật Mật cảm thấy trong lòng như đang rỉ máu. “hức.....hức.....” Hành động này của anh khiến cô nhất thời khóc to thất thanh. Phản ứng của cô khiến Kinh Thiên Hạo sợ hết hồn. Chỉ là 1 cái kiss, có cần khóc thành như vậy không? Hôn môi căn bản cũng không có gì quan trọng, cũng chỉ là bày tỏ cử chỉ thân thiện, Kinh Thiên Hạo suy nghĩ cô gái này cũng thật là lạ. “Cái kia có nghiêm trọng quá không?” Kinh Thiên Hạo thật sự không hiểu. “Anh biết cái gì?” Cô vừa khóc vừa nói: “Đây chính là.....nhưng tôi.....là nụ hôn đầu! Là để dành cho chồng của tôi.....làm sao anh có thể tùy tiện như vậy.....hức hức.....” “Cô không phải là muốn 5000 sao?” Kinh Thiên Hạo nói thẳng: “Tôi cho cô 5000, là giá cao nha!” Một cái hôn 5000? Nghe qua không tệ, nhưng.....nhưng..... Hu.....Hu..... Tiền Mật Mật tiếp tục khóc lớn: “Ai muốn 5000 của anh? Một người cả đời cũng chỉ có duy nhất một nụ hôn đầu, anh có hiểu hay không! hu.....hu.....” Cả người Kinh Thiên Hạo sững sờ, nhìn cô trông rất đáng kích, anh không biết nên phản ứng như thế nào. Nếu cô hung hãn ra vẻ cay cú thì anh có thể không để ý tới cô, nhưng.....nhưng cô khóc đến đau lòng như vậy, anh thấy thật bất lực bởi vì anh luôn thích mềm không thích cứng. “Cô không cần khóc nữa có được không?” Kinh Thiên Hạo tức giận an ủi cô: “Cũng không phải là ngày tận thế.” “So với ngày tận thế còn tệ hơn” Tiền Mật Mật tức giận trả lời: “Ngày tận thế cũng không có cướp đi nụ hôn đầu của người ta.” Đây là cái logic gì? Kinh Thiên Hạo thật không hiểu. Nhà khoa học nói cấu tạo nam nữ bất đồng, Kinh Thiên Hạo cuối cùng cũng tin. “Nếu không cô muốn như thế nào?” Kinh Thiên Hạo phiền não hỏi cô. Nghe vậy, Tiền Mật Mật từ trên giường nhảy lên trước, nói với anh --- “Chuyện này anh không được nói ra ngoài đó!” Nghe câu trả lời của cô, Kinh Thiên Hạo sững sờ 1 chút, thấy cô lại như sắp khóc liền lập tức gạt đầu. Trong lòng anh cảm thấy buồn cười, anh muốn nói với ai chứ? Thật là không giải thích được.

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Hai ngày sau, Tiền Mật Mật tới nhà của bạn học Thẩm Mạn Trữ. Khí phái khu nhà cao cấp không làm cô có cảm giác gì cho lắm, nhưng là cô lại hốt hoảng khi đi tới cửa chính thì có một đồng người đứng dọc theo hô to: “Tiểu thư trở lại!” Người giúp việc kêu một lần thì Tiền Mật Mật bị hù dọa một lần, hai chân như nhũn ra. Cô thể mới biết, mình cũng không có đứng cảm như tưởng tượng. Dọc theo đường đi, cô chột dạ cúi đầu, tuyệt không dám ngẩng lên. Đi vào đại sảnh, bên trong truyền đến thanh âm âm ỹ, thì ra là Chu Tiểu Lam cùng đám chị em đang đánh nhạc chược. Bà ta liếc thấy Tiền Mật Mật vào nhà, liền đưa ra bộ dáng hiền từ hỏi thăm Tiền Mật Mật trước mặt các chị em: “Mạn Trữ, con về rồi sao? Chơi có vui không?” Ba ngày trước Thẩm Mạn Trữ có nói cho Chu Tiểu Lam muốn đi Đông Bộ chơi ba ngày, cho nên Chu Tiểu Lam tưởng là Thẩm Mạn Trữ vừa đi chơi về. “.....Đúng rồi!” Di trước mắt này bộ dáng xinh đẹp, nhìn thế nào Tiền Mật Mật cũng cảm thấy bà ấy rất giống Bạch Tuyết. “À, hò!” Chu Tiểu Lam hò 1 cái rồi nói với Tiền Mật Mật: “Mạn Trữ, hôm nay con chuẩn bị tốt một chút, ngày mai sẽ phải qua nhà họ Kinh.” “Ngày mai? Này.....nhanh như vậy sao?” Nghe vậy, Tiền Mật Mật cảm thấy ngẹn họng. “Nhanh? Trước khi con đi Đông Bộ đã nói trước rồi, không phải sao?” Chu Tiểu Lam vừa tập trung trên bàn nhạc chược, vừa nói với Tiền Mật Mật: “Cả nhà họ Kinh đều đã đến Đài Loan, sống ở khu biệt thự thuộc tập đoàn Caesar, con đi chào hỏi bọn họ, tận tình cũng là nên làm. Còn có, bên kia hy vọng là đến Italy cử hành hôn lễ, không phải là Đài Loan.....aizz! Dù sao ta cũng đã nói với con, tóm lại, ngày mai nhà họ Kinh sẽ phải người đến đón con, cứ như vậy đi.” Cái gì? Tiền Mật Mật chấn động một hồi. “Cô đã về rồi?” Lúc này, có cô gái đang đi xuống lầu, ngoại hình khá giống Chu Tiểu Lam, cô ta chắc là Thẩm Mạn Trinh chị của Thẩm Mạn Trữ, trong tay cô ta đang ôm một đồng hộp trang sức. Tiền Mật Mật mỉm cười nhìn cô ta. “Mạn Trữ, “Thẩm Mạn Trinh nói với Tiền Mật Mật: “Mấy đồ trang sức này đều là thứ tôi thích, và mấy bộ quần áo hàng hiệu kia, dù sao khi cô lấy chồng cũng không đem theo vậy thì cho tôi đi? Đâu ra loại chuyện này? Tiền Mật Mật nhìn mấy hộp trang sức tỏa sáng, cả người sững sờ. Thẩm Mạn Trinh cứ vậy mà công khai lấy đồ của Thẩm Mạn Trữ. “Tôi.....” Cô đang tính nói thì Thẩm Mạn Trinh đã cướp lời: “Không cho cự tuyệt, tôi là chị của cô! Huống chi, tôi nghe nói tập đoàn Caesar giàu hơn chồng tôi không biết bao nhiêu lần. Chuyện này đối với tôi đã không công bằng, cho nên cô lấy đồ để lại cho tôi cũng coi như là bù đắp cho chị vậy.” Cái gì không công bằng? Tiền Mật Mật nhìn Thẩm Mạn Trinh, nói không được một chữ. Lúc này, cô rất thương cảm cho bạn tốt của mình. “Ngao.” Thẩm Mạn Trinh tiến lên ngắt chéo mặt Tiền Mật Mật, bóp bóp xong liền lộ ra vẻ mặt kỳ quái. Tiền Mật Mật cho là Thẩm Mạn Trinh nhìn thấu cái gì, chột dạ nhìn Thẩm Mạn Trinh. “Ặc.....” Thẩm Mạn Trinh chỉ tay vào Tiền Mật Mật nói: “Cô.....cô.....có vấn đề.” “Vấn đề gì.....?” A! Ông trời phù hộ, đừng để cho cô ta phát hiện, Tiền Mật Mật cầu nguyện trong lòng. Thẩm Mạn Trinh thả ngón tay xuống, dáng vẻ khinh thường nói với Tiền Mật Mật: “Cô mập ra, nhiều hơn chắc 2kg thịt, Ặc.....nhiều kinh khủng. Cô như vậy thì phải cẩn thận, coi chừng Kinh Thiên Hạo nhìn không vừa mắt, ngược đãi cô.” “Mập.....” Tiền Mật Mật sờ sờ gò má của mình, chợt nhớ ra, thể trọng của cô khác với Thẩm Mạn Trữ. Thẩm Mạn Trinh ngồi xuống ghế salon, thường thức lại bộ móng tay nghệ thuật mà buổi chiều vừa làm, hài lòng vô cùng. Nhìn Tiền Mật Mật, nói giọng hà hê: “Tôi không phải là hù dọa cô! Kinh Thiên Hạo rất tà ác, tôi đã nghe qua 1

ít chuyện, người này bản tính tàn bạo, nóng nảy, còn từng tham gia tổ chức khủng bố, quan trọng hơn là, anh ta bị con gái làm tổn thương cho nên.....anh ta hận con gái thấu xương.” Nghe lời của Thẩm Mạn Trinh, sắc mặt Tiền Mật Mật lúc trắng lúc xanh: “Cò.....đừng dọa tôi.....” Những người kia đang cùng Chu Tiểu Lam chơi mạt chược, nghe Thẩm Mạn Trinh nói tới Kinh Thiên Hạo cũng ríu rít phát biểu những cái mình nghe được. “Có thật không? Vậy lời chồng tôi nói chắc là thật.” Một di trong đó nói: “Cái tập đoàn Caesar, nhiều thế hệ cũng cùng con gái Mafia kết hôn! Mà Kinh Thiên Hạo nghe nói là người rất hung ác!” “Tôi cũng nghe nói qua, người đó hình như đã từng đem người thả vào cối xay thịt, rất kinh khủng!” “Tôi cũng nghe qua!” Lần này là Chu Tiểu Lam lên tiếng: “Tôi nghe nói Kinh Thiên Hạo căn bản là động vật máu lạnh, âm thầm đáng sợ. Tất cả mọi người đều nói, Kinh Thiên Hạo là ma quỷ, chuyện gì cũng dám làm.” Nghe lời của mọi người, từ sâu đáy lòng của Tiền Mật Mật trở nên lạnh lẽo, toàn thân phát run. Tiền Mật Mật không nhận được hô to: “Nếu là vậy thì sao các người còn đem Mạn.....Không! Còn đem tôi gả cho anh ta! Thật là quá đáng?” “Gi.....” Thẩm Mạn Trinh sắc mặt không đổi nhìn gương chính lại tóc tai, hiển nhiên nói với Tiền Mật Mật: “Đây là hôn nhân thương mại, không có lựa chọn!” “Cò lớn tiếng như vậy làm gì? Chu Tiểu Lam trách mắng: “Đó là bà cô quyết định, cũng không phải là chúng tôi, cò là cái gì?” “Đừng rồi!” Một người khác tiếp lời: “Con gái đều là như vậy, là do số mệnh!” Làm sao mà chị của Thẩm Mạn Trữ, mẹ kế, thậm chí mấy người kia đều lạnh lùng như vậy? Không muốn, cò không thể đối mặt với phần từ kinh khủng như vậy, không nên đem tính mạng mình ra đùa giỡn. Nếu như.....Nếu như một ngày nào đó Kinh Thiên Hạo khó chịu với cò, đem cò thả vào cối xay thịt thì làm sao bây giờ? Không được, không được, mặc dù nghèo nhưng mạng của cò rất quý giá, nếu như cầm hai mươi triệu mà mất đi cái mạng thì rất là lỗ. Trong lòng nghĩ như vậy, Tiền Mật Mật chậm chậm di chuyển, quyết định chạy đi. Cò quyết định buông xuôi nhiệm vụ này! Thẩm Mạn Trinh mắt thấy Tiền Mật Mật có phản ứng lập tức cao giọng nói: “Cò muốn chạy đi sao? Mạn Trữ, không còn kịp rồi. Cò mà làm vậy bà cô sẽ rất khó làm người. Ảnh hưởng cả hai nhà, quan hệ rất nghiêm trọng, cò đừng có ngây thơ như vậy.” Tiền Mật Mật bất chấp, cò chạy tới trước cửa chuẩn bị rồi đi. Nhưng kế tiếp lời của Thẩm Mạn Trinh làm cho Tiền Mật Mật khẩn cấp dừng lại ---- ---- “Cò không biết những người bên ngoài kia đều là người của tập đoàn Caesar sao?” Thẩm Mạn Trinh hài lòng nhìn hình ảnh của mình trong gương, tiếp tục nói: “Vi đề phòng ngừa, tập đoàn Caesar đã phái người tới, chuẩn bị ngày mai đưa cò tới nhà họ Kinh, nếu như chạy trốn, bọn họ sẽ nói cho Kinh Thiên Hạo cò bỏ chạy. Em gái tốt của tôi, cò nghĩ Kinh Thiên Hạo tàn bạo khi biết tin này, sẽ làm ra hành động gì đây?” Tại sao lại có thể như vậy? Cứu người với! Tiền Mật Mật thầm kêu cứu trong lòng. Giây giụa một hồi, cò cũng buông tha. Cò biết tình thế trước mắt bây giờ không cho phép cò chạy trốn, đành chấp nhận bước vào lại bên trong. Buổi tối này, lần đầu tiên Tiền Mật Mật nằm trên giường bằng lông tơ ngổng nhưng lại không thể khép mắt lại. Sáng sớm hôm sau, Chu Tiểu Lam đến phòng của Thẩm Mạn Trữ, nhìn cò trang điểm, mặc quần áo đẹp, chờ người của nhà họ Kinh đến đón cò. Trước khi đi, Chu Tiểu Lam vẫn nhìn Tiền Mật Mật không rời mắt. Trước mặt người nhà họ Kinh, sửa lại trang phục cho cò, còn nói với cò: “Con đến đó, phải cẩn thận có biết không? Mạn Trữ, mẹ rảnh rồi sẽ tới thăm con.” Chu Tiểu Lam vẫn hận thấu bà vợ thứ hai, hôm nay, bà rất cuộc có thể đẩy cò ra khỏi nhà mười phần vui vẻ, dập tắt đi lửa ghen trong lòng bà bởi vì Thẩm Chấn Hồng đã cưới Canh Mẫn Hoa. Đưa Tiền Mật Mật lên xe, mẹ con Chu Tiểu Lam đưa mắt nhìn xe rồi đi. “Mẹ, con nghĩ, mẹ chắc đang rất vui phải không?” Thẩm Mạn Trinh hỏi Chu Tiểu Lam. “Dĩ nhiên.” Bà cười lạnh: “Chúc cò ta may mắn!” Tôi nói, Tiền Mật Mật xuống xe đi theo người nhà họ Kinh vào cửa chính khu biệt thự. Dọc đường đi, cò thỉnh thoảng nhìn mày, không tự nhiên cúi đầu nhìn cái đầm hiệu màu trắng nghĩ xem có cơ hội bỏ chạy hay không. Thật là muốn chết! Thẩm Mạn Trinh ép cò mặc váy thứ cò ghét nhất hơn nữa còn ngắn và bó sát người, hít thở cũng không được, lộ ra nhiều thịt, chân dài, bộ ngực như đưa ra cho người ta xem. Tiền Mật Mật có cảm giác như mình cái gì cũng không mặc, tay chân cũng không biết đặt nơi nào che phần chân không được, phần ngực cũng không xong. Mặc cái này, lờ như Kinh Thiên Hạo háo sắc cười cò luôn thì sao? Thật không hiểu nổi vì sao người giàu lại thích lộ liễu như vậy? Hơn nữa, bộ trang phục này nghe nói hơn mấy nghìn! Cái nhãn hiệu này cũng không có lương tâm, ra giá cao như vậy mà vải vóc thì không có bao nhiêu..... Mặc dù căn biệt thự rất xa hoa, mỹ lệ nhưng Tiền Mật Mật lại không có tâm trạng đi thưởng thức nó, bởi vì giờ phút này cò sắp phải ra pháp trường. Đi một đoạn đường, bọn họ cuối cùng cũng đến đại sảnh. “Hoan nghênh Thẩm Mạn Trữ tiểu thư.” Quản gia Khang đứng trước cửa lễ phép chào hỏi. Nghe có người kêu Thẩm Mạn Trữ, cò nhất thời không quen, sững sờ một chút cho đến khi quản gia Khang nhìn cò với ánh mắt nghi hoặc, lúc này mới vội vàng trả lời: “Chào ông chào ông.” “Mời đi theo tôi. Cát Tân Na phu nhân đang chờ cò!” Quản gia Khang vừa nói, vừa dẫn Tiền Mật Mật đi vào bên trong. Vừa vào bên trong, Tiền Mật Mật liền thấy được cảnh dường như chỉ trong phim ảnh mới có, cò thấy 1 người phụ nữ đang cầm 1 cái tẩu thật dài, tự như trong phim “Thứ phạm bên trong bữa ăn sáng” giống Audrey Hepburn, ngồi nghiêng trên ghế salon. Bà mặc cái đầm liền thân màu đen, khoét ngực sâu..... Thấy thế Tiền Mật Mật không nhận được nuốt nước miếng. Người có tiền quả nhiên thích lộ liễu, Tiền Mật Mật âm thầm đưa ra kết luận. “Con.....chính là Mạn Trữ sao?” Không ngờ, Cát Tân Na lại nói tiếng Trung với Tiền Mật Mật. Cát Tân Na đã chờ đợi gặp mặt con dâu tương lai từ rất lâu rồi, vừa thấy Thẩm Mạn Trữ trẻ tuổi, đáng yêu dễ thương, bà lập tức ngồi dậy, kéo Tiền Mật Mật đến bên cạnh. Không nghĩ tới bà lại nói tiếng Trung tốt như vậy, không hề lẫn một tạp âm nào. Cát Tân Na vừa ôm vừa hôn Tiền Mật Mật, rất nhiệt tình. “Cò gái nhỏ dễ thương! Thật là đáng yêu....không ngờ ta lại có cò con dâu dễ thương như vậy, ta thật sự vui mừng!” Cát Tân Na xem ra rất hài lòng. So với mẹ cả Chu Tiểu Lam của Thẩm Mạn Trữ, Tiền Mật Mật có cảm giác thân thiết hơn với Cát Tân Na. Cái ôm này khiến cho Tiền Mật Mật cảm thấy an tâm. Để đáp lại chút nhiệt tình này cũng phải nói chút gì đó? Tiền Mật Mật suy nghĩ trong lòng. “Bác gái, bác khỏe chứ.....uhm.....bác.....” Tiền Mật Mật nói rất không tự nhiên, dù sao cũng là lần đầu tiên gặp mặt, cò thật sự không biết làm sao. “Không cần khách trương, gọi ta Cát Tân Na là được rồi.” Cát Tân Na thương yêu vỗ vỗ tay Tiền Mật Mật: “Hoan nghênh con trở thành một thành viên của nhà họ Kinh, chúng ta người cả nhà ai cũng rất hoan nghênh con.” Người cả nhà? Tiền Mật Mật tò mò nhìn xung quanh phòng khách, ngay cả con ruồi cũng không thấy, ở đâu người cả nhà? Người nào? Mọi người đang ở đâu? Cát Tân Na dường như nhìn thấu được nghĩ ngờ trong lòng của cò. “Mọi người ai bận việc này.” Bà nói với Tiền Mật Mật: “Chỉ là đến bữa ăn tối, mọi người sẽ tập trung. Đến lúc đó, bác sẽ từng bước giới thiệu cho con, biết không?” Tiền Mật Mật gật gật đầu, Cát Tân Na yêu thương sờ sờ đầu của cò. Uhm.....Cát Tân Na nhìn sơ là người tốt, như vậy.....cò có thể hỏi bà một chút về Kinh Thiên Hạo cũng chính là con trai của bà và là vị hôn phu tương lai của mình chứ? Không không không, hay là thôi đi! Đại ma đầu mà biết cò tìm hiểu lai lịch của hắn, chắc hẳn sẽ mất hứng đây! Dù sao.....dù sao nếu cò tìm được cơ hội chạy trốn, cò sẽ đi căn bản không cần hỏi. Đúng vậy, Tiền Mật Mật âm thầm quyết định, coi như mạo hiểm tính mạng, cò cũng muốn trốn đi, sau đó cố gắng đi làm, đem hai mươi triệu trả lại cho Thẩm Mạn Trữ. “Đừng rồi, “ Cát Tân Na đột nhiên hỏi cò: “Con chắc là rất quen thuộc Đài Loan? Bác muốn đi shopping, nhưng không có người đi theo. Thiên Mai thì hẹn hò với bạn trai, về phần Thiên Hạo.....aizz, tóm lại, con theo bác đi dạo phố, giới thiệu vài chuyện vui cho bác có được không?” Nghe vậy, Tiền Mật Mật nhất thời khổ não đứng lên. Những chỗ chơi vui? Cò thật không biết người có tiền sẽ đi những nơi nào! Cái này bây giờ thật sự khiến cò nhức đầu! Đừng rồi! Tiền Mật Mật đột nhiên nghĩ tới, lợi dụng lúc đi dạo phố với Cát Tân Na có thể bỏ trốn! Nếu đã như vậy thì tùy tiện chọn đại một chỗ để đi là được rồi! “Sao?” Ánh mắt Cát Tân Na mong đợi nhìn cò hỏi: “Bác biết con nhất định chắc biết nhiều chỗ vui nha!” “Dạ, con với bác đi dạo một chút.” Suy nghĩ một chút, Tiền Mật Mật lộ ra nụ cười nói. Cò quyết định cùng Cát Tân Na đi khu vui chơi thiếu nhi, nơi đó có nhiều người là nơi thích hợp để chạy trốn nhất!

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Kế hoạch chạy trốn của Tiền Mật Mật cũng không có thành công, bởi vì từ lúc bước ra khỏi cửa đến khi về đến nhà đều có bảo vệ đi theo phía sau, căn bản cô không tìm được cơ hội trốn đi mà cũng không dám trốn, cuối cùng vẫn theo Cát Tân Na trở về nhà họ Kinh. Lái xe vào sân sau khu biệt thự, Cát Tân Na nhìn đồng hồ kim cương trên tay, giọng nói đầy mong đợi: “Bác nghĩ Thiên Hạo chắc đã về, các con cuối cùng có thể gặp mặt rồi.” Tiền Mật Mật chỉ cảm thấy da đầu tê dại. “Mạn Trữ, con chắc đang rất mong đợi chứ? Mong đợi nhìn thấy chồng tương lai của mình hình dáng ra sao?” Rất xin lỗi, cô.....không có chút mong đợi nào cả. Cát Tân Na không nhìn thấy nụ cười trên mặt Tiền Mật Mật, rất tự nhiên nói tiếp: “Bác trước kia cũng là như vậy, lần đầu tiên gặp Kinh Kính thì rất hồi hộp, tim cứ nhảy loạn xạ.” Lòng của Tiền Mật Mật hiện tại cũng như vậy, chỉ là, cô vì sợ mới như vậy, tuyệt đối không phải hưng phấn. Từ lúc xe lái vào sân sau dọc theo đường đi, cô quan sát xem có con đường nào chạy trốn được, mà cái tường rào của sân sau hình như..... “Tại sao tường rào của sân sau lại thấp như vậy?” Tiền Mật Mật làm bộ tò mò hỏi Cát Tân Na, cô nghĩ có thể chạy trốn ở đó được. Cát Tân Na ưu nhã giải thích cho cô: “Bởi vì phía sau nó chính là vách núi nên không cần tường rào cao quá.” Núi.....Vách núi? Nói cách khác.....Đó là một con đường chết! Không! Không thể nào.... “Con sao vậy?” Cát Tân Na thấy Tiền Mật Mật đang ngẩn người, liền gọi cô: “Xuống xe đi! Con sắp gặp chồng tương lai của mình, vui chứ?” “Vui ạ.” Cô cố nặn ra nụ cười trên mặt. Khi xe cô đang ngồi dừng lại, một chiếc xe cao cấp khác cũng mở ra. Giờ phút này, cả khu biệt thự lẫn con đường đều sáng lên dưới ánh hoàng hôn rất nghệ thuật, các đèn hoa hồng nở rộ, trầm phần lãng mạn. “Thật là đẹp.....” Tiền Mật Mật xem đến hoa mắt, cô vừa nhìn, vừa đưa tay khiến Cát Tân Na kéo cô ra khỏi xe. “Bác cũng rất thích, đây là bác đặc biệt yêu cầu kỹ sư thiết kế!” Bà vui vẻ nói. Phục hồi tinh thần lại, Tiền Mật Mật phát hiện người người hình như đang bẻ bộn ra ra vào vào, bảo vệ cũng không để phòng nghiêm trọng, cô đột nhiên nảy sinh ý tưởng. “Bác gái, con có thể một mình đi dạo khắp nơi xem mọi thứ được không?” Tiền Mật Mật hỏi Cát Tân Na: “Nơi này thật sự xinh đẹp đó! Con có thể đi khắp nơi xem có gì còn đẹp hơn trong chuyện cổ tích được hay không?” Nghe vậy, Cát Tân Na có vẻ hơi do dự, chỉ là lúc này, bà thấy đèn lầu hai đã sáng, biết Kinh Kính đã về, bà cũng không đành lòng kè bên Tiền Mật Mật nữa rồi: “Được rồi! Vậy bác vào nhà trước, con đi dạo 1 chút! Chỉ là, đừng đi quá xa đó!” “Dạ!” Nói xong, Tiền Mật Mật đi tới cửa bên hông tường. Tường này mặc dù hơi cao nhưng là, nếu như cô có thể tìm được cái gì lọt phía dưới thì có thể trèo lên phía trên? Cô tìm cả nửa ngày, mắt hết hơi sức rất cuộc mạng về một khối đá lớn. Cô đập lên đá, ào ào phát hiện vẫn còn thiếu một chút. Chỉ một chút thôi, cô có thể leo lên đỉnh tường rồi. Còn một cách, phải nhảy thôi! Vì vậy, cô liều mạng nhảy muốn bám lấy đỉnh tường, những lần nào cũng thiếu một chút. Lần cuối cùng cô đã có thể bám tới nhưng không ngờ, tay đột nhiên bị trượt, cô lại ngã xuống. Thật may có người từ phía sau đỡ cô, nếu không cô chắc hẳn đã té thê thảm, Tiền Mật Mật thở phào nhẹ nhõm “Cảm.....” Nói đến 1 nửa, cô phát hiện có gì đó không đúng. Là ai đỡ được cô? Tiền Mật Mật vội mở mắt nhìn lên phía trên..... Người cứu cô nhìn thấy cô, dù về mặt có chút kinh ngạc, nhưng ngay lập tức nở nụ cười tiêu sái, hỏi cô: “Cần giúp một tay không?” “À!” Tiền Mật Mật kêu thảm, lần từ trên tay người cứu cô xuống. Thế nào lại là anh ta? “Sao anh lại ở chỗ này?” Tiền Mật Mật không khách khí chất vấn. Câu hỏi này thật buồn cười, nơi này là nhà mình, là địa bàn của tập đoàn Caesar, anh không ở đây, thì còn ở đâu? Kinh Thiên Hạo trong lòng cười thầm “Cô sao lại ở chỗ này?” Kinh Thiên Hạo hỏi ngược lại cô. “Đó là vì.....” Tiền Mật Mật nói được 1 nửa lại nuốt trở về: “Nói ra rất dài dòng, tôi không có thời gian nói với anh nhiều như vậy, tôi rất gấp.” “Gấp cái gì?” “Vội vã đi ra ngoài đó!” Tiền Mật Mật nhìn Kinh Thiên Hạo, trong lòng sinh kế. Cô nói với anh: “Không bằng như vậy đi, anh nghĩ cách giúp tôi leo ra ngoài, thì chuyện anh lấy đi nụ hôn đầu của tôi chúng ta sẽ xóa bỏ hết.” “Cô sao lại tới đây, tại sao lại muốn leo ra ngoài?” Kinh Thiên Hạo không hiểu chỉ vào cửa chính: “Cửa chính ngay đó, sao cô lại chọn leo tường cho cực khổ như vậy?” Tiền Mật Mật thần bí quan sát động tĩnh bốn phía, hạ thấp giọng: “Anh không hiểu đâu! Nếu như bị Ma Thần biết tôi muốn trốn, hẳn ta sẽ nhét tôi vào trong cối xay thịt.....uhm.....nhắc tới thật là mắc ói đó!” “Ma Thần?” Kinh Thiên Hạo không hiểu lời Tiền Mật Mật nói, “cối xay thịt?” “Anh.....tốt nhất là cùng tôi rời khỏi chỗ này!” Cô quyết định tốt bụng nhắc nhở hắn: “Đừng có ngu đứng ở đây không đi, sẽ rất nguy hiểm đó!” Kinh Thiên Hạo nhìn cô, dở khóc dở cười. Trước kia anh chỉ cảm thấy cô gái này có gì là lạ, nhưng lần này anh cảm thấy cô căn bản chính là điên điên khùng khùng. “Cô nói Ma Thần kia rốt cuộc là ai?” Kinh Thiên Hạo muốn biết. Tiền Mật Mật đang tính nói, Kinh Thiên Hạo đi về phía bọn họ, thấy Kinh Thiên Hạo đứng với Tiền Mật Mật, nghi hoặc nói: “Thiên Hạo, dùng cơm, đem vợ tương lai vào cùng luôn đi!” Cái gì? Cô gái nhỏ là lạ này.....chính là vợ tương lai Thẩm Mạn Trữ? Cái gì? Tiền Mật Mật cũng khiếp sợ muốn té xỉu. “Cô là Thẩm Mạn Trữ?” Kinh Thiên Hạo nghiêm túc hỏi cô, hình ảnh trong mắt Tiền Mật Mật thật đáng sợ. “Tôi.....tôi.....” Tôi nửa ngày, cuối cùng, Tiền Mật Mật rốt cuộc không chịu nổi sợ hãi, ngã xỉu tại chỗ. Đại Ma Thần Kinh Thiên Hạo, không thể làm gì khác hơn là đỡ cô lên nữa. “Tôi sẽ không cưới cô ấy” Đem Tiền Mật Mật về đại sảnh, gọi người mang cô về phòng nghỉ ngơi, Kinh Thiên Hạo mới tuyên bố với mọi người. “Con nhất định phải cưới.” Kinh Kính bác bỏ. “Thật sự hoang đường! Giữa con và cô ấy một chút tình cảm cũng không có, kết hôn cái gì?” “Cho nên trước là đón nó về đây, các con có thể ở đây chúng ta về Italy trước, bồi dưỡng tình cảm, không phải sao? Người ta cũng đã để người đến đây rồi, không đến lượt con hối hận.” “Cha, không phải hai người ở chung sẽ phát sinh tình cảm?” Kinh Thiên Hạo bất mãn nói với Kinh Kính: “tình cảm không có chính là không có.” “Con không thử thì sao lại có thể kết luận không có?” “Chính là không thể nào!” “Đó là bởi vì Selinna còn tồn tại trong lòng của con!” Kinh Kính cả giận nói. Ông hôm nay không thể không mang đứa con trai này được. Nghe được cái chữ Selinna phòng khách nhà họ Kinh nhất thời đông băng. Vốn là một bên đang nói chuyện phiếm trò chuyện vui mừng mặt kệ cha con họ gây gỗ, để tránh bị liên lụy mọi người quyết định tránh đi. “Tôi muốn đi ngủ.” Kinh Thiên Hạo nói. “Tôi đi xem Mạn Trữ một chút.” Cát Tân Na nói. Chớp mắt một cái, chỉ còn lại mình Kinh Thiên Hạo, hắn nhìn bên trái rồi nhìn bên phải, suy tính mình không nên lưu lại tuyên bố hòa bình..... “Tôi.....tôi quên mất! Sea đang chờ tôi đến chỗ hẹn, tôi đi trước, hai người từ từ tán gẫu.” Kinh Thiên Hạo cuối cùng lựa chọn. “Không có!” Trầm mặc chốc lát, Kinh Thiên Hạo lạnh giọng nói. “Con có!” Kinh Kính lập tức phản bác: “Bởi vì cô ta còn tồn tại trong lòng con cho nên con đem con gái trên toàn thế giới này thành Selinna, con sợ các cô ta, căn bản không dám đến gần con gái, con sợ gặp lại một Selinna lần nữa tổn thương tự ái đàn ông!” Kinh Thiên Hạo nghe ông nói vậy, nhất thời im lặng. Đúng, anh thừa nhận, tất cả cũng chỉ vì lý do buồn cười đó. Anh thích cô ta, mà cô ta lại lựa chọn người con gái khác, thậm chí anh còn không thể bại bởi một người đàn ông. Cho nên anh thật sự, thật sự muốn ói, không muốn hôn bất kỳ người con gái nào. Kinh Kính nói xong, nổi giận dưng dưng trở về phòng để một mình Kinh Thiên Hạo ở lại phòng khách. Về phần Tiền Mật Mật, từ lúc té xỉu đã ngủ thảng đến nửa đêm, mà Cát Tân Na đã chăm sóc cô tới 10 giờ mới đi ngủ. Ba giờ sáng, một bóng dáng cao lớn đi vào phòng của Tiền Mật Mật. Bóng dáng này chính là Kinh Thiên Hạo. Kinh Thiên Hạo ngồi dựa vào cạnh giường, ngắm nhìn khuôn mặt của Tiền Mật Mật. Cô bé trước mắt này, chính là người sẽ đi cùng anh suốt cuộc đời này sao? Có lẽ cha anh nói một chút cũng không sai, anh nên quên đi câu chuyện cũ buồn cười đó, điều chỉnh lại tâm tình, không nên bài xích con gái, tập tiếp nhận một người vợ..... Vợ.....anh cẩn thận chu đáo nhìn cô, phát hiện gương mặt cô thật mỹ lệ, khi ngủ nhìn cô vô cùng ngây thơ. Lúc này, Tiền Mật Mật lật người, đá rơi cái chân trên người. Trên người cô lúc này chỉ mặc bộ đồ ngủ ren, bộ ngực trắng như tuyết lúc ẩn lúc hiện. Dáng người vợ của anh thật đẹp.....đẹp đến mức khiến anh muốn chảy máu mũi. Kinh Thiên Hạo nhếch mày, hít thật sâu. Đồng thời, lúc này Tiền Mật Mật đang gặp mộng. Cô mơ thấy cô gặp bạch mã hoàng tử, hết sức dịu dàng chăm sóc cô, dáng người cao lớn, dũng cảm, khi cô đang muốn giang hai tay ra ôm thì lại thấy rõ gương mặt đó. Thế nào lại là mặt của Kinh Thiên Hạo? Cô bị dọa sợ mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, lập tức thức tỉnh. Mờ mắt ra, Tiền Mật Mật không ngờ lại nhìn thấy mặt của Kinh Thiên Hạo! Cô hối hận tại sao lại tỉnh dậy, dù gì thì trong mơ ít nhất cô còn có thể sống lâu thêm một chút? Kinh Thiên Hạo vừa thấy cô mở mắt, lập tức thu lại vẻ mặt dịu dàng, bày ra khuôn mặt ác ma. Anh đến gần khuôn mặt của cô, nở nụ cười ác ma nói với cô: “Cô tỉnh rồi nha?” Mặt của anh gần như vậy, sẽ không phải là muốn..... Vừa nghĩ tới chuyện lúc trước, cô lập tức đưa tay che miệng mình, quyết định liều chết không mở miệng, tránh bị hôn lần nữa. Kinh Thiên Hạo nhìn bộ dạng lo lắng vội vã của cô vừa bực

mình vừa buồn cười. Vợ của anh. Thật là thú vị làm sao! Nhìn lại cái hôn sự này, hình như cũng không phải là không được. “Cô đang sợ cái gì?” Kinh Thiên Hạo vừa hỏi vừa đến gần Tiền Mật Mật. Không trả lời, chết cũng không trả lời! Tiền Mật Mật thể đánh chết cũng không nói, dùng sức lắc đầu. “Cô không phải từng nói, nụ hôn đầu của cô là để dành cho ông xã của cô sao? Cái này thật khéo, ông xã của cô cũng chính là tôi, cho nên. Cô còn tránh cái gì?” Nói xong, Kinh Thiên Hạo liền ra tay đẩy hai tay của cô ra. “Không cần.” Tiền Mật Mật kinh hoàng lên tiếng, mà Kinh Thiên Hạo nhân lúc ấy cũng bá đạo chiếm lấy cái miệng nhỏ nhắn của cô, một lần nữa tận hưởng ngọt ngào nơi cánh môi. Kinh Thiên Hạo say mê đôi môi của cô, tí mi thường thức tưởng chừng đôi môi sẽ tan ra bất cứ lúc nào. Lần đầu tiên hôn cô, căn bản chỉ là chọc ghẹo cô, nụ hôn chỉ là chuẩn chuẩn lướt nước, quá nhanh, nhanh đến mức anh không cảm nhận được. còn bây giờ phải hết sức chăm chú mà hưởng thụ. “Ừm.” Tiền Mật Mật thử đẩy anh ra, nhưng cánh tay Kinh Thiên Hạo cường tráng, cô không thể động đậy, chỉ có gào thét cứu mạng điên cuồng nơi đáy lòng. Cô cảm thấy trong đầu như có tòa núi lửa muốn nổ tung, ừng ừng đánh cho cô đầu óc trống rỗng. Anh quả nhiên là Ma Thần! Dã man, bá đạo như vậy. Nhưng có một điều kỳ lạ, ngoại trừ sợ hãi trong lòng, Tiền Mật Mật còn có một cảm giác kỳ quái không biết tên, hình như là. Cảm giác rung động? Ôm cô gái trẻ trong lòng, bản năng đàn ông của Kinh Thiên Hạo trỗi dậy, hai tay anh vuốt ve thân thể cô, đem áo ngủ mỏng manh kéo lên cao, chân dài trắng như tuyết của cô phơi bày ra ngoài. Mắt thấy tình huống có thể sẽ mất đi không chừa, hai hàng nước mắt của cô không tự chủ rơi xuống. Tiền Mật Mật lúc này thật tức giận, tại sao lại mềm lòng đồng ý giúp Thẩm Mạn Trữ, nhận lấy hai mươi triệu đó? Nước mắt của cô chảy đến bên môi Kinh Thiên Hạo, làm thức tỉnh anh. Kinh Thiên Hạo dừng lại tất cả mọi động tác. Tiền Mật Mật thừa dịp đánh Kinh Thiên Hạo một cái tát, “chát” một tiếng, âm thanh vang lên trong không khí trầm tĩnh. Kinh Thiên Hạo sờ sờ gương mặt mình, ảo não nói: “Cô không phải là muốn gả cho tôi sao? Còn ở đó kiên trì cái gì?” Mặc dù anh đã dừng lại, không ép buộc những gì cô không muốn, nhưng cái tát này của cô dùng hơi quá sức, làm cho anh không khỏi muốn dọa cô một chút. “Anh thật không hiểu cái gì?” Tiền Mật Mật tức giận kêu gào: “Anh thật không hiểu gì hết, tôi muốn gả cho anh thì sao? Cách anh đối đãi với tôi, căn bản không giống một người chồng, anh vừa mát lạnh lại không có tình cảm, làm sao anh có thể hiểu được chuyện này có ý nghĩa với tôi bao nhiêu? Ngu ngốc! Bản thân mình là gì chứ? Anh có vì người khác mà suy nghĩ hay không? Khốn khiếp!” Khốn khiếp? Cô lại dám mắng anh hai chữ này! Chẳng lẽ cô chán sống sao? Cô có biết mình đang nói chuyện với ai không? Kinh Thiên Hạo nhìn chằm chằm Tiền Mật Mật, ánh mắt như muốn giết người. Giây kế tiếp, hán đột nhiên nắm lấy bả vai Tiền Mật Mật, nhìn cô đe dọa. “Cô.” “Cô chỉ cần tiếp tục nói ra câu tôi không thích nghe.” Nụ cười của anh mang theo tà khí, “tôi không thể bảo đảm, có thể làm ra chuyện gì điên cuồng hơn hay không.” Nghe vậy, cô cũng rút một ngum khí lạnh lẽo, đôi mắt run rẩy nhìn Kinh Thiên Hạo. “Nói đi!” Kinh Thiên Hạo chọc tức bên tai cô: “Không phải rất thích nói sao? Cô dám nói thêm một chữ nữa đi?” Tiền Mật Mật cắn chặt hàm răng, không dám lời nào, cử động cũng không dám. Kinh Thiên Hạo lúc này mới hả hê bụng cô ra, rồi khỏi phòng không quay đầu lại. Cho đến khi nghe tiếng chân Kinh Thiên Hạo xuống lầu thì cô mới thở phào nhẹ nhõm. Nghĩ tới cuộc sống tương lai có thể là một vùng tăm tối, Tiền Mật Mật lo lắng không biết phải làm thế nào mới đúng. Trái ngược với Tiền Mật Mật, Kinh Thiên Hạo bên này vui vẻ không thể tả. Trong miệng ngậm nga bài hát, trong lòng bắt đầu mong đợi những ngày sau này.

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Buổi sáng hôm sau, Cát Tân Na tự mình bung tô cháo lên phòng Tiền Mật Mật, thấy cô đã tỉnh trong lòng bà cảm giác như đã buông xuống tảng đá to. Bà không biết, tối qua sau khi Kinh Thiên Hạo đi ra, cô không có ngủ được. Cả đêm hình ảnh anh hôn cô như ám ảnh trong đầu, lặp đi lặp đi phá vỡ sự yên tĩnh trong lòng khiến cô không tài nào ngủ được. Cát Tân Na đối với Tiền Mật Mật rất dịu dàng, từ tốn nói: “Thật tốt quá, cuối cùng con cũng tỉnh, Mạn Trữ à, con hại bác lo lắng gần chết.” Tiền Mật Mật nhìn bà, nụ cười rất chân thành. Bà ngồi xuống, hỏi cô: “Sao lại thế xui vậy? Con bị thiếu máu hả? Thật may là lúc đó Thiên Hạo đi ngang qua, nếu không con té xỉu bên ngoài mọi người cũng không biết!” Không cần nhắc tên Kinh Thiên Hạo có được không! Cô hận chết anh ta! Tiền Mật Mật gào thét điên cuồng nguyên rửa anh ta tận đáy lòng. Cô muốn la lên thật to: các vị đi tìm Thẩm Mạn Trữ thiệt mà nói! Mọi chuyện không liên quan gì đến tôi! Tôi là Tiền Mật Mật, không phải Thẩm Mạn Trữ. Cát Tân Na vỗ vai cô, quan tâm cô: “Con chắc là đói bụng rồi phải không? Tối qua không ăn cơm, hèn gì tinh thần không tốt, sắc mặt kém như vậy.” Tinh thần cô không tốt, sắc mặt kém đều không phải là do Kinh Thiên Hạo sao??? “Con không đói bụng.” Vừa lúc đó, cái bụng như phản bội lời nói của cô kêu lên. Tiền Mật Mật đỏ mặt, vội vàng vuốt bụng, về mặt xin lỗi ngược lên nhìn Cát Tân Na. Bà sững sốt một chút liền cười nói: “Ồ nhà chúng ta không cần khách sáo, con về sau cũng là thành viên trong gia đình này mà.” Bà bung cháo đến trước mặt cô, vừa giúp cô thổi nguội vừa nói: “Người một nhà, không có gì là không thể nói. Nhà họ Kinh chúng ta không giống các nhà giàu có khác, chúng ta không có quan trọng các lễ tiết hay hạn chế các phép tắc.” Trong lòng Tiền Mật Mật suy nghĩ, một người phụ nữ dịu dàng, nhiệt tình thế này. sao có thể là mẹ của Kinh Thiên Hạo được chứ? Nhìn bà dịu dàng khiến cô rất cảm động. Cô nhớ đến mẹ mình đang ở trên trời! Mẹ cô đã qua đời từ mười năm trước, nghĩ đến lúc nhỏ, chỉ có mẹ mới giúp cô thổi nguội thức ăn. Cát Tân Na. thật sự rất tốt làm cô bật khóc. “Sao vậy? Con có chuyện gì vậy, nói cho bác biết?” Cát Tân Na lo lắng: “Mạn Trữ à, con có chỗ nào không khỏe nói cho bác biết đi nào, ngoan.” Tiền Mật Mật nghẹn ngào nói: “Con. con. con rất nhớ. con rất nhớ mẹ con!” “Mẹ con? Chẳng trách nào.” Bà bừng tỉnh hiểu ra vấn đề: “Bác hiểu tâm trạng bây giờ của con, con gái khi gả ra ngoài rồi khỏi cha mẹ đều sẽ có chung tâm trạng này. Nếu con nhớ mẹ nhiều như vậy, lát nữa bác kêu Thiên Hạo chở con về nhà thăm mẹ có đồng ý không?” Gọi Kinh Thiên Hạo đưa cô về? Không được! Nghĩ cũng không cần nghĩ, Tiền Mật Mật đã sợ không chịu nổi. Cô liều mạng lắc đầu: “Không được!” “Không được?” “Bởi vì. mẹ đã qua đời!” Cô thấy Cát Tân Na nhìn cô bằng ánh mắt kinh ngạc, mới nhớ tới cô bây giờ là Thẩm Mạn Trữ không phải là Tiền Mật Mật. Chỉ là. Mẹ của Thẩm Mạn Trữ không phải cũng qua đời rồi sao? Cô nói cũng không có sai! Nghĩ tới đây, cô thở phào nhẹ nhõm. “Mẹ của con qua đời rồi, Chu Tiểu Lam không phải mẹ ruột của con. Mẹ con là. vợ hai.” “Thì ra là như vậy.” Cát Tân Na đau lòng nhìn cô: “Về sau bác cũng coi như là mẹ con rồi, nếu như con không ghét bỏ.” Tiền Mật Mật vội cướp lời: “Con vui mừng còn không kịp! Bác biết không? Con đã rất lâu không còn cảm giác được mẹ quan tâm chăm sóc rồi, con thích lắm, cảm ơn bác, bác gái!” Những lời này thật sự làm cho Cát Tân Na rất vui vẻ, bà ôm Tiền Mật Mật hôn cô. “Bác cũng rất yêu thích con, Mạn Trữ.” Khi Cát Tân Na nói hai chữ “Mạn Trữ”, Tiền Mật Mật mới nhớ tới quyết định của mình. Trải qua chuyện tối hôm qua, cô càng thêm chắc chắn cô không thể tiếp tục ở đây, cô phải nói với Mạn Trữ giải trừ giao dịch này. Nhưng mà. cô thật sự xin lỗi Cát Tân Na đã đối xử tốt với cô như vậy. Tiền Mật Mật sau khi ăn điểm tâm xong, liền lấy cơ muốn đi dạo tản bộ. Chuyện không thể tiếp tục như vậy, cô phải quyết định, thực hiện nhanh chóng. Cô nhớ lúc Mạn Trữ rời đi có dặn dò “Nếu trong khoảng thời gian này, có chuyện gì không giải quyết được thì hãy điện thoại cho chị Lăng Khả Mi” Vì vậy, cô liền gọi cho Lăng Khả Mi, nói với cô ấy là cô không muốn gả Mạn Trữ nữa. Điện thoại vừa thông, cô không quan tâm mình và Lăng Khả Mi có quen nhau không liền bla bla với đầu bên kia oán trách đủ điều về Kinh Thiên Hạo. Cô nói:

“Kính Thiên Hạo không phải là người, anh ta tàn bạo, không tôn trọng người khác cũng không thông cảm cho người ta.....alo? Alo alo.....Chị Lăng? Chị có đó không?” Kỳ lạ, cô nói không ngừng ba phút rồi tại sao bên kia không có phản ứng nào? Điện thoại không có vấn đề gì chứ? Cô gấp xui xẻo nữa à? Thời khắc quan trọng như vậy sao điện thoại lại không có tín hiệu gì? “Alo! Alo! Chị có nghe được tôi nói gì không vậy?” Tiền Mật Mật dán chặt điện thoại vào lỗ tai hy vọng có thể nghe được âm thanh. Khi cô cho là tín hiệu không tốt đang muốn cúp thì lại nghe được âm thanh thờ dài nặng nề. “Chị Lăng!” Tiền Mật Mật mừng rỡ: “Chị nghe được đúng không? Chị có thể chuyển cho Mạn Trữ những lời tôi vừa nói không, nói với cô ấy mặc dù tôi có xài tiền hết một chút xíu nhưng kêu cô ấy yên tâm, tôi nhất định làm việc thật nhiều trả tiền lại cho cô ấy.” Ba giây sau cô mới nghe được Lăng Khả Mi trả lời, trong thanh âm lại mang theo tiếng khóc sục sùi: “Tiền.....Không cần trả lại.....” “Không được!” Tiền Mật Mật cho rằng làm người nhất định phải có nguyên tắc, mặc dù cô rất thích tiền, thế nhưng lòng tự trọng vẫn phải có. “Mạn Trữ chết rồi.” Điện thoại đột nhiên truyền tới bốn chữ này. Tiền Mật Mật cho là mình nghe nhầm “Cái gì? Chị Lăng, chị vừa mới nói cái gì?” “Tôi nói.....Mạn Trữ.....chết rồi!” Chết.....chết? Hai chữ này làm đầu óc Tiền Mật Mật nổ tung. “Chị nói.....Cô ấy.....Sao lại như vậy? Tại sao có thể như vậy? Cô ấy sao có thể chết được.....” “Nó ở Angeri...xảy ra tại nạn trên không...máy bay rơi xuống núi, không ai.....còn sống.....” 6.hai “Tôi không tin!” Tâm tình Tiền Mật Mật kích động đến cực điểm, không tin đây là sự thật. Mười năm làm bạn thân với nhau, mấy ngày trước vẫn còn vui mừng nói muốn đi tìm người yêu, tại sao bây giờ.....bây giờ lại chết? “Cô ấy chắc là nổi tính khí trốn đi chơi không thể nào nói chết là chết, nếu không thì cô ấy nhất định đang ở chung với Duy Thần, cô ấy chắc là đang đùa giỡn với mọi người thôi, chắc chắn là vậy.....” “Mật Mật!” Lăng Khả Mi tỉnh táo lại, khuyên nhủ Tiền Mật Mật: “Mạn Trữ còn chưa tìm được Duy Thần thì trên đường bay đã gặp tai nạn rồi vì vậy chuyện này cậu ta cũng không biết. Đây là sự thật, chúng ta đều phải tiếp nhận.” “Tôi không chấp nhận!” Tiền Mật Mật như muốn phát điên “Cô ấy như vậy để tôi ở đây một mình là có ý gì? Tôi chấp nhận nhiệm vụ đáng sợ như vậy là vì muốn tạo cơ hội cho cô ấy và Duy Thần, mà bây giờ cô ấy thật là quá đáng rồi!” “Con bé cũng không có muốn! Mật Mật tỉnh táo lại một chút, được không? Mật Mật, nghe tôi nói, bởi vì trong tài liệu của Mạn Trữ ghi người liên lạc khẩn cấp là tôi, cho nên chuyện này người của nhà họ Thẩm vẫn không biết chỉ có một mình tôi biết. Tôi lấy đi vật, chứng kiện của cô ấy về, cô hãy nghe tôi khuyên, bắt đầu từ hôm nay, hãy diễn xuất vai Thẩm Mạn Trữ này. Bây giờ tất cả của Mạn Trữ đều là của cô!” “Đừng! Tôi không muốn! Tôi muốn cô ấy trở lại cho tôi!” Tiền Mật Mật khổ sở không dứt: “Tôi muốn cô ấy trở lại, chính cô ấy phải chịu trách nhiệm gả cho Kính Thiên Hạo, tôi không muốn! Tôi không muốn thay thế cô ấy!” “Mật Mật nghe tôi nói được không!” Lăng Khả Mi nhẫn nại, tiếp tục khuyên nhủ cô: “Cô biết chuyện này nếu để cho ba Thẩm biết ông sẽ khổ sở bao nhiêu đây? Cô cho tôi biết đi! Ba Thẩm tại sao những năm này rất ít khi về Đài Loan, vì Canh Mân Hoa chết đi ông ấy không muốn đối mặt với hiện thực quan trọng hơn là, ông ấy đã mắc bệnh ung thư nên mới tiếp tục ở nước ngoài điều trị, cô hãy thử tâm đắc cho một người già mắc bệnh ung thư trước khi chết còn phải chịu đựng cảnh kẻ đầu bạc tiền kẻ đầu xanh sao? Mật Mật, cô thật sự muốn thấy ba Thẩm thế thảm như vậy sao?” “Tôi.....tôi không biết.....” “Mật Mật, tôi biết tâm địa cô rất hiền lành, cô nhất định sẽ đồng cảm cho ba Thẩm. Tôi không miễn cưỡng cô, cô không cần phải đồng ý, nhưng tôi hy vọng trước khi cô quyết định hãy nghĩ đến tập đoàn Caesar trả thù, sức chịu đựng của ba Thẩm, còn có.....tình bạn của cô và Mạn Trữ. Dù sao hiện tại trên thế giới chỉ mình tôi biết cô là Thẩm Mạn Trữ. Nếu cô đồng ý, tôi sẽ đem tất cả quyền thừa kế của Mạn Trữ sang tên cô, ba Thẩm bên kia tôi cũng sẽ giúp cô che chở không lộ ra sơ hở. Còn nếu cô không đồng ý, cô hãy trực tiếp nói với tập đoàn Caesar, thừa nhận thân phận của cô, sau đó ra đi mọi chuyện liền không dính dáng tới cô nữa. Sự việc là như vậy, cô hiểu không?” Tiền Mật Mật như đứng giữa ngã ba đường. Chuyện này.....Đây là cái thế loại gì đây. Chẳng lẽ cô suốt đời không thể trở về làm Tiền Mật Mật được sao? Hối hận không còn kịp rồi sao? Vừa lúc đó Kính Thiên Hạo từ trong nhà đi ra. Tiền Mật Mật thấy được, vội vã nói với Lăng Khả Mi sẽ liên lạc sau rồi cúp máy. Kính Thiên Hạo thấy Tiền Mật Mật đứng đây liền đi thẳng về phía cô. “Sao vậy? Bà xã!” Kính Thiên Hạo cố ý lơ đãng vờn tay ra, lau đi nước mắt trên mặt cô “Người nào chọc giận cô?” “Mắc mớ gì đến anh?” Tiền Mật Mật vội vàng tránh xa anh, giọng nói không được tốt. “Cũng đã gọi cô một tiếng bà xã dĩ nhiên chuyện gì cũng liên qua đến tôi rồi. Là ai chọc cô? Nói cho tôi biết, tôi lập tức.....” “Anh chỉ cần ít chọc tôi một chút, tôi liền rất cảm ơn.” Tiền Mật Mật lạnh nhạt nói với Kính Thiên Hạo. “Cô còn muốn tiếp tục vì chuyện tôi qua mà chiến tranh lạnh sao?” “.....” Cô nhìn chằm chằm anh không nói một câu. “Tôi cho cô biết, chuyện như vậy sớm muộn gì cũng xảy ra.” Kính Thiên Hạo cố ý nói: “Là cô không chuẩn bị tâm lý tốt phải lập gia đình, đó cũng không phải lỗi của tôi.” “.....” Cô vẫn liếc mắt nhìn chằm chằm anh. “Không có sinh hoạt vợ chồng chính là sẽ không hạnh phúc nha!” Anh cố ý tiến sát mặt của cô, biểu hiện cực kì xấu xa. Chỉ thấy cô không nói câu nào, quay mặt đi. Kính Thiên Hạo làm sao có thể tha cô đi như vậy, lập tức cản trở đường đi của cô. “Tôi cho anh biết, bây giờ tâm trạng tôi rất tệ, anh tốt nhất lẩn xa một chút cho tôi!” Tiền Mật Mật cố nén nước mắt nói. Nỗi đau mất đi bạn thân khiến cô không thể tự chủ được, không cần biết anh ta cho dù là tổng thống Mĩ Bush đi chăng nữa cô cũng mặc kệ. Kính Thiên Hạo nghe những lời này cảm thấy tò mò, anh nâng mặt cô lên, giả vờ giận hờn nói: “Đây là thái độ cần có khi nói chuyện với chồng mình sao?” Tiền Mật Mật cũng không khách khí, nghênh ngang coi thường ánh mắt của anh “VẬY đây là thái độ cần có khi đối xử với vợ mình của anh sao? Kính Thiên Hạo, anh nghe cho rõ, tôi là người, không là đồ chơi của anh!” Những lời này khiến Kính Thiên Hạo sững sờ, cô lấy đầu ra bần lãnh hồ báo cáo chồn này thế? Tối hôm qua cô không phải còn sợ anh như muốn chết sao? “Cô dám.....” “Tôi cái gì không dám?” Tiền Mật Mật dùng ánh mắt trầm lạnh nhìn anh: “Dù sao cũng xong rồi! Xong rồi! Người cũng đã chết, cái gì cũng không thể vãn hồi được nữa, anh thích thế nào thì tùy!” Nói xong nước mắt trực trào liên rơi như mưa. Anh kinh ngạc “Tôi phải làm như thế nào?” Tiền Mật Mật lớn tiếng khóc, hai tay nắm đấm, đánh vào lồng ngực vững chắc của anh phát tiết hết tâm tình. Mặc dù anh không hiểu cô rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng anh nhìn ra được cô chắc chắn đã bị một đả kích rất lớn. Nhìn cô đang rất đau lòng, anh không nghĩ ngợi kéo cô vào lòng, vỗ vỗ nhẹ nhẹ vai cô: “không sao, không sao.....” Ở trong lòng anh, cô khóc thật to, khóc cho hết, cho quên đi tất cả. Mặc dù cô vẫn còn đang rất khổ sở nhưng được anh an ủi, đáy lòng cô cảm nhận được sự ấm áp đang lan tỏa.....

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7

Kính Thiên Hạo rốt cuộc là ác ma hay là một thiên thần? Lúc trước anh đối xử với cô tệ như thế vì anh chính là một ác ma. Thế nhưng tại sao bây giờ, anh lại dịu dàng an ủi làm cho cô cảm giác anh tựa như thiên sứ, một con người hai cá tính thực sự khiến cho cô mê hoặc rồi. Câu hỏi ở trong đầu cô cũng đã mấy ngày rồi nhưng vẫn chưa có đáp án rõ ràng. Mặc khác sau khi nói chuyện với Lăng Khả Mi xong, cô suy nghĩ thật lâu. Đầu tiên là chịu đựng cho qua hai tháng này, đợi khi chuyện hợp tác giữa hai nhà ổn định rồi quyết định sau. Cô cũng đã quyết định trong hai tháng này tốt nhất là nên tránh xa Kính Thiên Hạo ra. Vì vậy mấy ngày kế tiếp, khi đến thời gian ăn cơm tối cũng chính là lúc Kính Thiên Hạo về nhà, cô liền quán quýt bên cạnh Cát Tân Na, ăn xong cơm tối cô vẫn tiếp tục bên cạnh bà nói chuyện phiếm. Còn nếu như ngày nào mà anh ở nhà không ra ngoài thì cô sẽ kéo Cát Tân

Na đi dạo phố.....Tóm lại, tránh xa được ngày nào hay ngày đó. Hôm nay cũng như thường ngày, vừa đến giờ ăn tối cô liền đến ngồi cạnh Cát Tân Na: “Bác gái, con muốn ngồi cạnh bác giúp bác gấp thức ăn.” Cô vừa nói, vừa cẩn thận quan sát ánh mắt Kinh Thiên Hạo. Ánh mắt anh lạnh lùng hình như không được tốt, nhưng bà Cát lại cười rất vui vẻ: “Tốt tốt.....chúng ta ăn cơm xong sẽ đi dạo một chút chỗ mà con vừa nói.” Lúc này bà Cát chú ý tới Kinh Thiên Hạo, thấy nét mặt con trai cực kỳ không vui, xem ra con trai bà chắc là mất hứng rồi mà lý do có lẽ là do bà làm mẹ suốt ngày lại giành hết thời gian cô dâu tương lai của nó. Bà biết mình làm vậy không được tốt lắm, nhưng biết sao được, bà thật sự thích con bé! Chỉ là, dù gì cô cũng là vợ tương lai của con bà.....Nghĩ tới đây, bà liền nói với Tiền Mật Mật: “Đi dạo thì hôm nào đi cũng được. Bác nghĩ con nên dành thêm chút thời gian ở bên cạnh Thiên Hạo, dù sao các con cũng sắp kết hôn rồi, không lẽ đi theo bác hoài sao?” “Con.....” Đang lúc cô không biết nói gì thì anh đã lên tiếng trước: “Không cần!” Lời nói của Kinh Thiên Hạo thật không nể tình chút nào, điều này làm cho cảm thấy khó chịu vô cùng. Mặc dù cô không muốn ở một chỗ với anh nhưng đó là bản năng, đôi lại là người khác cũng như vậy thôi. Anh nên tỉnh táo suy nghĩ lại xem tại sao người ta lại không thích ở chung với anh, làm gì còn tỏ vẻ bản thân mình cũng không thích ở chung với ai? Kinh Thiên Chấn vừa đi đến kéo ghế ngồi xuống, thấy tình hình như vậy bèn lổ mắng nói: “Cô nếu không thích Thiên Hạo có thể suy nghĩ đến tôi, như thế nào?” “Hả?” Tiền Mật Mật kinh ngạc nhìn Kinh Thiên Chấn, không thốt nên lời. Cô dù sao thì hiện tại trên danh nghĩa cũng là vợ chưa cưới của Kinh Thiên Hạo! Anh ta tại sao lại có thể đùa như vậy? Kinh Thiên Hạo khi nghe những lời này, đầu tiên là vẻ mặt trầm xuống, liếc nhìn Kinh Thiên Chấn một cái rồi giờ lên nắm đấm, đấm vào mặt Kinh Thiên Chấn “Mày nói cái gì?” “Mấy ngày nay, tâm tình khó chịu đã tích lũy tới cực điểm, Kinh Thiên Hạo vào lúc này đã thật sự phát hỏa. “Làm cái gì?” Tình huống này khiến bà Cát hoảng sợ, vội vàng đưa tay kéo Kinh Thiên Hạo ra, không chịu nổi cảnh cốt nhục tương tàn. Không ngờ Kinh Thiên Chấn lại không nói xin lỗi, đưa tay lau khóe miệng, khiêu khích Kinh Thiên Hạo: “Anh không phải là không muốn kết hôn sao? Anh không phải là không có chút tình cảm nào với Thẩm Mạn Trữ sao? Như vậy tôi nói những lời này không phải là vừa đúng giải vây cho anh sao, anh nên cảm tôi mới đúng chứ? Anh tức cái gì hả?” Kinh Thiên Hạo đang giờ lên đấm thứ hai thì nghe Thiên Chấn nói, nắm đấm liền dừng lại trên không, không hạ xuống. Kinh Thiên Chấn nói cũng không sai, biểu hiện của anh chính xác là thế. Cuối cùng, anh rút cuộc là đang giận cái gì? Chính anh cũng không hiểu. Kinh Thiên Hạo nhìn chằm chằm Kinh Thiên Chấn một lát rồi buông hẳn ra, đứng lên đi ra ngoài. “Con đi đâu vậy?” Bà Cát ở sau lưng hét to: “Con chưa ăn xong bữa tối mà?” “Không có tâm tạng.” Kinh Thiên Hạo nói ra cũng không quay đầu lại mà tiếp tục đi. Tiền Mật Mật nhìn bóng lưng anh rồi đi trong lòng tràn đầy phức tạp. “Con không sao chứ?” Bà Cát đỡ Kinh Thiên Chấn đứng lên, nhắc nhở: “Con biết rõ rằng cá tính của Thiên Hạo còn đùa giỡn kiểu này, có đau hay không?” Không ngờ Kinh Thiên Chấn một câu cũng không trả lời, quay đầu rồi đi. Hiện tại trên bàn ăn chỉ còn có Cát Tân Na, Tiền Mật Mật và Kinh Thiên Mưu. Kinh Thiên Mưu buông dao nĩa xuống, rất thoải mái lau miệng. Vừa rồi khi bọn họ cãi vã anh ta đã âm thầm ăn hết. “Con no rồi.” Kinh Thiên Mưu nhẹ nhàng đẩy ghế ra, lễ phép hướng Cát Tân Na và Tiền Mật Mật nói: “Con đi ngủ trước, xin lỗi không tiếp được.” Ba anh em nhà này kỳ kỳ quái quái làm sao ấy? Nhìn Kinh Thiên Mưu bộ dạng quý công tử khiến Tiền Mật Mật có chút há hốc mồm. Anh ta thật sự là anh em với Kinh Thiên Hạo và Kinh Thiên Chấn sao? Không giống Thiên Hạo nóng nảy cũng không giống Thiên Chấn hoạt bát ôn hòa. Tiền Mật Mật quay lại nhìn Cát Tân Na, ba anh em ba cá tính có thật đều là do Cát Tân Na sinh ra? Kinh Thiên Hạo đi ra ngoài cũng đã hai ngày rồi, không có tin tức, không điện thoại. Mặc dù Tiền Mật Mật không muốn ở cùng anh nhưng vẫn rất lo lắng an nguy của anh, dù sao.....dù sao đi nữa anh cũng là chồng chưa cưới trên danh nghĩa của cô! Tiền Mật Mật đi tới đi lui trong phòng khách, lăm bầm lâu bầu “Anh sẽ không xảy ra chuyện gì chứ? Thiệt là.....” Tiền Mật Mật nhìn Kinh Thiên Chấn cũng đang tồn tại trong phòng khách không biết đang nhìn gì trên máy tính mà rất hưng phấn. Cô nhìn qua thử thì thấy hình ảnh các cô gái khóa thân trên màn hình khiến cô đỏ mặt tím tai. Dầu gì Kinh Thiên Hạo cũng là anh của anh ta, tại sao còn tâm trạng nhìn những cái này? Còn cái người đang ngủ trên ghế salon kia chính là Kinh Thiên Mưu, mỗi ngày anh ta đều ngủ như vậy, cũng chả quan tâm anh trai có mất tích hay không? Tiền Mật Mật chịu hết nổi hét lớn: “Hai anh em các người tỉnh táo lên được không! Anh của các người đã mất tích rồi đó, suy nghĩ phương pháp tìm anh ấy coi!” Chỉ thấy Kinh Thiên Mưu trở mình, mí mắt khẽ mở rồi.....ngủ tiếp. Kinh Thiên Chấn vẫn tiếp tục ngắm nhìn các mỹ nữ nói với cô: “Mạn Trữ à, không nên kích động như vậy được không?” “Nhưng.....nhưng Thiên Hạo đã mất tích rồi nha!” “Anh ấy sẽ trở về, anh ấy chỉ là.....đi ra ngoài hóng một chút mà thôi.” “Anh biết hả?” “Nói nhảm, tôi đương nhiên biết. Tôi và anh ấy là anh em 26 năm rồi nha!” Kinh Thiên Chấn lạnh lạnh nói. “Nhưng.....nhưng tính tình anh ấy như vậy, ngộ nhỡ đi ra ngoài gây chuyện, sau đó.....sau đó bị người ta.....vậy.....vậy.....” “Anh ấy sẽ không chết!” Kinh Thiên Chấn bình tâm điềm tĩnh nói. “Là sao biết không có chuyện gì?” Tiền Mật Mật cảm thấy bất mãn. “Chỉ là sợ bên ngoài có một đồng người chết cũng không phải là anh ấy.” Kinh Thiên Mưu đột nhiên mở miệng, mắt cũng không mở ra, giống như là đang nói mơ. Nghe vậy, Tiền Mật Mật thất kinh nhìn Kinh Thiên Mưu. Cô phát hiện mình sống trong cái đồng quái nhân này, bình thường như cô mới là người ngoài hành tinh. Kinh Thiên Chấn nghe Kinh Thiên Mưu nói vậy lập tức cười to: “Đừng đừng đừng.” Lúc này bên ngoài đột nhiên có động tĩnh --- ----- Tường như đang ngủ rất ngon, Kinh Thiên Mưu lại mở miệng: “Anh ấy về kìa.” Tiền Mật Mật ngẩng đầu lên, thấy Kinh Thiên Hạo đang đi vào. “Tôi nói rồi, anh ấy sẽ không có gì mà.” Kinh Thiên Chấn nói. “Như vậy còn nói không có gì?” Tiền Mật Mật thật không thể tin được “Vết thương chồng chất lên như vậy rồi, còn nói không có gì?” Khi cô đang nói, Kinh Thiên Hạo đã đi qua bên người cô đang tính đi vòng qua. Tiền Mật Mật không nhịn nổi, kéo cánh tay đang bị thương của anh: “Anh bị thương!” Kinh Thiên Hạo quay đầu nhìn cô: “Mắc mớ gì đến có?” “Sao anh có thể nói như vậy? Tôi.....tôi là.....anh.....” Cô bất mãn muốn kháng nghị. “Cô ấy là vợ chưa cưới của anh.” Kinh Thiên Chấn tốt bụng nhắc nhở. “Ai muốn mày làm nôm?” Kinh Thiên Hạo vẫn còn tức giận với Kinh Thiên Chấn. “Tôi chỉ lo lắng đầu anh bị đánh chắc hỏng rồi mới quên chuyện này.” “Kinh Thiên Chấn!” Kinh Thiên Hạo bần cổ hần mặt cực kỳ mất hết lạnh. “Tôi đi hẹn hò đây.” Kinh Thiên Chấn nhanh chóng tắt máy vì tính đi ra ngoài. “Tôi cũng muốn lên phòng ngủ, các người tiếp tục trò chuyện” Vẫn còn đang ngày to, Kinh Thiên Mưu đột nhiên cũng phóng ra một câu nói rồi vội vọt lên phòng. Trong nhà một phòng khách chỉ còn lại hai người Tiền Mật Mật và Kinh Thiên Hạo. Kinh Thiên Hạo đứng thẳng người, cười nói với cô: “Thì ra cô còn nhớ rõ tôi là chồng chưa cưới của cô, tôi còn tưởng cô đã cho vào dĩ vãng rồi chứ!” “Tôi không có cho vào dĩ vãng, chẳng qua đây là sự thật, tôi phải đối mặt với thực tế.” “Tại sao tôi nghe.....Cô thật giống như gả cho tôi là một chuyện rất tệ? Chẳng lẽ cô không biết, ở Italy có biết bao cô gái muốn theo đuổi tôi? Bao nhiêu cô gái vì không gả được cho tôi mà hằng đêm đều phải ôm gối khóc thút thít?” “Thật sao? Vậy chắc là do ánh mắt tôi có vấn đề.” “Nói như vậy, có nghĩa chuyện tôi là chồng chưa cưới của cô, cô vẫn chưa nhận thức được sâu sắc.” Nói xong anh từng bước từng bước tiến lại gần cô. Thật may là cái phòng khách này khá lớn, cô còn có thể lui về phía sau mười mấy bước, nhưng cuối cùng vẫn bị dồn đến góc tường. “Anh.....anh lại muốn làm gì?” Tiền Mật Mật thất kinh: “Anh không được tới đây.” “Cô sợ cái gì? Cô không phải xem tôi là vị hôn phu cho nên mới quan tâm tôi như vậy sao?” Nghe vậy, cô tự nói với lòng về sau trăm ngàn lần không được quan tâm tới anh nữa, sự thật chứng minh.nhìn thấy anh, cô phải tránh càng xa càng tốt. Thấy cô không nói nên lời, Kinh Thiên Hạo đột nhiên bế cô lên, nói với cô: “Nếu là như vậy, tôi sẽ không khách khí.” “A! Anh làm cái gì vậy?” Tiền Mật Mật hét lớn một tiếng, và hiển nhiên là không có ai để ý tới cô. Kinh Thiên Mưu vừa đi vào phòng đẹp dù trời có sắp xuống cũng không tỉnh, Kinh Thiên Chấn không có ở nhà, Cát Tân Na cũng đi spa rồi, không có một ai đến cứu cô. “Để cho cô hoàn thành tốt trách nhiệm vợ chưa cưới này.” Kinh Thiên Hạo bế Tiền Mật Mật ngênh ngang đi lên lầu. Hai tay cô ở không trung không ngừng gãi gãi “tôi không muốn! Tôi cái gì cũng không muốn! Anh tại sao lại như vậy? Anh không thể từ từ cùng tôi nói chuyện đằng hoàng sao? Anh tại sao nhất định đối xử với tôi như vậy? Kinh Thiên Hạo nở nụ cười tà ác “rất xin lỗi, tôi phải để cho cô hiểu rõ sự thật --- ---- tôi chính là người như vậy, cô phải chấp nhận, bởi vì trong tương lai chúng ta sẽ phải kết hôn.” “Anh mau buông tôi raaaaaaa!” “Mệnh lệnh này khó làm.” Kinh Thiên Hạo đẩy cửa phòng mình ra, bế Tiền Mật Mật vào đặt lên giường liền đóng cửa khóa lại. Anh quay đầu lại nhìn con mồi nhỏ đang trên giường mình, lộ ra nụ cười âm hiểm.Tiền Mật Mật bị ném ở trên giường, nhìn nhìn xung quanh căn phòng. Gian phòng thật sự rất sạch sẽ, ngăn nắp, là phòng của đàn ông sao? Tất cả mọi thứ trong phòng đều là màu trắng? Kinh Thiên Hạo thích màu trắng ư? Không thể nào? Một ác ma làm sao lại thích màu trắng chứ? Kinh Thiên Hạo ngồi trên giường nhìn Tiền Mật Mật đang phát run, bắt đầu cười ào

mình ra. “Anh! Đang làm hành động gì vậy? Tôi.” Cô run rẩy nói. Kinh Thiên Hạo không thèm để ý tới cô. Cởi áo xong đi qua ngồi kế cô. “Anh anh anh.Không được làm vậy đó!” Cô nhảy dựng lên cách hẳn thật xa. Cô nhìn chung quanh căn phòng một vòng tìm cách chạy trốn, sau đó phát hiện căn phòng chỉ có một cửa chính và một cửa sổ. Cô nhanh chóng chạy tới cửa chính nhưng lại không mở ra được, cửa đã bị khóa rồi! Còn khóa dự phòng sao lại để cao như vậy? Cô nhảy lên cũng vớ không tới. Không cam tâm cô lại chạy tới cửa sổ nhìn xuống dưới, từ lầu ba của căn biệt thự này nhảy xuống không chết cũng bị thương nặng. Nhìn những hành động của cô, Kinh Thiên Hạo vuốt vuốt mặt mình, nói với cô: “Tôi đang bị thương nặng, thân là vợ chưa cưới của tôi cô lẽ nên đối xử dịu dàng với tôi một chút chứ?” Cái gì? Anh ta tự mình đi gây chuyện bên ngoài rồi lại về đây gây sự với cô là như thế nào? Cô run rẩy cảnh cáo anh: “Nếu như anh dùng bạo lực với tôi nữa, tôi sẽ trở mặt với anh đó! Anh không cần.” Anh nhìn cô bằng ánh mắt khiêu khích: “Như vậy nếu tôi nhẹ nhàng với cô có phải là được rồi không?” Tiền Mật Mật nghe câu này liền đỏ mặt: “Anh đừng nói những lời vô nghĩa này! Tôi không muốn nghe! Vô si! Hạ lưu!” Kinh Thiên Hạo không để ý cô đang tức giận, nhìn cô một lượt từ trên xuống dưới rồi mập mờ nói: “Cô là vợ chưa cưới của tôi, chắc hẳn là nên dùng thân thể để an ủi tôi chứ.” “Không được nói nữa! Tôi cảnh cáo anh!” Dùng thân thể để an ủi anh, chuyện như vậy mà anh cũng dám nói. Anh rốt cuộc coi cô là dạng phụ nữ gì? “Tôi không phải là đi bán mình!” Cô bực bội kêu to. Kinh Thiên Hạo ác ý nhếch miệng, từng bước chậm rãi đi tới gần cô: “Ở nhà họ Kinh này, đó là chuyện phụ nữ nên làm, cho nên.không đến lượt cô nói không cần.” “Anh không được tới đây.” Tiền Mật Mật gấp gấp cảnh cáo “Tôi thật sự trở mặt đó, tôi sẽ đánh anh đó, tôi sẽ.” “Cô thật không muốn tận tình thực hiện trách nhiệm của cô, dùng thân thể an ủi tôi sao?” Kinh Thiên Hạo ung dung nhìn cô một mồi trốn tránh anh, dừng lại khoanh tay trước ngực nói với cô. “Đừng có nói nữa mà!” “Lấy tay cũng không được sao?” Lấy tay??? Hai chữ này vừa bay ra trong óc Tiền Mật Mật liền xuất hiện những hình ảnh cấm trẻ em xem, cô nhú nhú mày thật là buồn nôn. “Ghe tởm, hạ lưu!” Cô tiện tay bắt lấy đồ chung nên bằng đồng lâu năm đập vào anh, muốn ngăn anh lại không cho anh nói tiếp những lời khó nghe đó. Vật đồ cổ đó bay qua bả vai anh, đụng phải vách tường sau lưng. Anh không nghĩ tới chỉ mấy câu mập mờ đó có thể làm cô tức giận như vậy, còn tiện tay đập đồ trong phòng anh. Hóa ra cô cũng là một con cọp cái. Thật tốt, một con cọp cái, rất xứng đôi với Kinh Thiên Hạo anh đây! “Thôi, không đùa cô nữa.” Kinh Thiên Hạo nói xong, xoay người lại đi tới học tủ lấy hộp băng cứu thương ra để lên bàn. Tiền Mật Mật đứng từ xa nhìn nhìn, thấy anh toàn thân bị thương cầm hộp thuốc, thật là đáng thương, tâm địa thiện lương lại bắt đầu nổi dậy. “Muốn.muốn tôi giúp không?” “Cô không phải là không muốn sao?” “Tôi có vậy đâu?” “Cô không phải là không chịu dùng thân thể an ủi tôi sao?” “Có sao? Tôi cho là anh muốn nói.” “Làm tình?” “Cầm miệng!” “Cô không phải không muốn dùng tay làm sao?” “Tôi không có! Anh chưa nói rõ ràng, tôi còn tưởng rằng.tưởng, tưởng rằng.” “Cô cho rằng tôi muốn.” “Cầm miệng, tôi không muốn nghe!” Cô lớn tiếng quát ngược lại anh. Kinh Thiên Hạo cố ý lộ ra vẻ háo sắc: “Vậy bây giờ cô đồng ý sao? Dùng thân thể an ủi tôi?” Cô đỏ mặt, đi về phía anh cầm lấy hộp cấp cứu, nói nhỏ: “Kinh Thiên Hạo, anh tốt nhất là cầm miệng cho tôi.” “Đồng ý giúp tôi thoa thuốc rồi hả?” “Kinh Thiên Hạo!” Cô vừa la vừa dùng sức bôi thuốc cho anh. “Đau.” Anh lên giọng oán trách: “Cô nhất định phải nhân dịp này báo thù tôi à? Làm gì dùng sức mạnh như vậy?” “Sợ đau thế thì làm gì còn đi ra ngoài đánh nhau?” “Lúc đánh nhau không có cảm giác, lúc bôi thuốc mới thấy đau.” “Đây chính là cách trút hết cơn giận sao?” Tiền Mật Mật chăm chú bôi thuốc, nhất thời quên đi vừa rồi cô tức giận, khản trương bao nhiêu. “Cái gì?” “Mỗi người đều có lúc muốn trút hết cơn giận của mình ra, nhưng không nhất thiết phải tự làm bản thân bị thương.” Tiền Mật Mật nhớ lại lúc nhỏ, gia đình có biết bao nhiêu chuyện lo lắng, nào là bị đòi nợ, học phí, tiền ăn không có. “Giống như khi tôi có chuyện bực bội, tôi sẽ đi du lịch, tìm những chuyện vui về mà làm. Suy nghĩ tới những người có hoàn cảnh còn tệ hơn mình, cho nên mình không thể làm tổn thương bản thân mình.” Kinh Thiên Hạo yên lặng lắng nghe, không bày tỏ ý kiến gì. Thấy thế, Tiền Mật Mật tiếp tục: “Nhà anh có tiền như vậy, không cần phải vì tiền mà phiền não, so với nhiều người hạnh phúc hơn rất nhiều. Anh biết không? Trên thế giới này, còn rất nhiều người đang đói bụng, có thể chết bất cứ lúc nào. Như anh không phải lo chuyện cơm áo, muốn cái gì thì được cái đó, thật là cho người khác hâm mộ.” Kinh Thiên Hạo nghe những lời này cảm thấy rất không tầm thường. Anh nghĩ ngợi nhìn cô. Cô không phải là thiên kim đại tiểu thư sao? Tại sao lại nói ra những lời này? Hơn nữa anh đột nhiên phát hiện, cô nói tới nói lui, thật sự không giống với con cháu nhà đại gia khuê tú. Tiền Mật Mật thấy anh nhìn mình không khỏi có chút khản trương “Anh làm gì nhìn tôi như vậy?” “Nhà cô cũng không phải là nhà giàu? Tại sao lại nói người có tiền thật tốt?” Kinh Thiên Hạo chất vấn cô. Ặc! Lộ bí mất rồi!!! Cô nên sớm nghĩ đến, bản tính mình sơ xài qua loa, nhất định sẽ xảy ra chuyện này. Cô sợ không biết nên trả lời như thế nào, chỉ có thể nhìn anh chằm chằm. Kinh Thiên Hạo nhạy cảm hỏi: “Cô không phải là Thẩm Mạn Trữ sao? Tại sao giọng điệu của cô không hề giống với một thiên kim nhà họ Thẩm cần có? Nguy rồi! Trong lòng cô hoảng hốt không thôi. Anh đang trực tiếp chất vấn cô có phải là Thẩm Mạn Trữ hay không. Thấy cô này giờ không nói gì, trực giác Kinh Thiên Hạo cho biết mình đã đoán đúng, anh trở tay bắt lấy tay cô, canh chừng ánh mắt cô hỏi: “Cô là ai? Tại sao giả mạo Thẩm Mạn Trữ? Thẩm Mạn Trữ là người nào?” “Anh làm tôi đau.Buông tay, tôi giúp anh bôi thuốc bây giờ lại lấy oán trả ơn sao.” “Cuối cùng cô là ai?” “Tôi.tôi là Thẩm Mạn Trữ! Anh thật kỳ quái! Nghi thần nghi quỷ, hoài nghi thân phận của tôi, có làm không vậy? Tôi bị mẹ kế và chị đưa đến cửa để nhà anh mang đến đây, anh có phải đi đánh nhau bị đánh đến nổi đầu óc lú lẫn rồi hay không?” “Thật sao?” Kinh Thiên Hạo cũng không dễ dàng bị thuyết phục như vậy: “Vậy tại sao lời cô vừa mới nói nghe giống như là đã trải qua thảm cảnh đó rồi, thảm cảnh này một thiên kim tiểu thư sẽ không có gặp phải.” “Đó là vì bạn tốt của tôi tên là Tiền Mật Mật, cô ấy cực kỳ đáng thương, từ khi chúng tôi quen biết tới nay, tôi liền nhân các cơ hội giúp đỡ cuộc sống của cô ấy, cho nên.tôi là đang cảm động lây đó!” “Tiền Mật Mật? Có người này sao?” “Đương nhiên.” Nói nhảm, đứng trước mặt anh không phải cô thì là ai? Thấy anh dường như chấp nhận tin lời biện bạch của cô thì tự giác thở phào nhẹ nhõm. Cô tự nói với mình, về sau phải cẩn thận hơn nữa, bởi vì anh bây giờ vẫn còn bán tín bán nghi. Tiếp đó dưới ánh mắt nghi ngờ của anh cô vẫn giúp anh bôi thuốc, Bôi xong, cô dọn dẹp hộp thuốc. Nhìn bộ dáng hiền lành thực đức của cô, Kinh Thiên Hạo lại nhìn không được muốn trêu chọc cô: “Cô.bây giờ là tự nguyện muốn ở đây sao? Vậy chúng ta còn chờ cái gì đây?” Anh nghịch nghợm, làm động tác như muốn cởi quần ra. Lời anh vừa dứt cô liền chạy ra xa đứng ngay cái cửa. Thấy thế, Kinh Thiên Hạo bật dậy đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Tính toán ngày, thời gian cô giả Thẩm Mạn Trữ chỉ còn lại nửa tháng. Cô thật sự rất nhớ nhà. Nhìn người bên cạnh đang chăm chú chơi điện tử, cô hỏi: “Các anh.uhm.tôi muốn hỏi khi nào thì chúng ta về Italy?” Nhưng trong lòng cô lại đang muốn hỏi, anh chừng nào thì chịu về Italy để cho cô cơ hội bỏ trốn đây? “Sao hả.đáng chết!” Nhân vật trong game bị đánh một phát, cho nên anh trả lời mấy chữ lực chú ý liền trở về game. Sau vài giây đánh quái, anh mới hồi phục tinh thần hỏi cô: “Cô vừa hỏi cái gì?” “Tôi hỏi.khi nào thì về Italy?” “Cô thật gấp gáp muốn gả cho tôi như vậy rồi sao? Tôi biết ngay.” Nói xong, anh bỏ tay ra khỏi bàn phím, cúi đầu xuống hôn lên má cô. Không kíp né ra, cô chỉ có thể ngay ngốc tại chỗ.

“Chúng ta có thể nhanh chóng kết hôn nếu như cô muốn.” Kinh Thiên Hạo có ý mập mờ: “Tôi sẽ nghe theo lời cô.” “Kinh Thiên Hạo! Cả buổi chiều hôm nay tôi cũng ở bên cạnh anh rồi, anh nên an phận một chút cho tôi.nếu anh còn lảm loạn, tôi sẽ đi dạo phố với bác gái đó.” “Tôi chỉ là giỡn một chút thôi. Đợi ba xử lý xong mọi việc ở đây, chúng ta có thể đi được rồi. Aaaaa! Tôi cũng rất nhớ Địa Trung Hải đây! Nơi đó có bầu trời trong xanh, ánh mặt trời ấm áp, còn có các cô gái bikini xinh đẹp.” “Tôi cũng đang rất là nhớ nhà đó.” Tiền Mật Mật nhớ lại ngôi nhà của mình, khuôn mặt say mê hết sức “Nơi đó có ánh mặt trời chiếu sáng, rất ít mưa, con người lại rất thân thiện.” Cô đang hồi tưởng lại căn nhà ở phía nam của mình. “Nơi cô nói là nơi nào?” “@#%&*.....Đương nhiên là biệt thự của Thẩm Chấn Hồng rồi. “Trời ơi!” Kinh Thiên Hạo kêu ngoao nói: “Nơi đó có cái gì để hoài niệm chứ, cô biết không khu biệt thự của tập đoàn Caesar là nơi có kiến trúc thuộc hàng Top thế giới. Cô ở trong biệt thự Caesar rồi lại còn tưởng nhớ đến nơi khác, thật là khâm phục!” “Tôi là đối với nơi sinh trưởng có tình cảm sâu đậm, coi như nó không có kiến trúc hay danh lam thắng cảnh thì thế nào?” Nơi cô ở là khu nhà theo kiểu Tam hợp viện, mặc dù nhìn bên ngoài có hình dáng gì đặc biệt nhưng là một nơi rất ấm áp. Chị em các cô từ nhỏ đều ở đó phơi cá khô, chơi đùa trong cái sân nhỏ, khiêu vũ dưới ánh trăng, đây chính là chuyện hạnh phúc nhất thiên hạ đó! Nhìn Kinh Thiên Hạo, cô tò mò hỏi: “Nhà các anh có phòng ốc thật to, rốt cuộc là mấy căn phòng vậy?” “10 phòng. Biệt thự này là mẹ tôi tự tay thiết kế, mẹ rất thích phong cách xa hoa. Cô có thể tưởng tượng được không? Các vách tường này đều là dùng đá cẩm thạch cắt ra ướp vào, mỗi mặt đều được tính toán rất tỉ mỉ.” “Không thể nào! Phòng tôi ngủ to y như phòng của anh, vậy mà có tới 10 phòng sao? Nhà anh thật sự là có tiền đó!” Kinh Thiên Hạo nhún nhún vai. “Toilet nhà anh so với phòng ngủ của tôi còn lớn hơn gấp đôi” Tiền Mật Mật than thở nói. Anh nhìn về mặt sợ hãi than thở của cô, bộ mặt nghi ngờ: “Cô có nói quá không vậy? Nhà họ Thẩm cũng không có nghèo như vậy?” “Nhà lớn như vậy, mỗi ngày đi dạo một vòng cũng đã mệt, khó trách Kinh Thiên Mưu luôn trong trạng thái mệt mỏi đi ngủ.” “Nó là một quái nhân, đối với chuyện gì cũng không có hứng thú.” “Vậy còn Kinh Thiên Chấn?” “Là một tên háo sắc” Anh không khách khí mà đưa ra lời phê bình “Phụ nữ chính là hứng thú duy nhất của nó.” “Anh không phải cũng vậy sao?” Cô hạ thấp giọng lầm bầm. “Cô nói cái gì?” “Không có.....không có.” “Tôi rõ ràng có nghe mà.” Kinh Thiên Hạo không cam tâm nói tiếp: “Cô nói tôi cũng là tên háo sắc. Nhưng tôi căn bản chưa có làm gì với cô?” “Cái gì mà chưa?” Cô không ngờ anh lại có thể chối bỏ hết mọi chuyện như vậy “Anh cướp đi nụ hôn đầu của tôi, còn nói không có làm ra chuyện gì? Anh thật đã quên hết rồi sao?” “Dĩ nhiên là không.” Kinh Thiên Hạo tràn đầy tự tin nói. “Nhưng.....” “Tôi Kinh Thiên Hạo là chính nhân quân tử, nói tôi háo sắc, thật sự là đang vũ nhục tôi rồi.” Anh làm bộ nghiêm chỉnh trêu đùa cô. Tiền Mật Mật bị anh dí dỏm làm cho mắc cười. Thì ra anh cũng có mặt này, thật khiến người khác vui vẻ! Những lúc anh không có làm chuyện xấu xa thì cũng đều giống với những Người đàn ông khác, thế nhưng những lúc thế này rất hiếm khi xảy ra. Cô nhìn dáng vẻ của anh, thật sự bị anh làm cho hấp dẫn. Thật ra thì anh có thân hình rất mẽ người, khi làm chuyện xấu thì toa ra một sức quyền rũ tà ác, khi không có gì thì lại rất ngây thơ, nói tới nói lui thì chính là rất mê hoặc lòng người. “Thế nào?” Kinh Thiên Hạo chú ý tới ánh mắt của cô thuận miệng hỏi. “Anh thật.....” Cô nhân lúc anh còn đang là một thiên sứ quyết định hỏi anh giải trừ nghi vấn trong lòng: “Đã tham gia tổ chức khủng bố?” Lời đồn, tất cả chỉ là lời đồn, cô hy vọng là vậy. Thật không nghĩ đến anh lại đang gật đầu “Như vậy.....anh thật sự có đem người.....thả vào cối xay thịt sao?” Cô không tự chủ nuốt nước miếng, giống như chờ đợi tuyên bố từ hình, cô thật rất hồi hộp. Kinh Thiên Hạo nghe được vấn đề này sững sốt một chút, anh quay lại nhìn cô muốn xác nhận lại có phải chính cô đang hỏi cái vấn đề ngu ngốc này. Nhìn gương mặt hoảng hốt của cô, thật không hiểu cô nghe được chuyện này từ đâu? “Là ai nói cho cô biết?” “Mẹ tôi! Còn có chị tôi, còn có.....lời đồn bên ngoài, anh.....thật là không có chứ?” “Tôi có” Anh trả lời về mặt không để lộ ra biểu cảm gì. Tiền Mật Mật trong lòng thầm kêu cứu, không dám phát ra bất kỳ âm thanh nào. “Nếu như lúc tôi muốn mà cô ta không thỏa mãn tôi, tôi sẽ ném cô ta vào trong cối xay thịt.” “Anh là đang nói chơi phải không?” “Cô đoán xem?” Nghe vậy, cô vội vàng lặng lẽ rời vị trí của mình, tránh xa anh càng xa càng tốt. Trong đầu có một âm thanh nói cho cô biết, nơi này không nên ở lâu. Thấy Tiền Mật Mật thần sắc kinh hoàng, Kinh Thiên Hạo không nhịn được cười to: “Cô đi đâu vậy? Cô sợ sao?” “Sợ? Sợ.....cái gì?” “Sợ cô không tuân theo tôi, tôi sẽ ném cô vào cối xay thịt?” “Không cần.....” “Cô bây giờ phải lựa chọn 1 cái? Một là thỏa mãn nhu cầu của tôi, hai là bị ném vào cối xay thịt?” “Không.....” Tiền Mật Mật nghiêm túc suy nghĩ, nếu chỉ chọn lựa 1 trong hai cái này có lẽ cô chọn cái thứ 1, như vậy cô.....cô.....aizzz hai cái này đều rất tệ, kêu cô chọn như thế nào mới đúng đây? “Tôi..... có thể không chọn được không?” “Không thể!” “Bác gái!” Cô không còn cách nào khác, chỉ còn biết hô to cầu cứu bác gái. “Mẹ tôi ban đêm sẽ biến thành vụ bà, đi hạ độc người khác.....” Anh càng nói càng đáng sợ: “Sở dĩ Kinh Thiên Mưu ban ngày ngủ là vì ban đêm hắn đi giết người, còn Kinh Thiên Chấn nó thích nhất là uống máu tươi của xử nữ.....” Lúc bắt đầu nghe cô thấy rợn cả tóc gáy, nhưng nghe đến cuối cùng lại cảm thấy có vấn đề: “Anh.....anh là có ý làm cho tôi sợ đúng không?” “Cô nghĩ sao?” “Kinh Thiên Hạo!” Thấy anh không nhịn được cười to, cô mới hiểu thì ra cô đã bị lừa “Sao anh lại làm cho tôi sợ như vậy chứ!” “Cô không nên chỉ vào mặt tôi gọi thẳng Kinh Thiên Hạo, tốt nhất là nên kêu một tiếng ông xã. Nếu không tôi sẽ ném cô vào cối xay thịt đó.....Ai bảo cô dễ tin người như vậy, tin đồn nhảm mà cũng tin là thật. Nếu cô ngốc thế, vậy đề tôi lừa gạt một lần cũng không sai đúng không?” “Cho nên anh không có.....ném người vào trong.....” “Đương nhiên là không.” “Thật không có?” “Tôi nhân rồi lắm sao mà đi làm những việc như vậy?” Tiền Mật Mật lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm. Bí mật cuối cùng về Kinh Thiên Hạo cũng được cô làm cho rõ ràng. Thật may là anh cũng không giống trí tưởng tượng của cô.....ác ma. Anh chỉ là cá tính nóng nảy vô cùng, không tôn trọng cũng không thông cảm cho người khác. Hơn nữa là một người rất đẹp trai, tất cả chỉ có vậy. Tối đó đến thời gian dùng cơm vị trí ngồi có chút thay đổi. Bà Cát vẫn ngồi bên cạnh Tiền Mật Mật, chỉ khác là bà không xen giữa Tiền Mật Mật và Kinh Thiên Hạo. Bởi vì, việc đầu tiên của Kinh Thiên Hạo chính là không khách khí bắt Tiền Mật Mật ngồi bên cạnh mình, trên mặt hiện rõ ý tứ “Đây là người phụ nữ của tôi”. Vì để tránh cho sự kiện đánh nhau như lần trước xảy ra, cô đành phải nghe theo lời anh. Dù sao cả nhà đều đang ngồi đây, anh chắc cũng không dám làm gì cô. Đợi mọi người ổn định, bữa tối lúc được đưa bùng lên. Tiền Mật Mật vừa thấy món ăn có thích nhất - thịt dê nướng, anh cũng lập tức rót xuống, liên tục gấp ăn, không quan tâm mọi người đều đang nhìn mình. Một thiên kim tiểu thư sao lại có kiểu ăn này? Dấu chấm hỏi to dùng được đặt ra trong lòng người nhà họ Kinh. Khi Tiền Mật Mật phát hiện những người khác đang dùng động tác lạ, ngẩng đầu lên thấy mọi người đều đang nhìn mình. Bà Cát đầu tiên nghi ngờ hỏi: “Nhà con.....Bình thường đều là ăn cơm như vậy sao?” Thấy tình hình không ổn, cô không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt nói: “Đạ.....đúng ạ! Nhà con đều rất thích thịt dê, nên mỗi khi ăn sẽ ăn rất say mê.” “Là mình cô thích ăn chứ?” Kinh Thiên Hạo cười nhạo cô: “Mập như vậy, thừa biết là mình cô ăn rồi.” Mập? Anh ta dám nói cô mập? Cô cũng chỉ có 48kg thôi mà! Nếu 48kg gọi là mập thì những người trên 48kg chắc là đi tự sát hết rồi? “Thiên Hạo!” Bà Cát lập tức lên tiếng vì cô: “Không được nói con gái như vậy!” “Tôi chỉ có 48kg mà thôi.” Cô lập tức thanh minh cho bản thân. Kinh Thiên Hạo xấu bụng nói: “Nhưng lúc tôi bế cô lên cảm giác không phải 48kg, chắc chắn là cô đang nói dối.” “Anh.....” “Chỉ là bộ ngực, sờ sờ cũng rất đầy đặn, không giống 48kg đâu.” Anh tiếp tục trêu cô. Lời này vừa nói ra cả bàn ăn lập tức liên tưởng đến, thì ra là hai người đã.....đã..... Ai đó cứu cô giùm đi! Kinh Thiên Hạo anh ta sao lại hại cô như vậy chứ? Cô vỗ vỗ trán, cực kỳ ảo não. Người nào đó tiếp tục: “Cái mông cũng thế.” “Kinh Thiên Hạo!” Tiền Mật Mật nhìn không được thét to. Người nào đó bị điểm danh vẫn tiếp tục không ngừng: “Cho nên cô mà còn tiếp tục ăn như vậy nữa cái mông sẽ càng to lên đấy.” “Bác gái.....” Cô nhúc nhích nhìn chị em. “Tôi nói đều là sự thật, cô tức giận há?” Không có người nào ủng hộ cô, thay cô nói chuyện mà nghe xong một màn kịch này còn mỉm cười vui vẻ. Người bình thường lạnh nhạt không quan tâm sự đời – Kinh Thiên Mưu cũng vừa ăn vừa khê nhếch môi. Nhìn mọi người ai cũng vui vẻ như vậy, cô buồn bức không nói nên lời. Dù sao, người ta cũng chỉ thấy trêu đùa nhau vui vẻ mà thôi, chứ không phải đang công kích mình. Không ngờ, một cô gái lại có thể khiến cho cái gia đình này lần đầu tiên nghe được âm thanh vui vẻ. Thật là không đơn giản! Xem ra cô đối với gia đình này không có công lao cũng có khổ lao! Sau bữa ăn tối, Tiền Mật Mật tính viện cớ cùng bà Cát đi xem quần áo, mỹ phẩm thế nhưng rất nhanh đã bị Kinh Thiên Hạo bắt lại, “Mẫu thân đại nhân, xin lỗi nhưng thời gian này cô ấy là của con, à không phải nói là từ nay về sau tất cả thời gian đều là của con, mẹ không để ý chứ?” “Không sao.....” Bà Cát kinh ngạc nghe con trai nói những lời này, trong lòng vừa vui vừa ngạc nhiên. Bà vẫn cho là con trai vẫn không thích con bé, nhưng nghe con trai nói vậy bà liền hiểu, thằng nhóc này đã bị con bé hạ gục.

Điều này thật là tốt! Tiền Mật Mật bị lỗi ra cửa, hét toáng “aaaaa. Phải đi đâu vậy, nhẹ chút anh làm tôi đau nè!” Xem ra anh không chỉ muốn đi dạo trong sân bởi vì bọn họ đã đi khá xa rồi mà tài xế Khang đã lái xe đến trước cửa chính chờ bọn họ. “Hóng gió” Kinh Thiên Hạo tuyên bố đáp án. Hóng gió.....hóng gió??? Không, cô không muốn! Cô nhớ lại lần đầu tiên bọn họ gặp mặt, cái gọi là “hóng gió” của anh, cô không suy nghĩ nữa, cô không muốn thử lại cảm giác liều mạng đó. “Tôi không có hồi ý kiến của cô!” Nói xong anh ôm cô đi về phía chiếc thể thao màu bạc. “Này, cái người này anh tại sao lại như vậy, buông tôi ra, cứu mạng.” “Hình như cô rất thích kêu cứu mạng” “Vì anh tôi mới kêu cứu chứ bộ, lần nào anh cũng tự mình quyết định, không cần biết người khác có thích hay không. Buông tay ra! Tôi không muốn đi hóng gió.” “Tôi nói tôi không có hồi ý kiến của cô.” Anh nhét cô vào trong xe, sau đó rất nhanh nhảy vào ghế lái, đến khi cô phục hồi tinh thần thì xe đã đạt đến tốc độ 100km/h rồi. Tiền Mật Mật còn chưa kịp cài dây an toàn, chỉ có thể như lúc trước nắm thật chặt cánh cửa, cô hét lớn: “Không nên lái như vậy! Tôi sẽ bay ra ngoài mất!” “Cái gì? Tôi không nghe được, tiếng gió lớn quá!” “Kinh Thiên Hạo, anh muốn tôi bay ra ngoài phải không? Anh chậm lại một chút cho tôi.” “Cái gì?” Tiền Mật Mật thừa nhận là tiếng gió quá lớn, cô nhìn nhìn, trời.này là xe thể thao mũ trần mà! “Ồ.....Chiếc khăn lụa bác gái cho tôi bay mất rồi” “Không sao, ngày mai tôi mua 10 cái cho cô cũng được.” “Kinh Thiên Hạo, tôi xin anh đấy, chậm lại một chút đi, tôi thật sự không chịu nổi.không nhanh được....” Anh lúc này mới nhìn qua khuôn mặt đang tái nhợt của cô, thả lỏng chân ga, hạ xuống 40km/h, “Loại tốc độ này thực sĩ nhục chiếc xe tôi.” Anh oán trách lên giọng, “Vi sợ sĩ nhục chiếc xe của anh mà anh lấy mạng tôi ra đùa giỡn? Mạng của tôi không đáng giá sao?” Cô vừa nói vừa vội vã cài chặt dây an toàn lại, đề phòng anh đột nhiên mất khống chế vút bay đi. “Nào có? Đối với tôi mà nói, cô rất đáng giá.” Kinh Thiên Hạo nói đầy ẩn ý. Nhìn phía trước anh, ánh mắt thăm thẳm khiến người ta không đoán ra anh đang suy nghĩ cái gì, “Có ý gì?” Lời nói của anh khiến cô đỏ mặt, thì ra là.....thì ra là trong lòng anh cô quan trọng như vậy? Không ngờ anh suy nghĩ một chút rồi nói “Cố giúp tập đoàn Caesar tham gia vào chiếm lĩnh ngành điện tử, hợp tác buôn bán trị giá vài chục tỉ Đài Loan, cô..... dĩ nhiên là đáng giá.” Tiền Mật Mật gõ đầu, nhắc nhở mình, gia thế của Thẩm Mạn Trữ, hợp đồng kinh doanh căn bản không thể so sánh một cô gái nhỏ như cô! Tại sao mỗi khi quan hệ giữa cô và anh tốt lên một chút cô liền quên mình đang giả Thẩm Mạn Trữ, cứ coi bản thân trước mặt anh là Tiền Mật Mật? Tại sao lại như vậy? Chẳng lẽ là.....Chẳng lẽ cô đã thật sự yêu anh, vì vậy mới thể hiện tính cách chân thật trước mặt anh? Cô yêu anh sao? Nghĩ đến vấn đề này cô cảm thấy lo lắng, nếu như.....nếu như thật là như vậy, cô nên làm gì mới phải? Nếu anh cũng yêu cô như vậy trong cảm nhận của anh cô là Thẩm Mạn Trữ hay là Tiền Mật Mật? Ngay lúc đó, gò má của cô bị anh hôn xuống, “Tôi nói giỡn thôi, thật ra thì nếu không có quan hệ đó cô cũng rất đáng giá.” Ý của anh là, coi như không có quan hệ kinh doanh, cô gái trước mặt này đối với anh mà nói là cực kỳ đáng giá, anh còn rất coi trọng cô. Chỉ là, anh không cách nào nói ra những lời buồn nôn như vậy. “Cái gì?” Kinh Thiên Hạo đang nói cái gì vậy? Gì mà quan hệ này quan hệ kia? “Không có gì. Từ từ rồi cô cũng sẽ biết.” “Trăng tối nay thật đẹp!” Cô ngửa đầu nhìn bầu trời cảm thán. Loại cảm giác này.....giống như lúc ở trong Tam hợp viện. Cô nhớ nhà. Cô nghĩ, đợi đến khi ba của Mạn Trữ lấy được hợp đồng, mọi chuyện nên kết thúc. Đứng đợi đến lúc đó, cô có thể ra đi.Nhưng là, cô có một chút không bỏ được. Len lén nhìn anh, nếu như cô không còn là Mạn Trữ.....Cô nhớ tới lúc bé ba kể cho cô nghe chuyện cổ tích --- -----Nếu như có một ngày, cô bé lọ lem bệnh phù, không mang vớ đôi giày thủy tinh kia, chẳng lẽ số mệnh vì vậy mà thay đổi sao? “Ngồi cho vững vào!” Kinh Thiên Hạo đột nhiên nhắc nhở. Lần này anh có nhắc trước nhưng không có cho cô thời gian chuẩn bị, vì lời vừa dứt đã đạt 100km/h rồi. “Anh lại nữa!” Sáng thứ bảy hôm sau, nhân lúc Kinh Thiên Hạo đang ngủ, bà Cát liền kéo Tiền Mật Mật đi ra ngoài, “Lúc trước con dẫn bác đi trung tâm thương mại rất vui nha, hơn nữa lúc đó bác thấy cái đồng hồ kim cương rất đẹp, con theo bác đi mua nó, Thiên Mai tuần sau sẽ tới Đài Loan, cô muốn mua quà tặng cho nó.” Kinh Thiên Hạo ở nhà ngủ thẳng đến trưa, sau khi rời giường việc đầu tiên chính là đến phòng của Tiền Mật Mật, không thấy người đâu, anh trở nên giận dữ “Mạn Trữ đâu? Mạn Trữ đâu?” Anh từ trên lầu đi xuống hét to: “Mạn Trữ, cô đâu rồi?” Không thấy cô đâu, anh chạy đến phòng Kinh Thiên Mưu, kéo hán từ trong mộng ra hỏi: “Lúc ăn sáng mày có thấy Mạn Trữ không? Cô ấy đang ở đâu?” Kinh Thiên Mưu vẫn đóng chặt mắt, thì thầm: “Đừng quấy rầy tôi.” Thôi đi, hỏi nó cũng vô ích, Kinh Thiên Hạo ra ngoài gặp Kinh Thiên Chấn, trực tiếp kéo cả vạt hán hỏi: “Mạn Trữ đâu?” “Thiên Hạo.....” Kinh Thiên Chấn như không hít thở nổi: “Anh không thấy Mạn Trữ cũng không thấy mẹ thì nên hiểu là họ cùng đi ra ngoài rồi chứ!” Kinh Thiên Hạo lúc này mới buông tay. Mặc dù biết cô ở đâu nhưng không biết vì sao, trong lòng anh vẫn có cảm giác bất an. Vì vậy anh mới khẩn trương, anh vừa rồi lúc ngủ có nằm mơ.....Anh mơ thấy..... “Bọn họ đi đâu?” “Anh đừng khẩn trương như vậy được không? Hai người phụ nữ thì có thể làm gì? Không phải đi mua sắm thôi sao?” Kinh Thiên Chấn tức giận nói: “Tôi còn tưởng anh khi yêu đương tâm tình sẽ bình thường một chút.” “Mày nói cái gì?” “Tôi nói tôi phải đi yêu đương rồi, xin lỗi không tiếp được.” Kinh Thiên Chấn không muốn tiếp tục cùng trái bom hẹn giờ này đàm phán nữa! Kinh Thiên Chấn đi xuống lầu thì gặp bà Cát vừa vào cửa. Sắc mặt bà rất khó coi, trực giác anh cho biết có gì đó không đúng, nhìn sau lưng bà phát hiện không có ai đi cùng. Mẹ về một mình? Không thể nào? Quả bom trên lầu nhất định sẽ nổ tung mất. “Đã xảy ra chuyện gì rồi mẹ?” Kinh Thiên Chấn hỏi thăm. “Không thấy Mạn Trữ.” Lúc này Kinh Thiên Hạo xuống lầu, nghe được bốn chữ “không thấy Mạn Trữ”, hỏi bà: “Mẹ, sao không thấy Mạn Trữ?” “Mẹ đi vào phòng vip cả thẻ, con bé chờ bên ngoài, lúc mẹ đi ra đã không thấy con bé đâu rồi.” Cát Tân Na cau mày nghĩ ngợi: “Con bé cũng không nói đi đâu, bảo vệ cũng không thấy,.....” “Có phải xảy ra chuyện gì rồi không? Chẳng lẽ bị bắt cóc?” Kinh Thiên Hạo kích động hỏi. “Không lẽ vì không muốn gả cho anh nên mới bỏ trốn?” Kinh Thiên Chấn nghi ngờ. Câu hỏi này khiến Kinh Thiên Hạo tức giận, nắm lấy cả vạt, thâm hiểm ngoan độc: “Mày nói lại lần nữa xem!” “Tôi chỉ là xem xét lại các manh mối, điều này không thể không có khả năng, có lẽ nên gọi điện cho nhà họ Thẩm hỏi thử Mạn Trữ có về nhà hay không? Bà Cát lập tức cầm điện thoại lên gọi, nhưng kết quả chỉ là: “Không có, con bé không có về nhà!”

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Thời điểm Tiền Mật Mật mở mắt, có chút không rõ ràng mình rốt cuộc đang ở nơi nào. Chỗ này nhỏ như vậy, tuyệt đối không phải là trong khu biệt thự Caesar. Cô chỉ nhớ, cô đang chờ Cát Tân Na tính tiền, bên ngoài trời sáng ngời, cô đột nhiên mất đi ý thức, sau đó. Cô chính là chỗ này. Đây là đâu? Thoạt nhìn là một nhà trọ nhỏ, vừa âm u vừa chật hẹp, hơn nữa rèm cửa sổ còn hạ xuống, ánh mặt trời căn bản không chiếu vào được. Thật đáng sợ! Đây là chỗ quỷ quái nào? Đang lúc này, cô đột nhiên nghe từ trong góc tối âm u, truyền đến một giọng nam trầm thấp. "Em. Đã tỉnh rồi hả ?" "Người nào?" Tiền Mật Mật bị sợ đến kinh hoàng nhìn chung quanh. "Anh là ai? Anh muốn làm gì?" "Gả vào nhà giàu còn có tiền hỏi môn rất nhiều, rất hạnh phúc chứ?" Tiếng của Người đàn ông này nghe sao trầm thống, buồn bã như vậy. "Anh ở đây nói gì?" "Em thương anh ta sao?" Người đàn ông tiếp tục hỏi. "Em yêu anh ta sao?" Anh ta? Anh ta không phải là Kinh Thiên Hạo chứ? Bị hỏi như vậy kì thật cũng là chuyện tốt, bởi vì, Tiền Mật Mật cũng đang muốn làm rõ cảm giác của cô đối với Kinh Thiên Hạo. Nhưng là, cho tới bây giờ, cô còn không có rõ ràng. Không đúng! Bây giờ không phải lúc nghĩ đến chuyện tình cảm nam nữ! Cô bị bắt cóc! Hơn nữa rất dễ nhận thấy, chính là người trước mặt này làm cô hôn mê, sau đó đem cô

trời đến tới đây. "Em thương anh ta sao?" Người đàn ông hỏi một lần nữa. "Tôi. . . . N Anh là ai?" Tiền Mật Mật vừa hỏi xong, trong góc Người đàn ông kia lại đột nhiên xông tới, nhìn chằm chằm tiền Mật Mật, kích động hỏi: "Em yêu anh ta sao?" Người này đột nhiên cử động, dọa Tiền Mật Mật sợ mất hồn. "Trả lời anh!" Người đàn ông ra lệnh. "Tôi. . . . Tôi làm sao biết?" Tiền Mật Mật kinh hoàng tùy tiện trả lời. "Như vậy em đồng ý gả cho anh ta là vì cái gì? Em còn không rõ mình có thương anh ta hay không. Chẳng lẽ chỉ là vì trao đổi ích lợi? Em không muốn nhưng vẫn không thể từ chối? Mạn Trữ." Người đàn ông vô cùng đau đớn mà nói. Mạn Trữ? Anh ta gọi cô là Mạn Trữ? Giờ này Tiền Mật Mật mới ý thức được người mà người đàn ông này muốn tìm không phải là mình! Tiền Mật Mật kêu to: "Tôi không biết anh, đừng làm phiền tôi, nếu anh muốn tiền thì gọi điện thoại đòi tiền chuộc được rồi, trong tài khoản tôi có tiền, anh muốn bao nhiêu nói cho tôi biết, tôi lập tức gửi cho anh!" "Mạn Trữ, nhìn anh cho kỹ, bây giờ ngay cả giọng nói của anh. em đều không nhớ sao?" Nói xong, người đàn ông chợt kéo rèm cửa sổ ra, dùng sức kéo Tiền Mật Mật đến phía ánh sáng. Cô không còn cách nào bắt đầu dĩ mờ mắt nhìn. Cô nhìn thấy một người đàn ông đáng vẻ lịch sự, nhưng giờ đây nhìn vô cùng tiều tụy. Nhưng cô vẫn mờ mịt, cô vẫn không biết anh ta là ai! "Mạn Trữ! Tại sao em có thể vô tình như vậy? Em nhìn anh đi, nhìn cho kỹ! Chính em và anh đã thể sẽ bên nhau cả đời, em nói không muốn mất anh, không thể sống thiếu anh, bất kể thế nào cũng sẽ gả cho anh." Tiền Mật Mật nghe ra cuối cùng có chút manh mối. anh ta. Chẳng lẽ là bạn trai của Mạn Trữ – Duy Thần? Xong rồi, lần này phiền phức lớn rồi. "Anh là. Duy Thần?" Cô xác định lại lần nữa. "Không phải anh thì là ai? Tại sao ngay cả hình dáng anh mà em cũng quên?" Duy Thần đột nhiên ôm chặt Tiền Mật Mật, nói với cô: "Mạn Trữ, em có biết anh nghĩ rất nhiều về em nghĩ đến sắp phát điên rồi. Em sao đối xử với anh lạnh nhạt như vậy?" Duy Thần kích động: "Chúng ta quen nhau ba năm, em hôm nay lại hỏi anh là ai? Mạn Trữ, tại sao em đối xử với anh như vậy?" "Không phải, anh à, anh hãy nghe tôi nói." "Em có phải đã có tình cảm với Kinh Thiên Hạo, hay là bị hấn uy hiếp? Hay là. . . . hay là bị Chu Tiểu Lam uy hiếp, vì vậy nên mới có ý lạnh nhạt với anh?" "Được được được!" Vì để cho mình có cơ hội nói chuyện cô không thể làm gì khác hơn là đổi cách nói: "Duy Thần, tôi gọi anh là Duy Thần được rồi chứ? Phiền anh có thể để cho tôi nói hai câu thôi được không?" Chiêu này quả nhiên có hiệu quả, Duy Thần rút cuộc hơi tỉnh táo lại. Tiền Mật Mật ngược mắt nhìn người đàn ông đang bị tổn thương này dùng giọng điệu cẩn thận nói: "Anh nghe cho kỹ, tôi. không phải là Thẩm Mạn Trữ." "Cái gì?" Duy Thần giật mình, vẻ mặt kinh ngạc nhìn cô. "Tôi thật sự không phải là Thẩm Mạn Trữ, tên tôi là Tiền Mật Mật." "Mạn Trữ," Duy Thần mới nghe được vẻ đầu, hai mắt đã ẩm ướt: "Chẳng lẽ em vì muốn tránh anh mà ngay bản thân mình cũng không thừa nhận? Tại sao em muốn lừa mình dối người, em nói cho anh biết đi, có phải em vào nhà họ Kinh rồi nên không còn là Thẩm Mạn Trữ nữa phải không?" "Tôi thật sự không phải là Thẩm Mạn Trữ, tôi là Tiền Mật Mật, tôi là người thay thế cho cô ấy gả cho Kinh Thiên Hạo. Chuyện này nói ra rất dài dòng, tôi là Mạn Trữ là bạn thân, không biết vì sao tôi và cô càng lớn càng giống nhau, cho nên người ngoài nhìn vào tưởng hai chúng tôi là chị em sinh đôi. Vì giống nhau nên tôi hay thay cô ấy giải quyết những chuyện phiền phức, lần này cũng vậy, cùng vì cô ấy, Thẩm Mạn Trữ đại tiểu thư không chịu gả cho Kinh Thiên Hạo nên tôi mới đi. Mà lý do cô ấy làm vậy là phải đi tìm anh, bởi vì, người cô ấy yêu là anh." Nhìn Duy Thần nhẩn nại nghe giải thích khiến cô tưởng mình đã nói rõ ràng, anh ta cũng đã hiểu. Không ngờ. "Mạn Trữ, em điên rồi, em nhất định là chịu uất ức rất lớn nên điên rồi. Em nói cho anh biết, có phải Kinh Thiên Hạo ý thể hiếp người không? Anh có nghe nói hấn chẳng những thuộc phần khủng bố mà còn liên quan đến Mafia. Có phải do hấn uy hiếp em nên em mới biến mình thành như vậy? Anh biết rõ, nhất định áp lực tâm lý của em rất lớn." "Tôi nói thật mà." "Mạn Trữ. Anh cầu xin em hãy trở về bên cạnh anh. Cho dù tập đoàn Caesar có lớn cỡ nào đi nữa cũng không sợ, anh biết em rất thích anh. anh vẫn rất tin tưởng em." "Tôi không phải Thẩm Mạn Trữ, phải nói mấy lần anh mới hiểu đây?" Tiền Mật Mật cực kỳ tức giận: "Thẩm Mạn Trữ thật đã. đã chết!" "Mạn Trữ, em không nên tự nguyện rửa bản thân được không?" "Tôi có nhân chứng, chứng minh Thẩm Mạn Trữ thật đã chết rồi." "Anh yêu em." Xong rồi, tên Duy Thần này hoàn toàn không tin tưởng lời nói của cô. "Anh nhất định bắt em phải đối mặt với thực tế." Duy Thần nói xong đột nhiên ôm lấy cô, điên cuồng hôn tới tấp. Hành động khiến mặt Tiền Mật Mật sợ trắng bệch, trong lúc này cô lại nghĩ đến Kinh Thiên Hạo. Cô lấy hết sức đẩy hấn ra, gờ tay cho hấn một cái tát thật mạnh. Mãi cho đến giờ này cô mới hiểu ra, thì ra tim của cô, đã bị Kinh Thiên Hạo lấy mất rồi. "Anh làm vậy không sợ phụ lòng Mạn Trữ sao?" Cô lớn tiếng trách mắng Duy Thần "Cô ấy dưới tuổi vàng mà biết nhất định sẽ vô cùng tức tưởi." Những lời này cuối cùng cũng khiến Duy Thần cảm thấy có gì đó không đúng: "Cô. thật sự không phải Mạn Trữ? Tại sao lại giống Mạn Trữ đến vậy?" Tiền Mật Mật cũng muốn biết tại sao cô và Mạn Trữ lại giống nhau như thế, có lúc cô cũng nghi ngờ có phải mình là con gái của Thẩm Chấn Hồng hay Thẩm Mạn Trữ là con gái của Tiền Bối Bối. "Xin thả tôi ra đi!" Cô cầu khẩn Duy Thần "Tôi thật sự không phải là Mạn Trữ." "Cô chứng minh như thế nào?" "Tôi lấy chứng minh nhân dân cho anh xem." Nói xong cô liền nghĩ đến, vì tránh cho nhà họ Kinh nghi ngờ cô đã đổi chứng minh nhân dân thành Thẩm Mạn Trữ rồi. "Trừ khi cô gặp Thẩm Chấn Hồng, ông ấy không thể nào không nhận ra con gái mình." "Không được!" "Thật sự là cô đang chột dạ." Cô nghĩ nếu bác Thẩm phát hiện cô không phải là Thẩm Mạn Trữ sẽ biết con gái mình đã vắng mặt trên thế giới này rồi, vậy thì tàn cuộc sau này phải dọn dẹp như thế nào đây? Bác Thẩm có thể sẽ lập tức nói rõ với nhà họ Kinh sau đó lập tức dừng lại hợp tác giữa hai nhà, bác Thẩm cũng sẽ vì sự thật này mà đau buồn muốn chết. "Chúng ta bây giờ đi gặp Thẩm Chấn Hồng, lập tức đi." Duy Thần kiên trì kéo cô ra ngoài, đi về nhà họ Thẩm. Tiền Mật Mật bắt đầu dĩ kêu than trong lòng Mạn Trữ, Mạn Trữ à, mình đã. có hết sức. Rất nhanh sau đó cô bị Duy Thần đưa đến nhà họ Thẩm. Hôm nay đúng lúc Thẩm Mạn Trữ và mẹ đi ra ngoài dạo phố rồi, trong nhà chỉ còn lại Thẩm Mạn Hồng vừa về nước không lâu. Ba Thẩm những năm này vì bệnh tật triển miên mà thoát nhìn rất già, tiều tụy, tinh thần cũng rất kém. Ba Thẩm không tính trở về nhưng suy nghĩ lại, ông quyết định trở về đưa con gái gả vào nhà họ Kinh, thuận tiện xử lý chuyện hợp tác với tập đoàn Caesar. Ông cho rằng con gái gả vào nhà họ Kinh sẽ hạnh phúc hơn việc quen với Duy Thần. Không ngờ vừa về đến nhà đã nhận được tin tức con gái bị bắt cóc! Ông không ngờ chuyện lại biến thành như vậy. Mà chuyện con làm ông nghĩ mình hơn là, lúc này Duy Thần lại đưa Tiền Mật Mật tới đến đây. Ông lập tức nhận ra đây không phải là con gái của mình "Cô là ai?" Cho dù cô gái này rất giống Mạn Trữ, nhưng ông khẳng định đây là không phải là Mạn Trữ – con gái ông. Lòi ba Thẩm vừa ra khỏi miệng, Duy Thần liền ngu ngơ. Tiền Mật Mật cũng ngây người không thể tưởng tượng nổi. Quả nhiên. Máu mũi ruột thịt không thể chối bỏ. Cô lễ phép nói với ba Thẩm: "Con tên là Tiền Mật Mật, bạn thân của Mạn Trữ." Ba Thẩm quan sát cô từ trên xuống dưới, xác định mình có phải đã từng gặp qua cô bé này. "Khi còn bé, con hay đến nhà bác chơi, bác quên rồi sao? Con là Tiền Mật Mật con gái của Tiền Bối Bối." "A." Ba Thẩm giật mình hỏi cô: "Con chính là. . . . có phải là cô bé khi còn nhỏ bị suy dinh dưỡng, rất ốm, bác có dẫn con và Mạn Trữ đây ăn tiệc chung không?" "Đạ đúng dạ đúng! Con chính là cô bé đó. Bác Thẩm, chào bác đã lâu không gặp." "Tôi không tin!" Trong lúc này Duy Thần lại ôm đầu không tin sự thật tàn nhẫn, không muốn đối mặt với sự thật này "Làm sao có thể cô không phải là Mạn Trữ? Tôi rõ ràng nhìn thấy cô đến tập đoàn Caesar, đi chung với Kinh Thiên Hạo. Bác trai, con xin bác đừng vì không chấp nhận con, không muốn con và Mạn Trữ quen nhau mà cùng với cô ấy nói dối con, con. con thật không thể chấp nhận được." Tiền Mật Mật bình tĩnh ngồi xuống, hắng giọng một cái bắt đầu kể lại đầu đuôi sự việc cho ba Thẩm và Duy Thần nghe. Hai Người đàn ông càng nghe càng sợ hãi, không thể tin được việc này. Hai cô gái lại lớn gan làm vậy, lừa gạt hai nhà họ Thẩm và Kinh. Chuyện này. . . . làm sao đây? Nếu truyền ra ngoài, nhà họ Thẩm. còn có nhà họ Kinh. nên làm như thế nào đây? "Bác vừa nhận được điện thoại của bên nhà họ Kinh, bọn họ Mạn Trữ có thể bị bắt cóc, làm lòng bác như lửa đốt, hiện tại không có gì xảy ra thì bác an tâm rồi, nhưng là, Mạn Trữ đâu?" Ba Thẩm hỏi Tiền Mật Mật, ông cho là Mạn Trữ thật đã trốn đi. Chuyện này. nên nói hay không đây? Tiền Mật Mật không biết mở miệng như thế nào. "Mạn Trữ." Về mặt Tiền Mật Mật vô cùng khó xử. "Mật Mật, con không cần lo lắng cho Mạn Trữ. Bác là người như thế nào con cũng rõ, bác chắc chắn sẽ không cậy mạnh vô lý với nó, cuộc hôn nhân này thành công hay không không quan trọng, nhưng bác nhất định phải làm cho mọi chuyện rõ ràng." Tiền Mật Mật không còn lựa chọn nào đành nói ra sự thật: "Mạn Trữ đi Angeri tìm Duy Thần, kết quả gặp tai nạn máy bay, Mạn Trữ. Mạn Trữ trên chuyến bay đó. không ai còn sống." Hốt một lúc cô ửng đỏ khi phải nói ra những lời này, cô tiếp tục "Chuyện này là có chị của Mạn Trữ là Lăng Khả Mi biết rõ ràng nhất, bác Thẩm có thể đi tìm chị ấy." Nghe hết câu chuyện, ba Thẩm và

Duy Thần đều ngăn người, sợ hãi. “Cảnh sát Đài Loan các người làm ăn kiểu gì vậy? Vợ tôi mất tích đã hai ngày rồi, các người đã tìm được cô ấy chưa?” Giờ phút này trong nhà họ Kinh như điên đảo, Kinh Thiên Hạo cầm điện thoại rống to “Tôi cảnh cáo các người, phải tìm được cô ấy trong thời gian nhanh nhất cho tôi!” Tiền Mật Mật mất tích hai ngày nay khiến Kinh Thiên Hạo đều trong trạng thái điên cuồng. Anh suốt ngày chỉ nhốt mình trong phòng, không để ý tới ai gõ cửa kín mình. Tối hôm đó, bà Cát tới gõ cửa phòng anh lần thứ 20, anh vẫn như cũ mất điếc tai ngơ. “Con thật sự không ra khỏi cửa sao?” Cát Tân Na cũng rất khổ sở, dù sao bà cũng rất thích Thẩm Mạn Trữ, hơn nữa nhìn con trai mình thành như bây giờ, trong lòng bà càng khổ gấp trăm lần “Con ăn chút gì đi, đừng làm cho mẹ sợ nữa.” “Không ăn!” Âm thanh lạnh lùng của anh truyền ra ngoài. Trong lúc bà Cát không biết làm sao thì Kinh Thiên Chấn chạy tới, thờ hồng học nói với bà: “Người của nhà họ Thẩm. Thẩm Chấn Hồng. đến rồi!” “Bên đó tìm được người?” Cát Tân Na tò mò hỏi. “Con không biết, ông ấy không có nói, nhưng là, sắc mặt rất khó coi.” Kinh Thiên Chấn vừa mới dứt lời, cửa phòng liền bật mở ra, Kinh Thiên Hạo như một trận cuồng phong lao ra ngoài, dùng tốc độ nhanh nhất lao xuống lầu. Trong phòng khách, Thẩm Chấn Hồng sắc mặt bi thương, ông cúi đầu trầm mặc không nói. Kinh Thiên Hạo thấy sắc mặt ông khó coi như vậy, tâm tình cũng xuống theo. Trục giác nói cho anh biết, có chuyện không ổn. Anh nắm lấy cổ áo của ông, cảm xúc nhìn ông “Con gái ông đâu? Con gái của ông đi đâu? Họ Thẩm các người đang đùa chúng tôi sao? Các người muốn hủy hôn nên dẫn người đi phải không? Cũng là các người.” Thẩm Chấn Hồng không có phản kháng, mặc cho Kinh Thiên Hạo vô lễ, một câu cũng không nói, cho đến khi Cát Tân Na và Kinh Thiên Chấn chạy xuống lầu kéo Kinh Thiên Hạo ra. Đợi tất cả mọi người bình tĩnh ngồi xuống, Thẩm Chấn Hồng mới cúi đầu khom người thật sâu chào mọi người, “Tôi xin lỗi, nhà họ Thẩm chúng tôi không cách có thể tiếp tục hôn sự này, chúng tôi rất tiếc, xin các vị thông cảm, tha thứ cho chúng tôi.” “Ông nói cái gì?” Kinh Thiên Hạo cảm xúc nhìn ông “Các người. muốn hủy hôn?” “Đây là tình thế bất đắc dĩ, xin các vị tha thứ. Tôi cũng thật sự không muốn như thế.” Thẩm Chấn Hồng thành khẩn nói. “Tại sao?” Cát Tân Na mặc dù khiếp sợ nhưng bà vẫn giữ vững tinh táo bởi bà biết chuyện không đơn giản như vậy. Cho tới bây giờ không có người nào dám đùa giỡn với tập đoàn Caesar, bà tin Thẩm Chấn Hồng cũng không có can đảm đó, cũng không phải loại người nói không giữ lời. “Bởi vì. Mạn Trữ nó đi máy bay ra nước ngoài, tai nạn máy bay, nó. đã qua đời rồi.” Cái gì? Nhà họ Kinh ba người họ nghe đến vấn đề này đều cho là mình nghe lầm. “Ông là đang làm chúng tôi sợ phải không?” Kinh Thiên Hạo kích động xông lên phía trước, đánh ông một quyền, không ai ngăn cản kịp. Thẩm Chấn Hồng không chịu nổi cú đánh này ngã xuống tại chỗ. Cát Tân Na và Kinh Thiên Chấn vội vàng đỡ ông dậy. Hai người họ là người ngoài cuộc cho nên nhìn ra được, Thẩm Chấn Hồng không hề nói dối. Nhìn vẻ mặt tuyệt vọng của ông, Cát Tân Na cũng cảm thấy đau lòng “Thế nào. tại sao có thể như vậy?” “Tóm lại là do họ Thẩm chúng tôi có lỗi, tất cả đều là lỗi của chúng tôi. Còn về việc hợp tác giữa hai nhà, chúng tôi sẽ toàn lực ủng hộ tập đoàn Caesar tiến quân vào ngành điện tử, sẽ hủy bỏ toàn bộ lợi nhuận của bên chúng tôi. Đây coi như là một chút tâm ý của tôi, xin đừng từ chối.” Những lời này khiến Cát Tân Na và Kinh Thiên Chấn rất cảm động nhưng Kinh Thiên Hạo lại không nghe vào được. Trên thương trường lợi nhuận có thể bù đắp nhưng, tình cảm của anh thì sao? Anh phải yêu ai đây? Ai có thể bù đắp cho anh? Giờ phút này trong đầu anh chỉ toàn là khuôn mặt tươi cười của Tiền Mật Mật.

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10

Trong bệnh viện, “Không thể nào? Còn có chuyện này nữa sao?” Thẩm Mạn Trinh quan sát Tiền Mật Mật từ trên xuống dưới “Cô thật sự không phải Mạn Trữ?” Tiền Mật Mật không trả lời chỉ lắc đầu. Thấy cô lắc đầu trong lòng Chu Tiểu Lam âm thầm đắc ý. Nếu như Mạn Trữ đã qua đời rồi, như vậy Mạn Trinh sẽ người thừa kế duy nhất trong nhà này, tất cả tài sản của nhà họ Thẩm sẽ không có một phần nào để lại cho Canh Mẫn Hoa. Chu Tiểu Lam vừa gọt trái cây vừa nói: “Mạn Trữ cũng thiệt là đem chúng ta xoay như chong chóng.” Thẩm Mạn Trinh cảm thấy chuyện này thật thú vị, người tung kẻ hứng tiếp tục lời của mẹ: “Chắc hẳn cô rất vui hả? Vốn chỉ là một con nhỏ nghèo khổ nhưng nhờ có Mạn Trữ mà quen biết với Kinh Thiên Hạo, bây giờ ba tôi đã hủy hôn, tôi xem cô chắc không vui nổi nữa rồi?” Tiền Mật Mật ngược mắt nhìn người con gái ương ngạnh này không còn lời nào để nói. Nhưng mà. nhắc tới Kinh Thiên Hạo lòng cô vẫn rất đau. Thì ra, một khi cô không còn là “Thẩm Mạn Trữ” thì kiếp này không có duyên với Kinh Thiên Hạo. Chu Tiểu Lam vừa ăn táo vừa nói: “Cho dù cô và con bé Mạn Trữ ngoại hình có giống nhau cỡ nào đi nữa thì cô vẫn chỉ là một đứa ‘Lọ Lem’”. Mật Mật, cô cũng may mắn quá rồi, tôi nghe nói nhà cô đến ba bữa cơm còn phải suy tính mà cô lại có hơn nửa tháng làm thiếu phu nhân hưởng thụ cuộc sống xa hoa, còn cảm của Mạn Trữ hai mươi triệu. Chắc. Cô cũng thật là con chó có mệnh tốt!” Nghe mẹ nói, Thẩm Mạn Trinh mồm to hai mắt: “hai mươi triệu? Cô cảm của nó hai mươi triệu? Nhưng mà, vai diễn này cô cũng diễn không thành công nên trả lại cho chúng tôi hai mươi triệu chứ? Đó cũng coi như là tài sản của Mạn Trữ.” “Tôi đã trả.” Tiền Mật Mật nhìn Thẩm Chấn Hồng nằm trên giường bệnh, cố gắng hạ thấp giọng tránh làm ông tỉnh giấc, “Tất cả những gì liên quan đến Mạn Trữ tôi đều trả lại.” Nhưng Thẩm Mạn Trinh cũng không bỏ qua cho cô, “Tôi nghĩ, hơn nửa tháng này chắc cô cũng nhận được không ít quà của nhà họ Kinh cho chứ? Những cái đó cũng đều là tài sản của Mạn Trữ, cô nên đưa ra đây, tôi là chị của nó có quyền nhận thay thế, con nói đúng không, mẹ?” “Đúng đúng! Nếu ai cũng biết cô chỉ là một đứa quê mùa thì cho dù mặc cái gì cũng không thể trở thành thiên kim tiểu thư được, chỉ sợ ngay cả nhìn cũng không ai thèm liếc một cái.” Tiền Mật Mật cuối cùng cũng bị chọc giận, “Tôi có tên có tuổi đảng hoàng, không phải là đứa quê mùa! Nhà tôi tuy là nghèo khó nhưng ai ai cũng trong sạch, các người có thể dùng sỉ nhục người khác được rồi đó?” “haha.” Thẩm Mạn Trinh phát ra tiếng cười chói tai, “Cô có tư cách gì để tức giận và phẫn bác? Chẳng lẽ cô không biết những người có tiền đều nói chuyện như vậy sao? Cô tốt nhất là nên đưa ra những gì nhà họ Kinh cho cô, như vậy mới là cô gái ngoan.” Chu Tiểu Lam lạnh lạnh mở miệng: “Vội tính khí của Kinh Thiên Hạo. xem ra nếu để cho nó biết được vị hôn thê bị tráo đổi chắc sẽ tức điên. Tôi tò mò không biết nó sẽ làm ra chuyện kinh khủng gì.” Có thật không? Thật sự có gì sao? Kinh Thiên Hạo có thật vì bị lừa gạt mà đối xử với cô tệ bạc không? Tiền Mật Mật run như cầy sấy. “Mau lên? Mau đưa tất cả những gì cô nhận được ra đây!” Thẩm Mạn Trinh nghĩ, tập đoàn Caesa giàu như vậy chắc hẳn ra tay rất rộng rãi. “Tôi không có nhận được cái gì hết.” “Nói láo! Cô không đưa ra tôi sẽ đi gặp Kinh Thiên Hạo nói cô lừa gạt anh ta, chà đập lên tôn nghiêm của tập đoàn Caesar, để cho anh ta bắt cô về tính sổ.” “Các người.” Thẩm Chấn Hồng nằm trên giường cũng bị ồn ào làm tỉnh giấc, “Mẹ con các người yên lặng một chút cho tôi được không? Đi ra ngoài!” “Chấn Hồng.” “Tất cả đều đi ra ngoài cho tôi!” Chu Tiểu Lam không dám cãi lại Thẩm Chấn Hồng, nếu là ông ta phát bực, không cần nghĩ cũng biết hai mẹ con chắc chắn sẽ bị xóa tên trong quyền thừa kế. Bà ra hiệu cho con gái bằng mắt, lục đục kéo nhau ra ngoài. Thẩm Mạn Trinh đi tới cửa thấy Tiền Mật Mật vẫn còn đứng đó liên la lên: “Cô còn làm gì mà không đi? Cô là người nhà tôi à? Cô ở trong phòng bệnh ba tôi làm gì?” “Ta kêu Mật Mật ở lại!” Thẩm Chấn Hồng lập tức lên tiếng. Đợi hai người đi khỏi, ông mới nói với cô: “Bác cảm ơn con đã giúp đỡ cho Mạn Trữ. Dù cho Trữ nhi đã đi rồi nhưng bác muốn lúc nó đi trong lòng vẫn cảm thấy hạnh phúc, bởi vì nó biết nó sắp gặp được Duy Thần. Nghĩ đến đây là bác đã an tâm lắm rồi, cảm thấy. nó không có gì quyết định sai lầm của bác mà chịu oan ức gì.” “Bác Thẩm,

bác có thể nghĩ như vậy con đã an tâm rồi, Mạn Trữ từ nhỏ đã giúp đỡ con rất nhiều việc, con có thể giúp lại được cô ấy đã rất vinh hạnh. Chỉ là bây giờ con hy vọng bác đừng quá đau buồn, chăm sóc sức khỏe mình thật tốt.” “Bác biết rồi.” Thẩm Chấn Hồng trầm tư một chút rồi hỏi cô: “Mật Mật con có muốn làm con gái bác không?” “Con.....” Về mặt Tiền Mật Mật khó xử, “Con đã có ba hơn nữa con rất nhớ ông ấy, mặc dù ông ấy không có tiền, nhưng ông ấy là một người ba tốt, con không thể rời xa ông ấy. Thật xin lỗi, con xin phép từ chối đề nghị của bác.” Ông sùng sốt một chút rồi cười nói: “Bác hiểu. Bác chỉ là hy vọng..... Con thỉnh thoảng tới chơi với bác, nhìn thấy con cũng như nhìn thấy Mạn Trữ.” “Vâng ạ.” Nghe ông nói mà Tiền Mật Mật rớt nước mắt. Nhà họ Kinh quyết định trước tiên nên rời khỏi Đài Loan. Nếu cuộc hôn nhân này đã bị hủy thì ở lại đây cũng không còn ý nghĩa gì. Về phần hợp tác công việc thì để lại cho quản lý cao cấp đi giải quyết là được. Tất cả mọi người đều hiểu, ở lại chỗ này đối với Kinh Thiên Hạo mà nói chỉ là thấy cảnh thương tình mà thôi. Vì vậy mấy ngày nay mọi người trong nhà đều vội vàng chuẩn bị về nước, ngoại trừ Kinh Thiên Hạo..... Anh lại trở về giống ngày xưa, trầm mặc ít ỏi, chỉ đơn giản chào hỏi bà Cát vài câu rồi im lặng. Phần lớn thời gian anh đều ngồi ngẩn người chỗ chân tường – nơi mà Tiền Mật Mật từng muốn leo qua trốn đi nhưng lại ngã xuống trong vòng tay anh. Kinh Thiên Chấn vừa đi ra ngoài về, thấy Kinh Thiên Hạo ngồi đó thì lên tiếng chào hỏi nhưng anh lại không để ý. Kinh Thiên Chấn hỏi anh: “Hôm nay em ra ngoài phát hiện một chuyện rất quan trọng, anh có biết gì không?” “.....” “Hôm nay em đi hẹn hò.....” “Thiên Chấn, cậu đi ra ngoài hẹn hò cũng không liên quan tới anh, đừng làm phiền anh.” “Thiên Hạo, nghe em nói, bạn gái em làm ở cục quản lý xuất nhập cảnh, em nhờ cô ấy tra giùm thời gian Thẩm Mạn Trữ ra nước ngoài, nhưng lại phát hiện khoảng thời gian đó chính là lúc cô ấy ở nhà chúng ta.” Những lời này khiến Kinh Thiên Hạo hoàn hồn. Hai mắt anh cuối cùng cũng có tiêu cự, chú ý đến Kinh Thiên Chấn. Kinh Thiên Chấn thấy anh cũng có chút để ý thì tiếp tục, “Qua điều tra thì Mạn Trữ đúng là đã đi Angeri và đã chết trong tai nạn máy bay đó, nhưng mà trung gian lại không có ghi chép nhập cảnh của cô ấy. Anh có phát hiện điều gì kỳ lạ ở đây không? Nếu là như vậy, khi Thẩm Mạn Trữ đi nước ngoài thì cô bé ở nhà chúng ta là ai?” Chẳng lẽ..... Cô ấy không phải là Thẩm Mạn Trữ? Trực giác của Kinh Thiên Hạo bật ra phản ứng. “Cô ấy khẳng định không phải là Thẩm Mạn Trữ, hơn nữa cô ấy cũng không có chết, chúng ta nhất định có thể tìm được cô ấy.” Kinh Thiên Hạo phần chần chừ, nắm hai bả vai Kinh Thiên Chấn kích động nói: “Cậu nói đều là thật sao?” “Đương nhiên là thật, cho tới bây giờ em chỉ nói láo với con gái không có con gái nói láo em.” Kinh Thiên Chấn vỗ ngực bảo đảm. Kinh Thiên Hạo đem chuyện này sắp xếp lại suy nghĩ kỹ từ đầu tới đuôi, nói: “Chuyện này quả thật có chút kỳ lạ.” “Vẫn còn chờ gì nữa? Chúng ta đến nhà họ Thẩm.” Hai người lên đường đến nhà họ Thẩm, Thẩm Chấn Hồng nằm viện mấy ngày nay, Chu Tiểu Lam cả ngày hẹn chị em ở nhà đánh bài. Thẩm Mạn Trinh thỉnh thoảng đến thăm dò ba như thế nào rồi cũng chỉ biết nương nhờ nhà mẹ. Các bà cô đang ngồi đánh bài, vừa đánh vừa bàn tán chuyện của Mạn Trữ và Tiền Mật Mật, nói xấu các cô. Bỗng nhiên chuông cửa vang lên. “Mạn Trinh, mẹ bận rồi con ra mở cửa đi, hình như có người tìm.” Chu Tiểu Lam vội vàng nhìn quân bài trong tay, sai bảo Thẩm Mạn Trinh. “oh.” Thẩm Mạn Trinh uể oải, miễn cưỡng đứng lên. Vừa mở ra, thiếu chút nữa té xỉu. Trên thế giới này sao lại có người đẹp trai như vậy, lại còn có cả hai người, không phải là đang nằm mơ chứ? Thấy trai đẹp, Thẩm Mạn Trinh ứ ớ không nói được: “Anh.....anh... muốn..... tìm..... ai.....?” Kinh Thiên Chấn trước tiên mở miệng: “Cho hỏi Thẩm Chấn Hồng có ở nhà không?” “Ông..... ông..... nằm viện..... rồi.” “Vậy chúng tôi đi bệnh viện tìm ông ấy, cho hỏi là bệnh viện nào?” “Đợi chút, xin hỏi..... các anh..... là?” “Người của tập đoàn Caesar, xin lỗi đã làm phiền, tôi là Kinh Thiên Chấn, còn đây là Kinh Thiên Hạo.” Chu Tiểu Lam đang đánh bài bên trong cũng nghe được, sững sờ làm rơi quân bài, mà trong lòng Thẩm Mạn Trinh cũng đang reo hò: Tại sao? Tại sao người phải kết hôn không phải là cô mà là Mạn Trữ? Tại sao nó có cơ hội như vậy lại không chịu nhận? Nó không cần nhưng cô cần! Vội vàng chỉnh tề trang phục, tạo ra dáng đứng mê người, Thẩm Mạn Trinh hít sâu nói với hai vị đẹp trai: “Là như vậy, cha em đang bệnh cho nên có nhiều chuyện không thể xử lý. Nếu hai anh có chuyện gì cần nói, em nghĩ em và mẹ có thể thay mặt xử lý được, có đúng không mẹ?” Chu Tiểu Lam đi tới bên cạnh con gái, bày ra tư thế ưu nhã nói “Đúng, bác nghĩ tốt nhất đừng nên quấy rầy ông ấy nghĩ ngơi.” Hai người đàn ông trao đổi với nhau bằng mắt. Họ đã sớm biết quan hệ giữa Thẩm Mạn Trữ và hai người này là như thế nào rồi. Nét mặt Kinh Thiên Hạo rất khó coi mở miệng hỏi trực tiếp, giọng nói tràn đầy đe dọa: “Chúng tôi đã biết chuyện lúc trước là một âm mưu. Cô gái ở nhà chúng tôi hơn nửa tháng vừa rồi không phải là Thẩm Mạn Trữ, có đúng không?” Nhìn bộ dạng anh thế kia, hai mẹ con nào dám nói thật. Chu Tiểu Lam lập tức trả lời: “Làm sao có thể? Chúng tôi nào dám.....” Kinh Thiên Chấn không muốn cùng họ nói nhảm lập tức chặn lời: “Nếu như các người không nói, tập đoàn Caesar lập tức rút lại những gì đã đầu tư vào điện tử Trình Kim.....” “Là Tiền Mật Mật!” Thẩm Mạn Trinh thiếu kiên nhẫn vội vàng buông lời. Tại sao hai người này lúc giận dữ lại càng đẹp trai hơn chứ? Đầu óc thật sự sắp hôn mê rồi. “Cô ấy đâu?” Kinh Thiên Hạo hỏi. Tiền Mật Mật? Thì ra cô ấy tên là Tiền Mật Mật. “Về nhà rồi. Ah em biết rồi, chắc là các anh đến đưa đồ cho nó đúng không? Cho em hỏi một tí, cô ta rốt cuộc lấy của các anh thứ gì rồi? Lấy hết bao nhiêu tiền rồi?” “Các người nói cô ấy về nhà rồi, vậy nhà cô ấy ở đâu?”. Nhà họ Tiền, “Mật Mật, em nói đều là thật sao?” “Thật sự có chuyện như vậy?” “Kinh Thiên Hạo thật sự đáng sợ như vậy sao?” 5 chị em nhà họ Tiền đang vây quanh Tiền Mật Mật nghe cô kể lại chuyện vừa xảy ra. Trên mặt ai cũng tràn đầy hứng thú, mở to hai mắt, phần kích hồi lấy hồi đề. “Cũng không tệ lắm.....” “Vậy là, anh ta thích em?” “Em cũng không biết.” Tiền Mật Mật nhìn lên bầu trời đầy sao nói: “Dù gì cũng không còn quan trọng. Đời này em cũng không thể gặp lại anh ấy lần nữa. Em và anh ấy hai người hai thế giới, không thể so sánh được.....” “Tại sao?” “Anh ấy rất giàu có. Và lại người anh ấy muốn cưới là Thẩm Mạn Trữ, không phải em! Em chỉ là..... người thay thế Mạn Trữ mà thôi.” Chị cả không ủng hộ cách nói này của cô: “Nhưng người cùng anh ta chung sống không phải là em sao?” “Chị, các chị không cần phải ôm lấy cái hy vọng viễn vông này. Các chị không cần nghiêm túc như vậy? Được rồi, cứ vậy đi, em đi ăn cơm.” “Đợi chút Mật Mật.....” Chị ba đột nhiên hỏi “Vẫn còn em? Em có thích anh ta không?” “Ai mà đi yêu cái loại đàn ông thô bạo đó chứ?” Cô bĩu môi không thừa nhận. “Nhưng chị lại thấy em quan sát rất tỉ mỉ từng hành động, cử chỉ của người ta nha.” “Chị, chị đừng nói em như vậy nữa, không nói với các chị nữa, em đi ăn cơm, sắp chết đói rồi nơi rồi!” Cô sợ, cô sợ nếu con tiếp tục nói tiếp vấn đề này cô sẽ một lần nữa khuấy động tiếng lòng trong cô, cô sợ cô sẽ không tìm được mà đi gặp anh. Cô biết, cô chỉ là người thay thế Thẩm Mạn Trữ, không phải cái được gọi là “chân mệnh thiên nữ” của anh. Huống chi, anh mà biết cô đánh đổi thân phận vợ tương lai của anh chắc là anh sẽ rất tức giận, không biết anh sẽ sử dụng trò gì để trả thù cô. Nghĩ đến khuôn mặt vừa đẹp trai vừa tức giận của người nào đó, cô cảm thấy vừa bức mình vừa buồn cười. Nhưng, tất cả chỉ là nghĩ thôi, bởi vì cô không thể gặp lại anh nữa..... Đã kết thúc rồi. Giác mộng của cô bé Lọ Lem, không có giày thủy tinh cho nên cũng sẽ không có hạnh phúc vui vẻ khi kết thúc được. Cô phải trở lại là chính mình - Tiền Mật Mật. Bên trong bếp, cha các cô - Tiền Bối Bối đang bung đồ ăn lên bàn, trên bàn hôm nay đầy áp thức ăn. Nhà họ Tiền rất ít khi ăn uống thịnh soạn như vậy, tất cả cũng chỉ vì Tiền Mật Mật lâu rồi mới về nhà. “Mật Mật khi nào con về trường học lại?” “Dạ, ngày mai.” “Nhanh vậy sao, con vừa về thôi mà.” “Hết thời gian nghỉ hè rồi mà ba!” Tiền Mật Mật lấy tay cầm miếng thịt kho bỏ vào miệng. “Con thật là, không có chút phép tắc nào!” Ba Tiền nghiêm khắc răn dạy con. “Có gì đâu ba, gia đình mình cũng không giống cái gia đình khủng bố kia, con muốn ăn là ăn muốn ngủ là ngủ, không cần phải gò bó bản thân mình.” “Mật Mật, con có thích chàng trai kia không?” Ba Tiền cười cười hỏi con gái. “Lúc này con nói chuyện với các chị, ba đều nghe được hết rồi.” “Hả.....” Tiền Mật Mật tròn mắt nhìn các chị mình nói “Về sau có chuyện gì em cũng sẽ không kể cho các chị nghe nữa.” “Mật Mật, ba thấy con nên đi tìm chàng trai kia, nói rõ với người ta, con là con – không phải Thẩm Mạn Trữ! Nếu như một người đối với người khác có tình cảm mà một trong hai người có người đột nhiên biến mất thì người còn lại nhất định rất đau lòng.” Đau lòng? Anh sẽ vì cô mà đau lòng? Không thể nào! Chẳng qua là anh sẽ tiếc nuối một chút, tiếc nuối mình không còn ai để chọc ghẹo nữa. Tiền Mật Mật vẫn cúi đầu ăn cơm không nhìn mọi người nói “Không cần thiết đâu. Anh ta mà biết sự thật con không phải là Thẩm Mạn Trữ, anh ta sẽ chặt con ra làm tám khúc chứ không có chuyện đau lòng ở đây.” “Mật Mật.....” “Đừng khuyên con, da mặt con không dày như vậy đâu! Muốn thì cũng là hoàng tử lấy xe ngựa đến đón công chúa, làm sao công chúa đi được chứ..... Á? Mọi người đi đâu vậy?” Cô chỉ mới nói được một nửa thấy mọi người đang ngồi trên bàn ăn đã chạy ra cửa cô lập tức nhìn theo. “Ba.....” Chị ba kinh ngạc nhìn nhìn ra ngoài cửa hỏi cha, “Hôm nay, có đoàn tới đây quay film hả ba?” “Không có nghe nói.....” Ba Tiền cũng đang bận rộn theo dõi tình hình ngoài cửa. “Không phải vậy....” Chị ba cũng thắc

mắc, “Vậy làm sao có mình tỉnh tới? Anh ấy tên gì vậy?” Chị tư cũng tham gia: “Chưa từng thấy bao giờ cũng.” Chị nằm thấy cũng mất hồn theo “Thế nào như vậy.thật là đẹp trai.” Chị sáu nói: “Anh ấy hình như.là tới nhà của chúng ta.” Tiền Mật Mật lúc này đi tới mới nhìn rõ ngoài cửa là ai, cô há hốc miệng không nói nên lời. Là.là anh ấy – Kinh Thiên Hạo! Thảm rồi! Thảm rồi! Cô hoảng hốt vội vàng trốn dưới mặt bàn. Xong rồi, xong rồi.Anh ấy chắc chắn là đến tìm mình tính sổ đây. “Nói con không có ở nhà!” Tiền Mật Mật dưới mặt bàn hô to. Cô vừa hô xong thì Kinh Thiên Hạo ung dung đi tới. Nhìn trái rồi nhìn phải một chút lễ phép cúi đầu chào ba Tiền: “Xin hỏi.tiểu thư Tiền Mật Mật có ở đây không?” “Cậu là.” “Con tên là Kinh Thiên Hạo.” Hà! Chàng trai này.chính là Kinh Thiên Hạo trong truyền thuyết? Cả năm người chị đều kinh ngạc mất miệng chữ O, bởi vì chàng trai còn đẹp trai hơn trong tưởng tượng của các cô rất nhiều. Nghe anh giới thiệu, ánh mắt ba Tiền nhìn về phía dưới bàn ăn, Kinh Thiên Hạo ngằm hiểu trong lòng, cười cười đi tới ngồi hóm xuống, kéo tấm trải bàn lên --- ----- Toàn thân Tiền Mật Mật đang phát run nhìn thấy anh không thể làm gì khác hơn là lúng túng cười với anh. Kinh Thiên Hạo suy nghĩ trong lòng cô ấy cười thật ngốc, nhưng anh vẫn dịu dàng cười lại với cô rồi hỏi: “Em trốn ở đây làm gì?” “Em.uhm.em đang tìm, chiếc đĩa.” “Thật à?” Nói xong anh cũng chui vào, “vậy anh giúp em tìm” “Không cần!” Nhìn anh chui vào, cô lập tức vọt ra ngoài. Anh cũng theo cô chui ra ngoài, vừa bận phủi bụi nhưng vẫn ung dung hỏi cô, “Em sao vậy? Em đang sợ cái gì?” Haizz.chuyện tới nước này, không đối mặt là không được rồi. “Thật xin lỗi! Em không cố ý đùa với anh, đó là vì em muốn chăm sóc cho Mạn Trữ! Trên thực tế mà nói, việc này cũng không có gì to tát, tất cả chỉ là hiểu lầm mà thôi, tập đoàn Caesar các anh to lớn như vậy chắc là không có thời gian đi so đo với một người như em đúng không?” Cô cố gắng lấy lòng anh, mong đợi được anh hạ lệnh “đại xá.” “Sao lại không có gì được?” Anh tiến lên phía trước, không thể tiếp tục đè nén tình cảm nhớ nhung trong lòng, bắt chấp tất cả ôm lấy cô vào lòng, thì thầm bên tai cô: “Em trốn trái tim anh rồi bỏ đi, làm sao coi là không có gì được?” Hử? Anh nói cái gì? Cô cần một chút thời gian để phản ứng với những lời nói này, chuyện này đột ngột quá. Cô quay đầu nhìn ba và các chị thấy họ đều nở nụ cười với mình. Đây là thật sao? Cô không có nằm mơ phải không? Cô ngây ngốc hỏi anh: “Em không phải là Mạn Trữ! Anh không cần hiểu lầm? Em không phải là vợ tương lai của anh,” Anh chặn lời cô, “Em là Tiền Mật Mật, điều này anh rất rõ ràng.” “Vậy anh.anh không phải đến tìm em để tính sổ?” “Em tặng cho anh khoảng thời gian vui vẻ như vậy, thì sao anh lại tìm em tính sổ?” Anh kích động nói: “Em không biết là anh nhớ em, ngày nào cũng chỉ suy nghĩ về em.” “Anh thật sự không phải tới tính sổ em sao?” Cô vẫn còn rất ngây ngô chưa xác định được, lúc trước anh rất thích trêu ghẹo cô, ai biết lời anh nói có thật hay không. Đột nhiên bà Cát mỉm cười đi tới, miệng râm ran trách mắng cô: “Tại sao con có thể không từ mà biệt như thế? Không có ai đi dạo phố với bác, cũng không có ai giúp bác massage mặt.” “Bác gái!” Tiền Mật Mật thấy bà Cát vui vẻ không thể tả, “Bác cũng tới rồi? Con rất nhớ bác đó!” Kinh Thiên Hạo nhìn tình cảnh trước mắt lập tức ôm cô trở về, nhìn mẹ biểu thị công khai “chủ quyền”: “Mẹ à, từ nay về sau, cô ấy chỉ thuộc về con. Mẹ muốn đi dạo phố thì kêu Thiên Mai đi cùng mẹ, đừng rủ vợ con đi khắp nơi.” Bà Cát nhún nhún vai, vỗ tay ra lệnh cho người làm nhà họ Kinh đang chờ bên ngoài mang sinh lễ vào bên trong. Mục đích của mọi người hôm nay là đến cầu hôn. Bà Cát nói rõ nguyên nhân đến đây ra cho ba Tiền nghe: “Tôi đã hỏi rất nhiều người, đọc qua nhiều sách mới biết thì ra đây chính là cách người Trung Quốc cầu hôn. Tôi hy vọng là chúng tôi không có thiếu sót gì.” Ba Tiền và mọi người trong nhà vẫn còn rất ngạc nhiên, ông nhìn đồng sinh lễ thiếu chút nữa không nói nên lời: “Không có.không có.không có.” Kinh Thiên Hạo cúi đầu, hỏi ý kiến người trong lòng: “Em có đồng ý cùng anh về Italy không? Làm vợ của Kinh Thiên Hạo?” Vợ? Chuyện này.đây là cầu hôn sao? Không thể nào? Cô không phải Thâm Mạn Trữ nhưng anh vẫn còn muốn cưới cô? “Em đồng ý không?” Anh kiên nhẫn chờ đợi câu trả lời của cô. Cô quay đầu nhìn ba và các chị dùng ánh mắt nói lời ủng hộ cô, cô cảm động nước mắt rưng rưng. Cô không phải đang nằm mơ! Cô không phải Mạn Trữ, cô sắp trở thành vợ của Kinh Thiên Hạo. “Em.đồng ý.” “Vậy là tốt rồi!” Kinh Thiên Hạo hưng phấn vừa nắm tay kéo cô đi ra ngoài vừa giao trọng trách cho mẹ: “Mẹ, chuyện ở đây phiền mẹ giải quyết.” “Này.đi đâu vậy? Đột nhiên ra ngoài, em còn không có.” Tiền Mật Mật hốt hoảng níu áo anh. Lời còn chưa nói hết cô đã bị anh ném lên xe thể thao. Lần này anh giúp cô thắt dây an toàn, anh cũng không muốn vợ tương lai của anh bay ra ngoài. Anh cúi xuống hôn cô một cái rồi nói: “Chúng ta đi Italy!” Nói xong anh đạp chân ga, đi về phía sân bay. Ba Tiền đi ra cửa, nhìn bóng lưng con gái thương yêu rồi đi, tận đáy lòng thì thầm với Tiền Mật Mật – Hoàng tử thật sẽ đến đón công chúa, ba không lừa con đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Không Cần Thận Gặp Phải Nhân Vật Lớn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.